

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 172

Comissió d'Interior

Sessió 8, dimecres 30 de gener de 2019

Presidència de l'l. Sr. Matías Alonso Ruiz

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre la informació que ha pogut donar a la consellera de Cultura per una investigació judicial 354-00067/12	4
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre l'operatiu dels bombers per a l'extinció de l'incendi del 5 de gener de 2019 a Badalona (retirada) 354-00079/12	5
Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió de Mossos per la Constitució perquè exposin la situació dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació a llur activitat associativa 356-00250/12	5
Sol·licituds de compareixença acumulades relatives al funcionament de la Divisió d'Afers Interns i a l'adequació a dret de les seves actuacions 356-00252/12 i 356-00253/12	6
Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments perquè informi sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat 356-00295/12	7
Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments perquè informi sobre l'actuació del Departament d'Interior amb relació als incendis recents (retirada) 356-00298/12	8
Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern espanyol a Catalunya perquè informi sobre l'operatiu policial del 16 de gener de 2019 que ha comportat la detenció de diverses persones a les comarques gironines 356-00308/12	9
Sessions informatives acumulades amb el conseller d'Interior relatives a les actuacions davant les agressions feixistes i les actuacions amb relació als militants independentistes arran dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17-A 355-00034/12 i 355-00035/12	10
Sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat 355-00048/12	31

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CI

La sessió de la Comissió d'Interior (CI) s'obre a les tres de la tarda i set minuts. Presideix Matías Alonso Ruiz, acompanyat de la vicepresidenta, Assumpta Escarp Gibert, i del secretari en funcions Eusebi Campdepadrós i Pucurull. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents els diputats Jean Castel Sucarrat, Antonio Espinosa Cerrato, Munia Fernández-Jordán Celorio, Alfonso Sánchez Fisac i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Aurora Madaula i Giménez, Teresa Pallarès Piqué, Ferran Roquer i Padrosa i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Antoni Castellà i Clavé, Montserrat Fornells i Solé, Noemí Llauredó Sans, Lluïsa Llop i Fernández i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Carles Castillo Rosique, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Joan Josep Nuet i Pujals, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Maria Sirvent Escrig, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Xavier García Albiol, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Interior, Miquel Buch i Moya, acompanyat del secretari general, Brauli Duarte i Llinares; del director general de la Policia, Andreu Joan Martínez i Hernández, i del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, Manel Pardo i Sabartés.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre la informació que ha pogut donar a la consellera de Cultura per una investigació judicial (tram. 354-00067/12). Carles Castillo Rosique, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre l'operatiu dels bombers per a l'extinció de l'incendi del 5 de gener de 2019 a Badalona (tram. 354-00079/12). Joan Josep Nuet i Pujals, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió de Mossos per la Constitució davant la Comissió d'Interior perquè exposin la situació dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació a llur activitat associativa (tram. 356-00250/12). Jean Castel Sucarrat, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença del director general de la Policia davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el funcionament de la Divisió d'Afers Interns i l'adequació a dret de les seves actuacions (tram. 356-00252/12). Matías Alonso Ruiz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença del responsable de la Divisió d'Afers Interns dels Mossos d'Esquadra davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el funcionament d'aquesta divisió i l'adequació a dret de les seves actuacions (tram. 356-00253/12). Matías Alonso Ruiz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat (tram. 356-00295/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre l'actuació del Departament d'Interior amb relació als incendis recents (tram. 356-00298/12). Jean Castel Sucarrat, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern espanyol a Catalunya davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre l'operatiu policial del 16 de gener de 2019 que ha comportat la detenció de diverses persones a les comarques gironines (tram. 356-00308/12). Maria Sirvent Escrig, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les actuacions davant les agressions feixistes (tram. 355-00034/12). Comissió d'Interior. Sessió informativa.

10. Sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les actuacions davant les agressions feixistes i les actuacions amb relació als militants independentistes arran dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17-A (tram. 355-00035/12). Comissió d'Interior. Sessió informativa.

11. Sessió informativa de la Comissió de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat (tram. 355-00048/12). Conseller del Departament d'Interior. Sessió informativa.

El president

Obrim la sessió número 8 de la Comissió d'Interior, del dimecres 30 de gener de 2019.

Els primers punts de l'ordre del dia, com vostès saben, són diverses sol·licituds de sessions informatives i de compareixences; serà el que farem tot seguit, perquè demanen votació, i de seguida que acabem aquestes votacions farem un breu recés per rebre el conseller d'Interior i les persones que l'acompanyen, per substanciar les sessions informatives que es faran com a punts 9, 10 i 11 de l'ordre del dia.

Comencem, doncs, amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud... (*Montserrat Fornells i Solé demana per parlar.*) Sí, perdó, si hi ha alguna substitució dels grups, si ho poden comunicar en aquest moment, si us plau.

Montserrat Fornells i Solé

Sí. Per part del Grup Republicà, comunicar que el diputat Francesc Viaplana substitueix el diputat Jordi Orobitg.

El president

Pel Grup Parlamentari de Ciutadans?

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. Notificar que el diputat Antonio Espinosa substitueix el diputat Carlos Sánchez.

El president

Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya?

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Notificar que la diputada Teresa Pallarès substitueix el diputat Lluís Guinó.

El president

No hi ha cap altra substitució? (*Pausa.*)

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre la informació que ha pogut donar a la consellera de Cultura per una investigació judicial

354-00067/12

Doncs comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre la informació que ha pogut donar a la consellera de Cultura per una investigació judicial, presentada pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. La vol defensar o la sotmetem a votació?

Carles Castillo Rosique

Molt breument, president.

El president

Doncs, per defensar la sol·licitud de sessió informativa, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Simplement per explicar que això ve a collació arran d'unes declaracions que va fer la consellera de Cultura en una emissora de ràdio sobre que havia rebut informació directa i personal per part del conseller d'Interior de que no existia una investigació judicial oberta en un tema concret sobre el seu departament. Creiem que són unes declaracions, en fi, bastant perilloses, i que s'hauria de donar una explicació per part del conseller sobre el tema.

El president

Bé; gràcies. No sé si hi ha cap grup que es vulgui posicionar al respecte. *(Pausa.)*

Doncs, si no hi ha cap grup, sotmetem a votació la sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

Hi han 9 vots a favor dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi han 10 vots en contra dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà.

Abstencions?

Hi ha 2 abstencions del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda rebutjada la sol·licitud de compareixença per 9 vots a favor, 10 en contra i 2 abstencions.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre l'operatiu dels bombers per a l'extinció de l'incendi del 5 de gener de 2019 a Badalona (retirada)

354-00079/12

El següent punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre l'operatiu dels bombers per a l'extinció de l'incendi del 5 de gener de 2019 a Badalona, presentada pel Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem. Té la paraula, si vol defensar-la, l'illustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí, president. No cal sotmetre-la a votació perquè la substanciaré a través de la compareixença que farà ara el conseller.

El president

Per tant, retirem aquest punt de l'ordre del dia perquè el grup proponent entén que queda substanciat amb la compareixença en la sessió informativa que ha demanat el mateix conseller i que se substanciarà en el dia d'avui.

Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió de Mossos per la Constitució perquè exposin la situació dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació a llur activitat associativa

356-00250/12

El tercer punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença de representants de la Unió de Mossos per la Constitució davant la Comissió d'Interior perquè exposin la situació dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació a llur activitat

associativa. Per defensar la proposta, la sol·licitud de compareixença, té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel Sucarrat, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. Molt breument, defensar la sol·licitud davant d'aquesta comissió d'un grup de mossos que es varen haver d'associar el passat abril del 2018.

És molt trist que siguin els mateixos efectius que s'hagin de mobilitzar en un àmbit associatiu per defensar allò que seria de rebut que ens vingués donat per part de la institució, que és un cos equànime on..., entenem que estan passant moltes coses dintre del Cos de Mossos d'Esquadra. I aquesta agrupació, la UMC, es va mobilitzar ja a l'abril del 2018 per posar llum, per posar veu també a moltes persones que es troben en aquest absurd.

I avui tenim l'oportunitat –tenim l'oportunitat– d'aprovar aquesta compareixença, que el vot positiu de la mateixa ens portarà a esclarir que aquesta gent pugui compareixer i que ens vingui a explicar d'alguna manera per què es varen mobilitzar, per què es varen constituir, tot allò que està patint el Cos de Mossos d'Esquadra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Si hi ha cap paraula per a posicionament... *(Pausa.)*

Doncs sotmetem a votació la sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

Hi han 9 vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi ha 12 vots en contra dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya, Grup Republicà, Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda rebutjada, per 9 vots a favor i 12 en contra, la sol·licitud de compareixença.

Sol·licituds de compareixença acumulades relatives al funcionament de la Divisió d'Afers Interns i a l'adequació a dret de les seves actuacions

356-00252/12 i 356-00253/12

El quart i el cinquè punt de l'ordre del dia estan presentats pel Grup Parlamentari de Ciutadans, tenen a veure amb la Divisió d'Afers Interns. Són sol·licituds de compareixença del director general de la Policia i del responsable d'aquesta divisió del Cos de Mossos d'Esquadra davant de la comissió. Em sembla que les volien substantiar o defensar conjuntament. Doncs per defensar les sol·licituds de compareixença té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. De forma conjunta, el punt 4 i el punt 5 parlen de la DAI, que és la Divisió d'Afers Interns, i en aquest sentit demanar la compareixença del director general, ja que és evident, i moltes notícies així ho apunten..., d'absurds, de colors foscos on volem veure llum i transparència, i en molts casos problemes d'arbitrarietat, també.

Una compareixença, com diu el punt 5, on l'adequació a dret de les actuacions d'un departament ha de ser posada, i què millor que comparegui el director general, que és el màxim responsable d'aquest departament, per venir a aclarir i a posar llum també al funcionament d'aquest departament d'Afers Interns, que a dia d'avui porta molts de dubtes, i els mitjans de comunicació cada dia ens donen una notícia diferent d'aquesta possible arbitrarietat que té. Donat que no l'ha de tenir i que ha de

ser un departament neutre, entenem que la compareixença també aclariria i posaria llum en aquests cantons foscos, que des de Ciutadans volem transparència.

Gràcies.

El president

Bé, doncs sotmetem a votació, una per una, les sol·licituds de compareixença.

Primer, la del director general de la Policia davant de la Comissió d'Interior perquè informi sobre el funcionament de la Divisió d'Afers Interns i l'adequació a dret de les seves actuacions.

Vots a favor?

Hi han 9 vots a favor dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i el Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi han 10 vots en contra dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Republicà.

Abstencions?

Hi han 2 abstencions del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda rebutjada, per 9 vots a favor, 10 en contra i 2 abstencions, aquesta sol·licitud de compareixença.

El cinquè punt de l'ordre del dia: sol·licitud de compareixença del responsable de la Divisió d'Afers Interns dels Mossos d'Esquadra davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el funcionament d'aquesta divisió i l'adequació a dret de les seves actuacions.

Vots a favor?

Hi han 9 vots a favor dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi han 10 vots en contra dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Republicà.

Abstencions?

Dues abstencions dels grups parlamentaris de Catalunya en Comú Podem i del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda rebutjada la sol·licitud de compareixença per 9 vots a favor, 10 en contra i 2 abstencions.

Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments perquè informi sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat

356-00295/12

El sisè punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per defensar la proposta, té la paraula l'illustre senyor Alfonso Sánchez.

Alfonso Sánchez Fisac

Gracias, presidente. Bien, al respecto nosotros queríamos hacer una comparencia del director justamente para que explicase la situación de los bomberos a nivel laboral. Ya sabemos lo que hemos sufrido aquí en las manifestaciones delante del Parlament; en las manifestaciones y huelga, que han provocado –con esta huelga de horas extra de los bomberos– justamente el cierre de diferentes parques de bomberos y que algunos estén bajo mínimos.

Entonces, estimamos necesario que sea el director, como responsable –más que el *conseller*, que también *ens va explicar* la situación de los bomberos–..., para que nos dé explicaciones de qué están haciendo, qué se está implementando y cuáles son las promesas de futuro y si realmente se van a hacer efectivas.

Gracias.

El president

Bé, doncs sotmetem a votació aquesta... (*Veus de fons.*) No hi ha cap grup que vulgui demanar...? (*Pausa.*)

Doncs votem aquest punt, la sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat.

Vots a favor?

Hi han 11 vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, de Socialistes i Units per Avançar, Catalunya en Comú Podem i els subgrups parlamentaris de la CUP - Crida Constituent i el Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

No hi han vots en contra.

Abstencions?

Hi han 10 abstencions, dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà.

Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments perquè informi sobre l'actuació del Departament d'Interior amb relació als incendis recents (retirada)

356-00298/12

El setè punt de l'ordre del dia és... (*Veus de fons.*) Està aprovada. No sé si la vol incloure en aquesta compareixença o...

Alfonso Sánchez Fisac

Sí, senyor president. La inclouríem dins de la compareixença del conseller.

El president

Bé. (*Veus de fons.*) No, jo entenc... Aviam, tenim dues coses. Una, avui hi ha una compareixença que va... (*Veus de fons.*) D'acord. Formalment, el motiu és la situació del cos, és un motiu concret, i una altra va lligada als darrers incendis, que no sé si el conseller en parlarà avui. No sé si...

Per tant, hi han dues opcions: o que decaigui, la poden retirar, si ho vol... (*Veus de fons.*)

Alfonso Sánchez Fisac

Senyor president, jo entenc que el conseller parlarà del tema; llavors, preferim retirar-la, i si de cas no sorgís el tema, doncs, ja la presentarem un altre cop.

(*Veus de fons.*)

El president

Bé, doncs em sembla que hem tingut un lapsus des de la presidència, perquè em sembla que no he proclamat el resultat de la votació anterior, del punt número 6; m'ho fa veure el lletrat.

Ha quedat aprovada per 11 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Per tant, queda aprovada aquesta sol·licitud de compareixença del punt número 6.

I, ara, estàvem parlant sobre el punt número 7, que tenim la possibilitat que decaigui, si la vol retirar, o l'hauríem de votar. No ho sé, el que vulgui.

Alfonso Sánchez Fisac

Sí. Entendemos que el *conseller* hablará del tema; en ese caso, pues, la retiramos. Y si no hubiese oportunidad, en el futuro –y no se habla del tema, pues– ya la presentaríamos conjuntamente con otros grupos parlamentarios.

El president

D'acord. Per tant, el grup proponent, el Grup de Ciutadans, retira el setè punt de l'ordre del dia.

Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern espanyol a Catalunya perquè informi sobre l'operatiu policial del 16 de gener de 2019 que ha comportat la detenció de diverses persones a les comarques gironines

356-00308/12

I, per tant, passem al següent punt de l'ordre del dia, al punt número 8, que és la sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern espanyol a Catalunya davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre l'operatiu policial del 16 de gener de 2019 que ha comportat la detenció de diverses persones a les comarques gironines, presentada pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

No sé si vol defensar la seva sol·licitud... Doncs, per defensar-la, té la paraula la senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Sí. Demanem aquesta sol·licitud de compareixença amb la finalitat que la delegada del Govern pugui donar explicacions d'unes detencions que es van produir per part de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional sense cap tipus de requeriment judicial.

El president

Si no hi ha cap grup que es vulgui posicionar, doncs, sotmetem a votació aquest punt, el punt... (*Veus de fons.*) Ah, doncs, per posicionar-se, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula l'il·lustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Només volia explicar que el criteri oficial del nostre grup és que si s'han de donar explicacions..., i cal donar explicacions, tampoc no diem que no vulguem que es donin explicacions, però la delegada del Govern hauria de donar explicacions a l'Administració de la qual depèn, que és l'Administració de l'Estat.

I és l'únic comentari que volia fer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Doncs, si no hi ha cap altra paraula, sotmetem a votació aquesta sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

Hi han 12 vots a favor, dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

Hi han 9 vots en contra, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Per tant, no hi han abstencions.

Queda aprovada la sol·licitud de compareixença per 12 vots a favor i 9 en contra. Bé, doncs fem un breu recés d'un parell de minuts, que vaig a rebre el conseller d'Interior per començar amb les sessions informatives.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i set minuts i es reprèn a un quart de quatre i dotze minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Primer de tot, donem la benvinguda a l'honorable senyor Miquel Buch i Moya, el conseller d'Interior, que ve acompanyat pel senyor Brauli Duart i Llinares, el secretari general d'Interior, i pel senyor Andreu Joan Martínez Hernández, director general de la Policia. Benvinguts tots tres.

Abans de substanciar la primera sessió informativa, que serien els punts 9 i 10 de l'ordre del dia, que se substanciaran plegats, dir-los que –jo me n'acabo d'assabentar– hi ha, avui, una substitució que, malauradament, també és per força major, que és la del senyor Lluís Guinó, que va patir un accident força greu de trànsit ara fa una setmana, el dimecres de la setmana passada, tornant a Besalú des d'aquest Ple del Parlament, que teníem Ple aquell dia. I res més que desitjar-li que, bé, es recuperi de les ferides al més aviat possible i que el veiem ràpidament per aquí, que també necessitem la seva feina en aquest Parlament.

Per tant, comencem, doncs, amb les sessions informatives.

Sessions informatives acumulades amb el conseller d'Interior relatives a les actuacions davant les agressions feixistes i les actuacions amb relació als militants independentistes arran dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17-A

355-00034/12 i 355-00035/12

El punt número 9 de l'ordre del dia és: sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les actuacions davant les agressions feixistes. El punt número 10 és: sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les actuacions davant les agressions feixistes i les actuacions amb relació als militants independentistes arran dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17 d'agost.

Per tant, per substanciar aquesta sessió informativa, per un temps aproximat de trenta minuts, té la paraula l'honorable senyor Miquel Buch, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Miquel Buch i Moya)

Gràcies, president. Diputades, diputats, secretari general, director general, directors generals, bona tarda. En tot cas, serà una tarda que podrem tenir estona de debat en diversos punts. Jo els agraeixo poder tenir aquests espais de debat i de poder parlar i debatre tranquil·lament. Jo els faré una exposició sobre els dos primers punts que em demanen que vinguem aquí a explicar, i en tot cas quedarem al segon torn per poder respondre totes les preguntes que vostès vulguin fer i que bonament pugui respondre.

La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, concretament el seu article 11, fixa com un principi bàsic d'actuació que els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han d'actuar, en el compliment de llurs funcions, amb absoluta neutralitat política i imparcialitat, i en conseqüència, sense fer cap discriminació per raons de raça, religió, opinió, sexe, llengua, lloc de veïnatge, lloc de naixença o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. Aquest principi d'actuació va ser fixat per aquest Parlament el 1994, i manté, a data d'avui, la seva plena vigència per al Cos de Mossos d'Esquadra.

I tinc un especial interès en iniciar la meua intervenció amb aquesta referència al marc legal que regeix les actuacions dels Mossos per recordar el que s'ha defensat des del primer dia de la seva creació: una vegada recuperada la democràcia al nostre país, la Policia de la Generalitat de Catalunya actua amb absoluta neutralitat política, imparcialitat i cap discriminació.

Establerta aquesta premissa essencial, voldria remarcar que al mes de juliol de 2018, quan es van destacar les línies de treball i els objectius del departament de l'actual legislatura, es va explicar que, davant l'actual concepció de la gestió de la seguretat, en una societat més complexa, dinàmica i plural s'havia d'anar cap a un model amb més pes de l'estratègia de policia preventiva.

Una de les peces clau de l'estratègia preventiva és poder disposar de més efectius, i això ha estat possible amb la incorporació dels efectius que actualment estan a l'Institut de Seguretat Pública i amb els 750 efectius que s'incorporaran quan finalitzi la convocatòria que ja està en marxa, que ja és una realitat, i que agraeixo el suport que hi van donar la setmana passada en el Ple. I no serà la darrera, sinó que continuarà la incorporació de nous agents de la policia, que continuaran fent possible la gran contribució del Cos dels Mossos d'Esquadra a la seguretat pública d'aquest país.

Sense cap mena de dubte, la policia és un dels pilars de la convivència ciutadana, i gràcies a l'esforç diari de milers de professionals la policia de Catalunya és una institució que gaudeix del reconeixement de la ciutadania. Quines són les claus d'aquesta situació?

Considero que són, fonamentalment: primera, saber adaptar-se a la demanda de la ciutadania en matèria de seguretat. Es donen compte com ha evolucionat la seguretat? Fa vint-i-cinc anys, només, que va començar el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra. Algú podia saber aleshores els problemes de seguretat que es produeixen actualment? El canvi de context social, el terrorisme, la ciberseguretat, la protecció de dades eren conceptes existents, però sense cap dubte han anat guanyant en complexitat, transformant-se, evolucionant, i alhora han anat configurant el model de gestió de la seguretat, que ha millorat en el coneixement d'aquests fenòmens.

Analitzar l'evolució dels riscos i amenaces per a la ciutadania, el diàleg permanent amb la ciutadania com a segon capítol. Una de les característiques del Cos de Mossos d'Esquadra és el diàleg permanent amb la ciutadania, i més que diàleg podríem dir que el que fa és escoltar la ciutadania. Coneixen algun cos policial del nostre entorn que disposi d'una estructura tan consolidada d'atenció i proximitat a la ciutadania com de la que disposa el mateix Cos de Mossos d'Esquadra?

Fa molts anys, aquest cos policial va apostar per un model de relació amb la ciutadania, d'apropament a la realitat social, a les associacions, a les empreses, a les entitats, per conèixer les seves inquietuds en matèria de seguretat, per recollir les seves denúncies, per saber els problemes que els afecten. Això ha permès desenvolupar un sistema molt qualificat d'atenció a les persones i assolir una major experiència i una qualitat fonamental: la confiança de la ciutadania. I així s'ha demostrat en nombroses ocasions. La manifestació espontània de la confiança de la població, les mostres d'agraïment i suport, malgrat els esforços de determinats sectors en tractar de distorsionar i enterbolir la transcendència i la contribució d'aquest cos policial a la seguretat del nostre país.

Com vaig dir el mes de juliol del 18, en la compareixença inicial davant d'aquest Parlament, els ciutadans són l'eix central de les nostres actuacions, l'eix central del model de seguretat, i la societat, sens dubte, reconeix l'esforç per obtenir un profund coneixement d'aquesta realitat.

Mostra d'aquest major coneixement de la realitat del nostre país és la capacitat de dissenyar dispositius específics de seguretat que s'adapten als diferents escenaris socials, per exemple, l'elaboració de plans objectius de seguretat específics. Aquestes són les principals eines que s'elaboren per adaptar les actuacions policials als dife-

rents escenaris, són els mecanismes que tradueixen la complexa realitat en actuacions policials concretes, accions policials eminentment de caràcter preventiu, avançant-se als possibles escenaris de conflicte, protegint els punts d'interès, segmentant les diferents prioritats, adequant el servei policial a les circumstàncies, avaluant permanentment la situació de la seguretat i orientant les accions policials.

Quina és la realitat del país? Tots la coneixem i és impossible estar-ne al marge. He vingut aquí per explicar què fa aquest departament, que ostenta la responsabilitat de protegir la seguretat ciutadana i el lliure exercici dels drets i de les llibertats de la ciutadania en el marc del sistema de seguretat pública de Catalunya.

Actualment estan en vigor diferents plans de seguretat per garantir la seguretat del país, dels quals desgranaré les línies mestres. Un primer pla, el Pla operatiu Minerva, per garantir la seguretat i l'ordre públic en previsió de diversos escenaris que es puguin produir a Catalunya, es va posar en marxa el mes d'abril de l'any 18. Quins són els seus objectius? Concretament, són tres: garantir la seguretat ciutadana i el desenvolupament normal de la convivència; incrementar i extremar, si escau, les mesures de prevenció i de reacció per assegurar el normal funcionament de l'activitat ordinària a Catalunya, i, tres, garantir la correcta coordinació entre tots els serveis de la Policia de la Generalitat, dels Mossos d'Esquadra.

Aquest pla té uns àmbits d'actuació perfectament definits, que són els següents: la protecció de la ciutadania en diferents actes, manifestacions i concentracions, comunicades o no, arreu del país; la protecció de seus i subseus de partits polítics, associacions i institucions; la protecció d'edificis rellevants de l'Administració de justícia, la protecció d'edificis rellevants de l'Administració de l'Estat a Catalunya i altres organismes oficials d'àmbit europeu.

Cadascun d'aquests àmbits disposa de diferents nivells d'alerta, en funció de la conflictivitat apreciada durant el seguiment de l'incident. Pel que fa a la conflictivitat detectada, cal remarcar que la Policia de la Generalitat de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, ha de treballar, perquè així ho fixa el seu marc legal vigent, a partir dels fets tipificats per l'ordenament vigent com a delictes o infraccions administratives.

En aquest sentit, les infraccions que s'han conegut majoritàriament són danys, principalment pintades i els deslluïments de béns, furt, amenaces i lesions. Les actuacions que constitueixen un eventual il·lícit penal són posades en coneixement de l'autoritat judicial competent, que determina en cada cas la tipificació dels fets i les actuacions que cal realitzar. Pel que fa a les infraccions administratives, s'instreueix el corresponent expedient sancionador amb les garanties previstes a la legislació vigent.

Segon: pel que fa al procediment de la detecció de la radicalització i extremisme –el que nosaltres en diem Proderai–, quin és l'objectiu d'aquest procediment? És precisament el de donar resposta al fenomen de l'extremisme violent. Com es fa? Capacitant els funcionaris públics en la detecció i prevenció de processos de radicalització que poden conduir a l'extremisme violent. Quins són els seus àmbits de treball? La proximitat, és a dir, l'àmbit de treball diari de les unitats de seguretat ciutadana arreu del territori, en contacte amb les diferents administracions, organismes, entitats i associacions, però hi ha determinats àmbits que requereixen una atenció específica, que són els següents: en l'àmbit del sistema d'execució penal, que es treballa coordinadament amb el Departament de Justícia, i en l'àmbit de la comunitat educativa, que es treballa coordinadament amb el Departament d'Ensenyament.

El projecte Proderai es va iniciar l'any 2011, en posar-se de manifest la necessitat de prevenir i detectar conductes violentes vinculades a organitzacions extremistes. Aquesta iniciativa permet fer front a les expressions d'odi i discriminació i a les conductes violentes contra determinats col·lectius per motius de creença religiosa, orientació política, sexual, etcètera. En la formació dels nostres professionals destinats a aquest procediment, es treballa amb un marc conceptual per descriure les

organitzacions extremistes i detectar indicadors de radicalització vinculats a conductes violentes.

I, tres, en el cas de la prevenció en matèria d'odi i discriminació. L'odi i discriminació és un àmbit de treball específic de la Policia de la Generalitat, dels Mossos d'Esquadra. Per què? Precisament, perquè s'ha detectat que les denúncies en àmbits tan sensibles de les persones, tot i no ser quantitativament rellevants, mereixen una atenció especial i prioritària, com s'està fent actualment.

Entre els delictes d'odi i discriminació més habituals en el nostre país cal citar els vinculats a discriminació per orientació política. El 2018 es van denunciar 326 fets, un alt increment respecte als 121 del 2017. També són presents altres tipus, com els vinculats a la discriminació per origen o a la discriminació per raons de sexe. En total, el 2018 es van presentar 547 denúncies per aquest tipus de delictes, davant les 393 presentades el 2017.

Com es pot comprovar, els delictes d'odi i discriminació per orientació política són certament els que més han augmentat el darrer any respecte a l'any 2017, però això no ens parla d'eficàcia o no de l'acció policial davant aquest fenomen: les dades ens parlen de la situació del país, de la qual, com deia anteriorment, la Policia en té un coneixement precís.

Considero necessari remarcar, arribats a aquest punt, que en aquests processos no existeix una classificació de delictes o infraccions d'índole política, atès que aquest concepte no es correspon a cap tipus penal o d'infracció administrativa concreta. Es poden produir diversos tipus penals o d'infracció administrativa, com ara d'odi o discriminació, aldarulls i desordres públics, o danys que són denunciats i que poden tenir relació amb fets de naturalesa política, però legalment han de ser tractats estrictament com el que són: delictes o infraccions administratives.

L'actuació dels Mossos en relació amb els ciutadans que participen en aquests fets ha de ser proporcional i congruent, i pot anar des de la identificació de les persones o la investigació a la detenció i a la sanció administrativa segons els supòsits predefinits legalment. I només es pot sancionar allò que la legislació vigent preveu com a delictes o infraccions administratives. Els Mossos són perfectament conscients que es poden trobar davant de fets que poden ser reprovables èticament o moralment, però les seves actuacions s'han d'ajustar a l'ordenament jurídic vigent, com crec que tots compartim en aquesta sala. No poden entrar en un altre tipus de consideracions.

La qüestió que em porta avui a aquesta cambra fa referència al feixisme. La memòria històrica, l'anàlisi dels experts en ciències socials i els mitjans de comunicació alerten sobre una revifalla de les ideologies extremistes en la nostra societat, sovint etiquetades com a feixisme o moviments populistes.

Els primers indicadors d'aquest fenomen són les actituds intolerants contràries a la diversitat, la falta de respecte per les idees d'altri i el qüestionament dels drets fonamentals, com poden ser el dret d'opinió, de lliure expressió o de manifestació. Com he dit abans, la Policia de la Generalitat està amatent a les accions que poden perjudicar la convivència, analitza els fenòmens i la seva qualitat i actua sempre en el marc que disposa la llei, sense considerar valoracions de part i mantenint l'objectivitat –en cap cas l'equidistància– en els plantejaments de totes les seves intervencions.

Una altra de les característiques d'aquests moviments és el relat tergiversador de la realitat, i la manipulació i la mentida. No correspon a la policia debatre en aquests termes, sinó a altres actors de la vida pública, per rigor i per la seguretat de tots i totes.

I quart: finalment, les actuacions amb relació als militants independentistes arran dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17 d'agost. El darrer punt de la sessió informativa serà sobre aquesta concreta qüestió. El 17 d'agost de 2018 es va realitzar un acte commemoratiu i un record a les víctimes de l'atemptat

gihadista a la Rambla de Barcelona, coincidint amb el primer aniversari dels fets. L'acte es va celebrar a la plaça Catalunya de Barcelona, i hi van assistir familiars de les víctimes i algunes víctimes que havien estat ferides en l'atemptat, representants de partits polítics, públic en general i nombrosos mitjans de comunicació. Aquest acte va comptar amb un dispositiu de seguretat dissenyat conjuntament entre totes les institucions concernides, i es va desenvolupar segons el previst.

A l'acte no es va produir cap incident rellevant que pogués comprometre la seguretat de l'acte ni dels seus assistents. Els operatius van actuar coordinadament i d'acord amb el que estava planificat. L'actuació del Cos de Mossos en aquest acte es va constrènyer al seu àmbit competencial. Voldria remarcar que la presència d'una pancarta reivindicativa a un dels edificis de la plaça Catalunya no va impedir ni dificultar la plena seguretat de l'esdeveniment. Inicialment, es va plantejar per part dels responsables del dispositiu, format per diferents cossos de seguretat, la conveniència de la retirada de l'esmentada pancarta, i es va iniciar alguna actuació preliminar. No obstant això, ateses les característiques de la seva ubicació i un cop constatat que la instal·lació de la pancarta no posava en perill –pel seu risc de caiguda immediata– la seguretat dels béns ni de les persones, preocupació prioritària dins el Cos de Mossos d'Esquadra, es va prendre la decisió, des de la Direcció General de la Policia, de no procedir a la retirada de la pancarta i adoptar les mesures de seguretat preventives necessàries. La implantació d'un perímetre de seguretat amb tanques i amb presència policial va garantir en tot moment el normal desenvolupament de l'acte. Per tant, la zona estava assegurada, de manera que no hi havia cap risc a la seguretat de les persones, ni cap impacte en el desenvolupament de l'esdeveniment, així com tots sabem que va ser.

El mateix matí es va produir un incident relacionat amb un intent d'alguns assistents a l'acte d'accedir a l'immoble amb la voluntat de retirar la citada pancarta. El Cos de Mossos d'Esquadra va actuar per evitar una eventual confrontació entre grups antagònics. Al no poder entrar a l'immoble, juntament amb un grup de persones que lluïen banderes d'Espanya, es van concentrar davant del portal per protestar i fer una escridassada contra el desplegament de la pancarta. Es va informar la fiscalia de l'Audiència Nacional d'aquests fets i de totes les identificacions practicades mitjançant les diligències policials per si s'hi pogués apreciar algun acte il·lícit.

Pel que fa a l'acte central, es va establir un doble perímetre de seguretat, en funció de la presència de les autoritats de l'Estat que van assistir-hi. Al primer perímetre, la competència estava assignada a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, i en un segon perímetre els Mossos van ser els encarregats de controlar els accessos a aquest espai central. En totes les actuacions de seguretat vinculades a aquest acte es van seguir els protocols fixats pel marc legal vigent, entre d'altres el de seguir les directrius fixades pels responsables de la protecció del cap d'Estat, com a màxims responsables dels procediments en la seva seguretat en tots els actes on és present.

D'altra banda, el col·lectiu Unión Monárquica va convocar una concentració a la part superior de la Rambla. Aquesta concentració va coincidir amb la manifestació denominada «Marxa d'homenatge a les víctimes del 17 d'agost» convocada pel CDR Catalunya, que va ascendir des del portal de la Pau fins a la plaça Catalunya. En el moment que es van creuar els dos grups antagònics es van produir escridassades, sense que es tinguí constància que fos denunciat cap fet delictiu. També es va produir un moment de tensió quan, acabats els actes de plaça Catalunya, els presidents del Partit Popular de Catalunya i d'Espanya es van dirigir a peu fins al mosaic del Pla de l'Os de la Rambla per fer una ofrena a les víctimes. En algun punt del recorregut hi va tornar a haver escridassades entre persones de col·lectius antagònics, i es va desplegar una línia policial d'ordre públic per prevenir possibles incidents. Tampoc es té constància de la denúncia de cap fet delictiu.

He intentat resumir i ajustar-me al temps de les dues compareixences que m'havien demanat, fent, doncs, aquesta reproducció i no exhaurint el temps que ens havien donat. Per tant, resto a la seva disposició.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Bé, està força lluny d'exhaurir la mitja hora.

Aquesta sessió informativa està subjecta a l'article 59 del Reglament del Parlament, per tant, en consonància amb el punt 1 d'aquest article –de l'article 59–, el primer grup que intervé és el grup que ha demanat la sol·licitud de compareixença, la sol·licitud de sessió informativa, que és, en aquest cas, el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Per tant, té la paraula en el seu torn la senyora Maria Sirvent, per un temps màxim de deu minuts.

Maria Sirvent Escrig

Disculpi, president, però em sembla que tenim cinc minuts.

El president

Sí, sí, són cinc minuts. Correcte.

Maria Sirvent Escrig

D'acord. En primer lloc, dir que l'Oficina de Drets Civils i Polítics ha fet un informe en el que alerta que hi ha una vintena de grups organitzats d'ultradreta que funcionen de forma coordinada a Catalunya, que a més a més ho fan amb l'objectiu d'atemptar contra la llibertat ideològica i d'expressió dels ciutadans, i que s'han comès per part d'aquests grups 328 agressions els últims dos anys a Catalunya. Que aquests s'organitzen de forma paramilitar i que actuen en municipis de majoria social independentista. Exactament, des del gener del 2017 fins al gener del 2019 s'han produït 328 agressions, i 267 han estat a Barcelona, i la resta han estat repartides entre Girona, Tarragona i Lleida.

Aleshores, també, en aquest mateix informe l'Oficina de Drets Civils i Polítics posa de manifest que la llei mordassa segueix constituint una amenaça i una limitació injustificada del dret de protesta, denuncia que s'està impedit de forma reiterada l'exercici del dret a l'autodeterminació recollit al Pacte pels drets civils i polítics, i també alerta que augmenten exponencialment les actuacions violentes de la ultradreta, sobretot a partir del mes d'octubre del 2017.

Vostè, conseller, ha dit que no són massa substancials..., aquest augment de les agressions de l'extrema dreta, en canvi l'Oficina de Drets Civils i Polítics no opina el mateix. Ens agradaria saber què opina aquest Govern, i vostè en concret, com a conseller.

Per altra banda, també, l'Oficina de Drets Civils i Polítics denuncia que s'ha incrementat la persecució judicial contra la dissidència política. Segons dades d'Alerta Solidària, els Mossos d'Esquadra han practicat centenars d'identificacions, detencions contra persones dels moviments socials que s'organitzen per defensar els nostres drets.

Per altra banda, nosaltres sabem que estem en una situació autoritària, de descontentament social elevat, tenint en compte que les institucions no són capaces de respondre als drets i necessitats de la ciutadania, i que, evidentment, hi ha una lluita entre la classe treballadora i una minoria que s'està enriquint a costa d'aquesta explotació de la classe treballadora.

És en aquest moment en què el feixisme és present, i cada vegada amb més agressivitat. Per què? Perquè actua com un actor per restaurar l'ordre, i a les institucions només els cal girar la cara, girar-se d'esquena a aquesta realitat, amb la finalitat que es pugui restaurar aquest ordre.

En aquest sentit, i ho lligo amb el model de seguretat que vostè ha explicat, a nosaltres ens sembla que un model de seguretat que posa al centre les persones en

cap cas utilitza les unitats d'antiavalots, les 1.700 unitats d'antiavalots de la Brimo i de l'ARRO, amb la finalitat d'anar a aturar desnonaments, que en cap cas permet que els Mossos d'Esquadra es coordinin amb «matons» com els de Desokupa amb la finalitat de fer fora la gent del seu pis i del seu barri, i en aquest sentit volem posar de manifest i volem agrair la tasca del Sindicat de Barri del Poble Sec, que és l'únic que està podent garantir el dret d'accés a l'habitatge davant de la inacció del seu Govern.

I, per altra banda, li volem preguntar quines actuacions han fet davant de l'atac que va patir el centre en defensa dels drets de les persones LGTBI.

I, per altra banda, també li volem preguntar si és cert que vostès han autoritzat una manifestació del Frente Nacional Identitario a Santa Coloma per al proper 9 de febrer.

Per altra banda, dir que, per nosaltres, més enllà de la concepció liberal de la llibertat d'expressió, entenem que per sobre hi ha els drets, sobretot, d'aquests col·lectius vulnerables, que són els que són atacats pel feixisme. I, per tant, amb independència que les actuacions de les entitats antifeixistes es puguin considerar d'atac a la llibertat d'expressió, nosaltres entenem que sempre, per davant, hi ha d'haver els drets de les persones que pertanyen a col·lectius vulnerables, com persones racialitzades, persones que pertanyen al col·lectiu LGTBI, o altres col·lectius vulnerables.

Per altra banda, i respecte a l'episodi de la pancarta, li volíem fer diverses preguntes. Volíem saber qui va decidir la retirada de la pancarta, en clara violació de la llibertat d'expressió de les activistes que l'havien penjat. Si la decisió es va prendre fora del Departament d'Interior o de Mossos, quina persona del Departament o de Mossos la va rebre i la va transformar en una ordre als mossos que estaven de servei? Aquesta persona, encara segueix treballant?

I, per altra banda, li preguntem quines mesures es prendran per formar els comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra perquè hi hagi un respecte als drets fonamentals, i si hi haurà una formació concreta en aquest sentit per dotar-los d'eines, i si ens pot explicar aquest blindatge del rei davant de la defensa de drets fonamentals per part de la ciutadania.

Van entrar i van estar fent guàrdia a la terrassa que forma part del domicili? Nosaltres tenim proves que se sent una persona dins, a l'interior del domicili, demanant-los, als Mossos d'Esquadra, que què volien. I que si haguessin volgut inspeccionar l'interior només calia dir-ho, sembla ser, perquè en aquesta gravació es veu molt clar.

Per altra banda, els preguntem per què van intentar esbotzar la porta del domicili i entrar-hi sense ordre judicial, i per què van fer això malgrat que les activistes els van facilitar les dades del propietari, i per què no van intentar contactar-hi abans, abans d'intentar esbotzar la porta.

Bé, se m'ha acabat el temps i, per tant, em ceneixo a aquestes preguntes, i ja intentaré aprofitar, si el tinc, un segon torn d'intervenció.

El president

Moltes gràcies, senyora Sirvent. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Em permetran que comenci fent una prèvia: des del Grup Parlamentari de Ciutadans condemnem de manera clara i rotunda l'agressió ultra feixista que van patir membres del meu grup parlamentari, i jo mateix, a càrrec del local..., del passat 26 de gener, al municipi de Torroella de Montgrí, i demanem a la resta de formacions polítiques representades en aquesta comissió que se sumin a aquesta condemna de la vulneració de la llibertat d'expressió política a Catalunya, exercida per grups radicals separatistes i arengada per l'alcalde del ma-

teix municipi, en un exercici d'irresponsabilitat en el desenvolupament, entenem, de les seves funcions.

Dit això, i venia molt lligat amb aquest punt de l'ordre del dia, mirin: primer, conseller, agrair-li el to amb el que ha vingut, l'explicació que ens ha donat. Benvingut a l'ordenament jurídic. Li recordaré que l'ordenament jurídic engloba la nostra Constitució espanyola, el nostre Estatut d'autonomia i el compliment de la llei i la norma establerta. Benvingut, si és així, aquest canvi.

Un exemple més. Miri, el que li començava fent en aquesta prèvia del municipi de Torroella. També ens ha parlat de com i de quina manera els dispositius de Mossos d'Esquadra són arranats, són preparats i són posats al carrer en diferents situacions. Ens va sorprendre –i perdoni que li ho digui–, al municipi de Torroella de Montgrí, aquest dissabte passat, a on trobem tres «furgones» d'ARRO –ARRO–, que és entrada... Vostè sap que els departaments tenen funcions molt clares. Allà hi havia, conseller, d'haver estat la Brimo, que són els especialistes en altercats en via pública, etcètera.

Escolti'm, ens sorprèn que vingui aquí a parlar-nos que els dispositius en el carrer han de ser els adequats, i després ens sorprèn veure aquesta mediació en la realitat, fa dos dies enrere.

Dit això, hi ha una altra manera..., també s'ha parlat aquí de les 328 agressions feixistes. Miri, aquest titular que en parla, això és una banalització, també, del feixisme, quan s'intenta barrejar el que és el feixisme, que és la coacció, l'agressió, la imposició a la brava, i es barreja..., perquè aquí, en aquestes 328 que se'n parlava, d'agressions, no totes són agressions. Escolti'm, treure llaços a la via pública i netejar la via pública, o treure creus a les platges i netejar les platges, entenem que aquí no hi ha cap agressió ni cap agressivitat. És una funció particular, que dintre del dret lliure i privat de cada persona..., pot exercir. Escolti'm, a mi aquest titular i el paral·lisme que fan altres d'aquests titulars, a mi m'insulta i m'interpel·la personalment. Jo mateix he anat a netejar els carrers de la meua ciutat de llaços.

Vostè també ha parlat del compliment de la norma envers l'ordenació no només d'aquesta institució, sinó d'altres, també, a nivells municipals, no? Escolti, les ordenances municipals són molt clares amb mobiliari urbà, enllumenat públic i altres ubicacions, a on no s'hi pot posar ni un adhesiu, conseller –a on no s'hi pot posar ni un adhesiu. Escolti'm, el compliment també exhaustiu, i recolzat també per part dels Mossos d'Esquadra, seria adient, perquè aquí sembla que el feixisme només el veiem en un cantó, quan ja li ho dic, eh?, i ho aparto, i salvo la distància, perquè és insultant: a on s'engloben agressions, i s'intenta comptabilitzar a l'alça aquesta quantitat, a on aquí hi ha incloses retirades de llaços de via pública, com li he dit, o de creus a les nostres platges.

També li voldria dir: els grups del CDR, que estan organitzats i s'organitzen com una milícia paramilitar, escolti'm, es dediquen a coartar la llibertat d'expressió de tot allò que no va amb ells. Sense fer una petita queixa ni un pensament... Escolti'm, el pensament únic que exterioritza el grup del CDR ha de ser, també, quan hi ha imposició, agressió...

Miri, una mostra: també hi havia algun CDR, s'entén, a Torroella. Escolti'm, quines varen ser les seves actuacions? Oh, és que li ho vull posar d'exemple perquè ha passat fa tres dies. Escolti'm, què més que ser coherent amb el que vostè ens ve a explicar aquí. La coherència no la vàrem veure, en aquell dispositiu.

Fixi's, segueixen sense piular, i, com li dic, des del pensament únic que el separatisme pretén implantar a Catalunya..., escolti'm, la democràcia, i com li deia abans, eh?, aquest ordenament jurídic que vostè, avui, ens ha dit aquí..., benvingut, com li deia abans, perquè engloba la nostra Constitució i la protecció dels drets fonamentals de qualsevol persona.

Fixi's (*l'orador mostra una fotografia a la cambra*), això és el cop de puny que va rebre un dels meus companys. Entre aquest cop de puny i altres agressions, com és

un nas obert i trencat –hi ha una bretxa de dos centímetres–, cops, puntades i cops de puny. A on un cordó policial... Conseller, ens ha vingut a parlar també dels Mossos i com els posem al carrer. Aquestes tres brigades de l'ARRO que es varen veure desbordades, i que ja es podia intuir a primera hora, perquè els fets greus varen passar tres hores després..., no vàrem veure cap dispositiu que arribés quan ja visualitzem a primera hora cent cinquanta o dues-centes persones i veiem que aquells tres dispositius d'ARRO –que, li ho recordo, hi van set persones en cada un, però, efectius reals, són sis a cada furgó: divuit efectius–..., el que vàrem veure va ser la realitat del trencament a davant d'una allau ultrafeixista, perquè allò és feixisme en estat pur, el que vàrem veure a Torroella de Montgrí, vàrem veure com varen trencar un cordó policial. Però li vull dir, i li vull posar l'accent... Sé que vostè, quan parla dels Mossos, i n'hem parlat en privat moltes vegades, els hem de protegir, els hem de posar en valor. Jo els hi poso cada dia, en valor. Però em sap greu quan des d'una conselleria no se'ls protegeix.

El protocol d'ordres, que pot venir d'Egara a sotsinspector, cap d'escamot i acaba en l'efectiu..., és l'efectiu que agafa, poder, allò que no vàrem veure; vàrem veure un cordó policial que a més a més es trenca, i a més a més no portaven el que han de portar com a mínim. No estaven davant d'un cant, d'un eslògan; estaven davant d'una allau de gent que expressava agressivitat i agressivament es van comportar, i així vàrem tenir els altercats, i el que ningú volia veure ho vàrem acabar veient.

Conseller, a aquell cordó que es va trencar cap efectiu de Mossos d'Esquadra portava el casc que el protegeix, la protecció d'espallles que ve incorporada amb el casc, una armilla o un escut. No va haver-hi l'ordre, i vostè sap que els efectius compleixen protocols; no tenen la disponibilitat d'entrar en el furgó i agafar allò si no se'ls dona l'ordre. Ni casc per fer un cordó, ni, escolti'm, la pròpia defensa, i no per donar cops, conseller, sinó per parar la gent en el moment que no portes un escut de protecció. És una irresponsabilitat, el que vàrem veure; és una irresponsabilitat, aquell dispositiu, que posava un cop més en perill els nostres efectius i els nostres mossos d'esquadra –fixi's que dic la paraula «nostres»–, i li demano, si us plau, i és un prec que des d'aquest grup parlamentari li fem, que posem solució al problema. Estem posant en perill no només la gent que han de protegir al carrer sinó també els mateixos agents de Mossos d'Esquadra, quan en un dispositiu on han d'haver-hi deu persones, en trobem cinc. No és de rebut, no és de responsabilitat.

I continuant amb el feixisme, miri, la violència il·legítima que es pot practicar per qualsevol persona o qualsevol grup de persones –aquestes últimes, com li deia, ben organitzades, en grups, mitjançant amenaces, coaccions, agressions–..., el que no es pot permetre, la intenció d'impedir qualsevol exercici lliure de manifestació o de trobada, o d'anar a fer unes declaracions en un punt de trobada en un municipi concret.

Com li deia abans, en la primera prèvia que li feia, em va saber molt de greu, jo que he sigut regidor nou anys en un ajuntament, veure un alcalde com d'alguna manera acaritava allò que havia passat. Em sap personalment molt de greu. Però li diré més: la irresponsabilitat de la previsió, també, per part de la conselleria i del mateix Cos de Mossos d'Esquadra. Miri, d'una altra manera també li diré que tots aquells que s'autoproclamen garants de l'essència de la democràcia l'únic que deixen entreveure és que la seva imposició, el seu absolutisme i el seu feixisme mitjançant l'agressió és latent als carrers de Catalunya. Estarem d'acord que hi ha feixisme, que hi ha molta agressió i molta agressivitat, i el que volem veure, conseller, també són mitjans.

Li diré una cosa: de forma legítima, a gent que es manifesta, ningú, de forma il·legítima, vulnerant la llibertat, pot impedir-li-ho. I aquí hi ha d'haver una institució al cantó que posi també els mitjans per permetre i garantir la llibertat d'ex-

pressió de tot ciutadà. La criminalització de la llibertat d'expressió des del Govern i els seus ressorts –perquè a vegades veiem com venen acaronats per diferents accions–..., però, escolti'm, tot allò que combrega amb el dogma separatista, amb el dissident, amb el pensament únic, i que pretén d'alguna manera imposar la seva idea, aquest pensament únic que li dic, per a alguns grups d'aquest Parlament és impropï, i és impropï d'una conselleria que ho permet i és impropï de governar.

Conseller, un dia li vaig dir en ple que governar és molt més que passar dies; és fer coses, és treballar i posar els mitjans necessaris per garantir el que parlem avui: la llibertat de les persones, la llibertat dels ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bé, aquest tema és un tema..., jo el trobo un tema tan greu i tan important que jo no faré el més mínim joc polític.

Nosaltres demanem contundència, naturalment, a la policia de Mossos d'Esquadra, però, conseller, ja li ho dic d'avançat, i el primer que li dic és que té tota la confiança i el nostre suport, la seva conselleria, davant de l'actuació de Mossos en les agressions feixistes. Confiança perquè sabem que els repugna tant com a nosaltres, el feixisme; suport, perquè sabem que estan actuant ja amb la contundència que poden. I són veritat algunes de les coses que apuntava vostè, no? Amb els instruments que tenim ara mateix, en l'estat de dret, diguem-ne, a vegades no podríem fer el que ens agradaria; a vegades ens trobem amb grups de marcat caràcter feixista que no podem prohibir-los, doncs, que facin alguna concentració, alguna manifestació al carrer.

Jo crec que el que s'hauria de plantejar realment el sistema és la illegalització d'aquests grups, com es fa en altres països a nivell europeu, exactament com a Alemanya, i jo crec que és això el que ens hauríem de plantejar en aquest país. Això és una qüestió que volia parlar ja de partida.

Després, el feixisme no és simplement estar en desacord; el feixisme és una cosa molt més profunda i molt més greu, no? Aquí tinc algunes imatges d'Umberto Eco que diuen: «Senyals d'alerta del feixisme.» En llegiré algunes: «Culto a la tradició y a las raíces, abuso del miedo a lo diferente, constante estado de amenaza, exaltación de la voluntad popular, oposición a la crítica analítica, el tema de las *fake news*, obsesión por las conspiraciones y culpables externos, proclamación de un líder, control y represión de la sexualidad, acción antes que razón, lenguaje limitado y repetitivo, apelación a una clase social frustrada y rechazo a las ideas modernas.»

El que vull transmetre amb això és que no tot amb el que no estem d'acord es pot titllar de feixisme; el feixisme és una cosa molt més greu i molt més important. I realment crec que ara mateix, doncs, la policia a vegades té pocs instruments per actuar davant de grups feixistes, i per això defenso que el que hauríem de plantejar-nos és la illegalització d'aquestes forces, que ja sabem tots i totes que tenen un marcat caràcter feixista.

Al final, els que estem aquí som tan demòcrates, en general, i ho dic «en sèrio», que respectem tant la ideologia, i volem respectar tant la ideologia..., però no podem permetre determinades actituds que passen per damunt dels demòcrates i la democràcia. El feixisme s'aprofita perfectament de la mateixa idea de la democràcia per precisament atacar la mateixa democràcia, i la democràcia no pot ser presonera dels seus propis principis davant de les agressions feixistes.

Només volia fer aquestes reflexions, i que consti en acta que té la confiança i el nostre suport en aquest tema, conseller.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Conseller, secretari general, director general i la resta del seu equip, en tot cas, agrair-los aquesta compareixença i que puguem abordar aquesta temàtica, perquè ens preocupa.

Avui, conseller, necessitem un titular d'aquesta compareixença. Hi han mitjans de comunicació i vostè sap que l'estan esperant. El titular ha d'estar vinculat a un fet, que és que en els darrers anys hi ha un augment de l'organització dels grups d'extrema dreta, i que això ha tingut una repercussió en l'augment dels delictes vinculats amb aquestes organitzacions. Ho diuen les dades, les dades que ens ha facilitat el departament després de preguntes per escrit que el nostre grup parlamentari ha realitzat, i per tant ho estem evidenciant. Per tant, davant d'aquest fet ha d'aparèixer el titular. I el titular no pot ser altre que els Mossos d'Esquadra i el Departament d'Interior reforcen els dispositius de control i seguiment d'aquestes organitzacions.

I és complicat, ho sé, perquè si parlem de les plantilles –vostè començava la seva intervenció parlant de les plantilles– ja sabem com estem. I, per tant, per reforçar qualsevol cosa avui dia dins del Cos de Mossos d'Esquadra suem tinta, perquè és complicat i perquè disposem de pocs operatius, però ho hem de fer. Ho hem de fer perquè ens trobarem, eh? –jo ho he dit en unes quantes sessions i ho torno a dir–, amb provocacions feixistes al carrer que volen ocupar els nostres carrers, que en algunes ocasions vinculen aquestes provocacions a la situació política que viu Catalunya. I necessitem una resposta organitzada, una resposta policial organitzada, perquè si no hi ha resposta policial organitzada hi ha resposta desorganitzada. I normalment aquest tipus de respostes acaben pitjor que si els poders públics i la policia organitzen la resposta.

Per tant, aquest és el titular que necessitem. I és possible que això ho estiguin fent, ho tinguin previst, però és segur que poden fer més i que poden reforçar aquests operatius. I això crec que en els propers dies, en les properes setmanes i als propers mesos hauria de ser de nou un comentari o un debat que pogués fer vostè en aquesta comissió o amb els portaveus dels grups parlamentaris.

Nosaltres li vam preguntar fa aproximadament un any pels protocols d'intervenció i pel nombre de les denúncies i dels delictes. Ens deien que entre els anys 2012 i 2017 tenim en aquest moment encara setanta-vuit, hem passat per setanta-vuit investigacions sobre fets delictius; per tant, fets judicialitzats en aquest moment. I que hi han 1.726 atestats relacionats amb delictes d'odi. Se'ns posava com a exemple el seguiment dels concerts de música RAC –el rock anticomunista–, o se'ns posava com a exemple el seguiment de les convocatòries i mobilitzacions on hi podien participar persones radicalitzades amb ideologia d'extrema dreta.

És evident que ens parlen de la coordinació entre els Mossos i els serveis judicials, entre els Mossos i el servei de delictes d'odi i discriminació de les fiscalies provincials, eh?, un element central, complementari al fet de la investigació. I, evidentment, aquesta és una realitat. Vostè ho deia: l'any 2017, més de tres-centes denúncies; l'any 2018, més de cinc-centes denúncies. Quan tinguem la memòria de l'any 2018 ho sabrem. En aquest moment sabem que, segons la memòria de Mossos, el 2017 419 persones a Catalunya van ser víctimes de delictes d'odi, i que els delictes racistes són els que lideren aquest rànquing. Per tant, això va en augment.

I per tant, ho torno a repetir –i amb això acabo–, si va en augment necessitem, primer, que el que fan se sàpiga, perquè potser ja ho fan i, doncs, no ho sabem bé. I en segon lloc, el que podrien fer s'ha d'explicitar, s'ha de dir públicament que els Mossos d'Esquadra augmentaran els seus operatius, el seu control i la seva previsió per detectar aquest tipus d'organitzacions i aquest tipus de persones que han posat

els carrers catalans al seu objectiu, conseller –han posat els carrers catalans. Sap que en algunes de les manifestacions de catalans no n’hi ha quasi cap, venen tots de fora amb autocar. Però el fet és la provocació, que provoca realment intentar que els Mossos siguin els que al fer la pantalla entre els feixistes i els que protesten contra els feixistes siguin a vegades els que reben, també.

I això ho hem de poder evitar. És un fet important perquè, ho torno a repetir, aquestes organitzacions el que fan és provocar, intentar trencar la nostra convivència i demanar, eh?... Aquests feixistes el que demanen és que tenen llibertat per manifestar-se quan veritablement tots sabem que la seva ideologia el que vol és acabar amb totes les llibertats.

Que no li tremoli el pols, conseller: l’antifeixisme és un valor republicà i hauria de ser també una bandera d’aquest Govern i d’aquest país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l’illustre senyor Xavier García Albiol.

Xavier García Albiol

Gràcies, president. Conseller, secretari general, director, assenyalar que –jo l’hi diré amb tot el respecte, senyor conseller– a mi em sembla que la seva compareixença avui és un pèl surrealista. I surrealista no pel que ha dit, ni molt menys, sinó pel motiu pel qual ha estat convocada aquesta primera compareixença, per parlar dels actes feixistes o suposadament feixistes que estan passant a Catalunya.

I no és que no hi hagin motius per cridar-lo a vostè perquè ens vingui a explicar coses, però que avui estiguem aquí parlant dels actes dels feixistes d’una manera expressa perquè ho ha demanat la CUP, doncs, amb sinceritat, des del meu punt de vista, és el món al revés –és el món al revés.

Perquè el feixisme és un moviment totalitari i nacionalista que acaba desembocant en, entre altres actituds, la de coartar la llibertat d’expressió i la llibertat política de la resta de persones o agrupacions o entitats que pensen de manera diferent. I si a Catalunya, i això és estadística pura, agafem els incidents que han provocat aquests grups radicals, d’un costat, els d’extrema dreta, o, per l’altra, els d’extrema esquerra o radicals independentistes, doncs, sembla que els números canten per si sols. I en aquest aspecte, doncs, la CUP, i especialment les seves joventuts, les d’Arran, són uns autèntics especialistes del que significa actuar com a totalitaris, com a feixistes. Per això ens sorprèn, doncs, aquesta intervenció, aquesta petició en el dia d’avui.

Jo..., conseller, vostè sap que jo he sigut crític en diferents ocasions amb actituds que ha tingut la seva conselleria i vostè mateix; també, quan he hagut de reconèixer els mèrits, ho he fet, i sap que és així. Ens hem posicionat de manera clara, perquè soc un ferm defensor, doncs, de l’ampliació de la plantilla, per exemple, dels Mossos d’Esquadra. I jo li he de dir que avui, en aquest aspecte que vostè ens està assenyalant, doncs, també té el suport del meu grup, del grup del Partit Popular. Però sí que em permetrà que li faci un prec, i és que en algunes ocasions notem una certa tendresa, una certa falta d’actitud davant de comportaments que creiem que per a la convivència són inadmissibles, comportaments, doncs, que venen dels feixistes –en aquest cas dels feixistes totalitaris de l’extrema esquerra, dels membres de les joventuts de la CUP–, i concretament també en algunes zones determinades i en alguns moviments que fan referència als CDR, els comitès de defensa de la república. Aquí sí que creiem que hi ha una certa tebiesa amb algunes, eh?, no totes, però amb algunes decisions que es prenen des de la seva conselleria.

També voldríem, aprofitant l’ocasió, fer-li una petició, tornar-li a fer un prec, i és que ens aclareixi, per a la tranquil·litat de tots, que els moviments que s’estan produint dins de la mateixa policia en algunes àrees –ja finalitzo– molt concretes,

com pugui ser, per exemple, la direcció policial de la BRIMO, que hem conegut que hi ha hagut un canvi del seu responsable –del seu intendent, si no recordo malament–, que això no obeeix a pressions polítiques en base a unes actuacions molt concretes que es van produir en contra de manifestants independentistes, sinó que obeeix a qüestions operatives com a tals. Per tant, jo sí que aprofito aquesta ocasió perquè ens parli d'aquestes problemàtiques.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor García Albiol. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Fornells.

Montserrat Fornells i Solé

Moltes gràcies, president. En primer lloc, gràcies, conseller, per la seva compareixença avui en aquesta comissió. Com ha dit, la policia ha d'actuar sempre amb neutralitat política i sense cap tipus de discriminació, és important dur a terme més mesures de prevenció en lloc de les de reacció, i l'estratègia de prevenció ha de ser l'estratègia principal del Cos de Mossos d'Esquadra. I per això és important tenir, disposar de més efectius, i per això ens alegrem –i ja ho vam manifestar en el passat Ple– de la nova convocatòria de 750 noves places de mossos i les que també hauran de vindre en un futur per tal de tenir més efectius per millorar aquesta estratègia de prevenció, que és la clau..., que ha de ser el Cos de Mossos d'Esquadra.

També, com va dir en el passat mes de juliol i com ha recordat avui, la ciutadania ha de ser l'eix central de la seguretat per part del departament i per part del Cos de Mossos d'Esquadra. Ha esmentat en la seva intervenció els diferents plans d'actuació vigents que porta el Cos de Mossos d'Esquadra, i des del nostre grup li voldríem preguntar si d'aquests plans que hi ha vigents se n'han fet valoracions, si se'n modifiquen o adapten les accions a dur a terme, dins d'aquests plans, en mesura d'aquestes valoracions que es fan de cada pla. És a dir, si s'adapten o es modifiquen algunes de les accions previstes a mesura que aquests plans es duen a terme i que evoluciona la seguretat al nostre país.

També fer esment que en els últims anys hi ha hagut moltes manifestacions, concentracions independentistes que s'han dut a terme, i sempre han transcorregut, mal els pesi a alguns, de forma pacífica i cívica, que és sempre com hem defensat molts catalans i catalanes que és l'única manera d'aconseguir les coses. En canvi, trobem força imatges, abans i després de l'1 d'octubre, de manifestacions unionistes on hi han hagut accions violentes, manifestacions on hi participaven grups parlamentaris i diputats presents avui aquí en aquesta sala. Estranyament, des del grup de Ciutadans no demanen sumar-se al rebuig de l'agressió que va patir el local LGTBI de Barcelona aquesta setmana, o tampoc es sumen al rebuig o al suport als meus companys de grup parlamentari que van rebre escopinades, que van patir escopinades per part d'un policia nacional a Via Laietana, o tampoc es sumen a les mostres de rebuig quan un guàrdia civil va obrir el nas al fotoperiodista Jordi Borràs. Alguns només volen condemnar segons quines agressions.

Com ha dit el diputat Nuet, entre el 2012 i el 2017 hi ha hagut setanta-vuit investigacions judicialitzades pels fets delictius presumptament realitzats per l'extrema dreta i la ultradreta, entre els quals, en el mateix període, 1.726 atestats relacionats pels delictes d'odi. És evident que ens preocupa, per part del nostre grup, aquest augment de delictes d'odi amb motivació racista, i també la intolerància als delictes d'odi i discriminació per orientació sexual, com hem vist també aquesta setmana amb l'atac que va patir el local de Barcelona de LGTBI. Cal treballar, doncs, per combatre aquests atacs feixistes, cal treballar per combatre aquestes accions de delictes d'odi, de delictes de discriminació per les diferents orientacions sexual, religiosa de les persones. I per evitar que passin aquestes coses cal, doncs, sancionar qui ho faci, qui faci aquestes agressions o aquests atacs; cal investigar i cal denun-

ciar i sancionar les persones que facin aquestes accions. Per part del nostre grup, tolerància zero amb aquestes accions violentes, tolerància zero a tots els grups feixistes i d'extrema dreta que fan accions d'odi i accions violentes. Per tant, cal combatre totes les agressions feixistes.

Des del nostre grup també li voldríem preguntar quines mesures preventives es duen a terme des del departament per evitar aquestes discriminacions o aquestes agressions d'odi i de discriminació; quines són les mesures que duen a terme i també si es coordinen amb altres departaments per tal de dur a terme aquestes mesures preventives.

Per part del nostre grup, tot el suport a les accions dels Mossos d'Esquadra en la lluita contra actuacions de grups feixistes. Agrair de nou la seva intervenció, i tindrà tot el suport del nostre grup per lluitar contra totes les accions i actes de grups feixistes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Fornells. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Aurora Madaula.

Aurora Madaula i Giménez

Gràcies, president. Conseller, acompanyants del conseller, benvinguts; Departament d'Interior, totes les persones que treballen en el Departament d'Interior, siguin benvinguts. Moltes gràcies per l'exposició que ha fet el conseller sobre les agressions feixistes i tota la relació que tenen amb el Cos de Mossos d'Esquadra, al qual em referiré al final de la meva intervenció.

Bé, la situació social i política de Catalunya no podem dir que estigui aïllada. Catalunya no és un cas aïllat; afortunadament, no vivim en una illa, aïllats, no vaguem per l'espai, com voldria algun ministre espanyol, sinó que vivim al món, som europeus, i desgraciadament l'ascens del feixisme, l'ascens de la ultradreta, no és un cas aïllat que només passi a Catalunya, sinó que estem veient que passa a Catalunya, a Espanya, a Europa i, de fet, a tot el món occidental que coneixem, amb casos com Bolsonaro al Brasil, Trump als Estats Units, Salvini... I hi ha casos més nostrats que tenim aquí, com, bé, els membres de la formació ultradretana Vox, que ara entraran al Govern..., han entrat al Parlament d'Andalusia i entraran d'alguna manera al Govern d'Andalusia de bracet del grup de Ciutadans i del grup del Partit Popular.

Per tant, Catalunya no és un cas aïllat. Hi ha un ascens de l'extrema dreta i hi ha hagut aquest ascens de l'extrema dreta, que no és una cosa nova –no és una cosa nova–: ja en teníem exemples com Manos Limpias, Som a Temps, Plataforma per Catalunya, Vox, que a tots ens feia molta gràcia que hi havia alguns grups d'aquest Parlament que hi donaven suport quan anaven a denunciar els nostres polítics independentistes als jutjats, que es feien fotografies amb ells a les manifestacions en defensa del Parlem/Hablemos i en defensa de l'espanyolitat més nostrada, no tenien cap problema de manifestar-se amb ells. Aquestes males companyies de Vox i d'aquests sindicats ultrafeixistes ja existien –ja existien fa anys–, i existeixen ara, i ara sembla com que ens fan por i que de cop alguns –alguns socialistes– sembla que els hagin descobert avui quan tenen fotografies amb ells manifestant-se.

De fet, escoltant alguna de les intervencions dels meus companys diputats, sembla que aquí ningú sàpiga què és el feixisme i que no hi ha hagut feixisme en aquest país. Doncs els recordo que hi va haver una dictadura feixista durant més de quaranta anys després d'un cop d'Estat d'un feixista anomenat Francisco Franco. Els recordo que alguns partits que hi ha en aquesta sala van néixer, i neixen, tenen aquest origen, origen directament relacionat amb el feixisme, amb la ultradreta del general Francisco Franco, *caudillo por Dios y por España* durant més de quaranta anys. Perquè sembla que alguns ens hem oblidat d'on venim.

Però, vaja, no només això, sinó que no només és que hi ha actituds feixistes i d'ultradreta que estan creixent i que a tots ens haurien de preocupar, sinó que també n'hi ha d'altres que els blanquegen, que en lloc d'anomenar-los pel seu nom, en lloc d'anomenar-los d'extrema dreta i feixistes, els diuen populistes. Doncs bé, aquests –per exemple, el Partit Popular– encobreixen algunes d'aquestes quan, per exemple, al Congrés dels Diputats, a l'octubre del 2017, van vetar una declaració contra la violència de caràcter feixista després d'una manifestació del Nou d'Octubre, dia del País Valencià: després de la manifestació del Nou d'Octubre es van produir agressions d'extrema dreta, agressions de caràcter feixista, i el Partit Popular no va voler sumar-se a aquesta declaració al Congrés dels Diputats a Madrid. Això és blanquejar el feixisme, això és encobrir les actituds d'extrema dreta, això és encobrir, en definitiva, la violència.

O, per exemple, posem a la mateixa alçada agressions que es produeixen després de manifestacions de caràcter espanyolista. Com ha dit la meua companya d'Esquerra Republicana, hem estat durant anys manifestant-nos els independentistes sense cap actitud violenta i sense que hi hagi hagut cap agressió. Hi ha manifestacions espanyolistes –que s'han de donar, i que defensarem i defensarem sempre, en una societat democràtica, que es puguin manifestar per Espanya, per una Espanya democràtica– que acaben, desgraciadament, amb agressions de caràcter espanyolista, amb agressions que són titllades d'extrema dreta. Condemnem aquesta violència? Sí, les condemnem totes. Condemnem aquestes violències i les violències que ens ha relatat el company de Ciutadans. Condemnem les agressions de caràcter d'extrema dreta i condemnem totes les agressions, perquè estem en contra de la violència. Però, vostès –vostès–, condemnen la violència que van patir els votants l'1 d'octubre del 2017? Vostès condemnen la benedicció del monarca el dia 3 d'octubre? Condemnen vostès aquests tipus de violència? No són vostès qui no condemnen totes les violències?

Però, vaja..., o si no, les agressions d'aquest mateix mes d'agost. A Manresa un grup de set persones van ser agredides per col·locar estelades. O a Verges, on un grup de persones que retiraven estelades i llaços grocs vestits com si fossin astronautes i amb la cara tapada van agredir veïns que els van cridar l'atenció pel que estaven fent. Uns posen, els altres treuen. Uns defensen una causa pacífica i democràtica, i els altres defensen la violència. I la senyora delegada del Govern, Teresa Cunillera, hi va treure ferro, a aquestes agressions, va dir que no tenien tanta importància. Nosaltres condemnem tot tipus de violència i condemnem l'«a por ellos», que també és violència. No entraré en què és el feixisme; els podria explicar, com tots saben, que ve del *fascio*, i que la paraula «feixisme» es va establir després del sistema polític que es va implantar a Itàlia per Mussolini –per cert, Franco era un seguidor de Mussolini, per si no se'n recorden.

Quan vostès parlen de pensament únic independentista, doncs jo els dic: no hi ha pensament únic independentista. Nosaltres pengem els llaços, pengem estelades, però vostès poden penjar les seves banderes espanyoles, no els les anirem a arrancar. Qui arranca llaços, qui arranca pancartes on diu «Llibertat», «Democràcia», «Catalunya»..., això és pensament únic. Això és feixisme. Això és totalitarisme, si no li volen dir feixisme: arrancar una pancarta on diu «Llibertat».

I bé, en un altre ordre de coses, l'ordenament jurídic no acaba amb la Constitució, sinó que per sobre hi ha els tractats internacionals, entre els quals –disculpin, eh?– hi ha el dret a l'autodeterminació. El dret a l'autodeterminació no és il·legal. Però, vaja, vostès segueixin blanquejant i segueixin fent pactes a Andalusia amb l'extrema dreta, segueixin fent pactes amb aquells que es querellen contra la cúpula d'Interior, contra els Mossos, que es querellen contra el president Torra per haver fet al·lusions a la via eslovena, que van dir que «Bueno, durante la guerra civil se fusilaba con amor». Doncs amb aquests és amb qui vostès estan fent pactes al Congrés andalús.

I, bé, per contestar i per seguir amb el conseller, ja sabíem –com vostè havia respost en Ple del Parlament, la resposta del Ple del Parlament– que hi havia l'operatiu Minerva. Nosaltres confiem –confiem– que els Mossos d'Esquadra defensin els ciutadans, siguin quines siguin les seves ideologies, i defensin els ciutadans sense tenir en compte la seva ideologia. Com a mossos d'esquadra, jo crec que són neutres, que són persones professionals, i que defensaran tothom que manifesti una actitud democràtica, cívica, pacífica i democràtica, com sempre hem defensat.

Només li faria la pregunta si tenen pensat, o si estan fent, algun tipus de formació específica per prevenir aquests atacs, que nosaltres sí que considerem que sembla que estan creixent, perquè no és una cosa aïllada a Catalunya –perquè desgraciadament l'ascens de l'extrema dreta no és una cosa aïllada a Catalunya–; si tenen pensat algun tipus de formació específica, no només en l'àmbit del que ha parlat vostè del Proderai, sinó específica per als Mossos d'Esquadra o algun grup específic dels Mossos d'Esquadra que faci aquest tipus de seguiment i prevenció en matèria de prevenció d'aquests actes d'extrema dreta i feixistes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Madaula. Ara és el torn del conseller... (*Carles Castillo Rosique demana per parlar.*) Per què em demana la paraula?

Carles Castillo Rosique

Per aclariments. Per aclariments del...

El president

Obrirem un torn *a posteriori* sobre aclariments.

Carles Castillo Rosique

D'acord.

El president

En tot cas, ara és el torn del conseller d'Interior per tal d'informar sobre les qüestions plantejades i contestar les preguntes que se li han formulat per un temps aproximat d'uns quinze minuts. Té la paraula l'honorable senyor Miquel Buch.

El conseller d'Interior

Gràcies, president. En tot cas, tornar a llegir com començava la intervenció, eh? «El Cos de Mossos d'Esquadra han d'actuar en el compliment de llurs funcions amb absoluta neutralitat política i imparcialitat, i en conseqüència sense fer cap discriminació per raons de raça, religió, opinió, sexe, llengua, lloc de veïnatge, lloc de naixença o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.»

Això és una ordre, una llei que va sortir d'aquesta casa, del Parlament, i que va dir: «La policia de Catalunya ha de ser així.» Per tant, és així perquè vostès –no vostès directament, però sí que recau sobre vostès la responsabilitat, eh?– van decidir-ho, i per tant la policia actua així i no deixarà d'actuar així fins que vostès no decideixin que sigui al contrari. Per tant, com actua la policia? Com el Parlament mana, perquè al cap i a la fi una policia democràtica, doncs, té unes garanties democràtiques i té un Parlament que és elegit pel poble que decideix què ha de fer la policia d'aquest país.

Respecte a l'Oficina dels Drets Civils i Polítics, correspon a ells fer tota aquesta anàlisi, que ja va fer –crec que va ser la setmana passada– la mateixa oficina de donar aquestes dades i emmarcar-les on correspon. No sé si va ser la setmana passada o l'altra, eh? Però... (*Veus de fons.*) 25 de gener. Bé, doncs fa... Sí, la setmana passada. En tot cas, correspon a ells fer aquest tipus de valoració i de concreció. El Govern s'ha dotat d'aquesta eina per analitzar aquesta dada concreta. El que correspon a la policia és valorar els delictes, i en tot cas les faltes administratives, però no en

l'índole: hi podem contribuir, hi podem col·laborar, però no ens pertoca a nosaltres fer l'anàlisi aquesta que ja fa aquesta oficina.

Respecte al desnonament que vostè ha comentat concret, jo li puc dir que estic informat, soc coneixedor dels fets que vostè ha comentat. Com saben, ara mateix aquests fets estan pendents del jutge, i estem atents i amatents, i esperem la posició del jutge per poder actuar, perquè això també ho han de..., i ho saben, crec, perfectament: vostès saben que la policia, no la d'aquí sinó la de qualsevol país democràtic, diguem-ne que treballa en funció d'unes directrius polítiques, però també treballa amb unes directrius judicials, perquè també actua de policia judicial, i per tant els jutges també prenen decisions del que han de fer. Per exemple, en les investigacions que es fan, doncs, és el jutge qui decideix si es pot fer una entrada en un domicili o no, si s'ha de fer un desnonament o no, si s'ha de fer un llançament o no d'un habitatge. De fet, jo els puc dir, perquè això ho vaig signar jo personalment quan era alcalde del meu municipi i president de l'Associació Catalana de Municipis: ens vam dotar d'una eina, els ajuntaments conjuntament amb el món judicial, per tal que, en el cas que es desnonés una família vulnerable, l'ajuntament havia de fer un informe d'aquesta vulnerabilitat d'aquesta família, que no era vinculant, però sí que el jutjat, a l'hora de prendre la decisió de si s'havia de fer o no aquell desnonament, doncs tenia una informació de qui hi havia dins d'aquella casa. Si més no, el jutjat tenia la informació per poder actuar. I a molts ajuntaments –jo li ho puc dir, jo he tingut la sort de ser l'alcalde d'un, però tants altres– que..., quan als serveis socials es rep aquesta petició d'informe ja es treballa perquè aquell desnonament no succeeixi, i és l'ajuntament qui es busca la vida, qui busca una solució per a aquella família concreta. Per tant, crec que quan es produeix un desnonament, en el cas que sigui una família vulnerable, com és el cas que vostè, doncs, ha citat, el jutjat i l'ajuntament..., al jutjat li hem tramès una informació, una documentació l'ajuntament; l'ajuntament pot haver actuat o deixat d'actuar. De totes maneres, ja li dic que estarem atents al pronunciament del jutge.

Jo li ho torno a recordar: diu que autoritzem manifestacions. Les manifestacions no les autoritzem al Departament d'Interior. Nosaltres, en tot cas, podem, d'alguna manera, dir que una no es faci sempre que hi hagi un perill real de les persones i els béns, però no les autoritzem. Les manifestacions es comuniquen, quan es comuniquen, perquè jo li puc dir que hi ha molts partits i moltes entitats, inclús que són presents en aquest arc parlamentari, que no acostumen a comunicar les manifestacions i concentracions que fan. Per tant, d'alguna manera, no és que autoritzi o no autoritzi el departament, sinó que a vegades també la realitat és la que existeix.

Respecte a la retirada de la pancarta, li torno a llegir el fragment que he llegit. Crec que era prou clar, i per tant l'hi torno a llegir: «Inicialment es va plantejar per part dels responsables del dispositiu –els responsables del dispositiu–, format per diferents cossos de seguretat –format per diferents cossos de seguretat–, la conveniència de la retirada de l'esmentada pancarta, i es va iniciar alguna actuació preliminar. No obstant això, ateses les característiques de la seva ubicació i un cop constatat que la instal·lació de la pancarta no posava en perill –pel seu risc de caiguda immediata– la seguretat dels béns ni de les persones, preocupació prioritària dins del Cos de Mossos d'Esquadra, es va prendre la decisió, des de la Direcció General de la Policia, de no procedir a la retirada de la pancarta i adoptar les mesures de seguretat preventives necessàries.» Per entendre'ns, van ser mesures que van protegir..., en el cas que caigués tot i havent comprovat que estava ben instal·lada.

Ha comentat allò de la formació dels drets fonamentals; també ho ha comentat la diputada de Junts per Catalunya. Jo els puc dir que l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, quan fa la formació de la policia de Catalunya..., és de les policies que rep una formació més exhaustiva en drets fonamentals, eh?, i en drets humans. Tot i això, no només ens quedem en l'àmbit de la formació inicial –quan es fa el curs d'escala bàsica policial–, sinó que al llarg del transcurs de la carrera professio-

nal també hi ha oportunitat de fer formació, i jo els puc garantir que en aquest cas concret que estem parlant jo els puc dir que la formació és exhaustiva i s'hi treballa permanentment.

M'ha comentat que agraiïa el canvi, el diputat. Jo li puc dir que no hi ha hagut cap canvi. En tot cas, la policia sempre ha complert el que li manava l'ordenament que tenia del Parlament, com li he dit fa una estona. Per tant, vostès han decidit quina policia volen a Catalunya, i per tant la policia actua en funció del que han ordenat.

M'ha parlat de la Brimo, de l'ARRO, de Torroella, de si anaven amb casc, si deixaven d'anar amb casc. Jo li puc dir una cosa: jo no sé el dia que vostès governin, que no m'agradaria pas, eh? Jo li puc tenir molt d'«apreci», però no m'agradaria pas que governin a la Generalitat de Catalunya, però el dia que governin potser sí que vostè decideix si hi ha d'anar un grup policial o hi ha d'anar un altre, si han d'anar equipats o no han d'anar equipats. Potser sí que ho vol decidir el polític. Jo li puc dir que nosaltres no ho decidim. Això són qüestions professionals, criteris operatius, i per tant són els mateixos uniformats, els comandaments..., que el cos està dotat d'uns comandaments que són els que prenen aquestes decisions –amb més encert o amb menys encert, però són ells els que prenen aquestes decisions–, i per tant jo no diré, no seré el conseller que dirà si aquí hi ha d'anar l'ARRO, hi ha d'anar la Brimo o hi han d'anar els d'USC. A mi no em pertoca fer això, i crec que serà un error el que vostè suggeria, que és que nosaltres intervenim en les decisions i els criteris professionals.

Ha parlat de les violències. Jo li puc dir que la policia treballa per evitar qualsevol expressió de violència; no només d'una violència, sinó de totes les violències. I aquest dematí hem presentat un protocol contra les violències sexuals, i per tant, doncs, és un segment molt concret de les violències que existeixen en el nostre país i en la nostra societat, i que volem impedir-les d'una manera o altra. Per tant, es treballa per evitar qualsevol tipus de violència.

Diu que des de la conselleria, m'ha dit que des de la conselleria no se'ls protegeix, i fins i tot ha arribat a dir «la nostra policia». Jo no dubto que no es consideri la nostra policia, però quan vostès es fan un tip de dir que és una policia política, i quan s'han fet un tip d'acusar-la per un cas que al final hi ha hagut un jutge... No, no parlo de vostè en concret, però parlo de la seva formació política, perquè jo a l'hemicicle m'he sentit dir per part de Ciutadans que era una policia política, i si més no a l'hemeroteca podem mirar com, quan va haver-hi el cas de la incineradora, les declaracions que va haver-hi per part d'alguns representants de Ciutadans..., que no s'han retractat mai, i hi ha hagut una resolució judicial que dona tota la raó a la policia, i no s'han retractat mai. Per tant, ja està bé que de tant en tant siguin nostres, no?, i quan no m'interessa no són nostres. Escolti'm, doncs miri, és la nostra policia, és la policia de tots.

M'ha dit que governar no és passar els dies. No, governar és prendre decisions –no com estar a l'oposició. A l'oposició no es prenen decisions; el que governa sí que pren decisions i ve aquí a donar la cara, i vostès em poden dir si les prenc bé o si no les prenc bé, o si els agrada aquí o els agrada allà, però jo prenc decisions i vinc aquí a donar la cara.

Totalment d'acord que no tot és feixisme, i que s'utilitza banalment el concepte feixisme, totalment d'acord. Aquí jo crec que tots hauríem d'arribar a conjurar-nos que no podem utilitzar segons quines expressions en va, sinó que hem de saber detectar quan realment és feixisme i a partir d'aquí utilitzar-ho. I a més a més quan durant un temps –i vostès ho saben, perquè ho recordaran– aquí s'utilitzava..., el més barat que sortia era dir «aquest és nazi», no? I això ho hem sentit per part de diverses forces polítiques quan es parlava de polítics catalans, com per exemple el president Puigdemont, que se li deia..., «el nazisme», no? Doncs jo crec que utilitzar en va aquestes expressions ens fa mal a tots. Utilitzar en va l'expressió «feixisme» ens fa mal a tots, no?, perquè aleshores no sabem identificar el que realment és.

També... Al feixisme no només se'l combat policialment, se'l combat d'altres maneres, no? Se'l combat jo crec que educativament, se'l combat a nivell de formació, a nivell de sensibilització, i a nivell sobretot, com deia ara –i ho recupero–, de la no-banalització del concepte. Per tant, jo crec que aquí –i nosaltres, que som representants públics, o uns servidors públics, i que tenim capacitat d'utilitzar el micròfon i adreçar-nos a la ciutadania– no utilitzar el concepte en va jo crec que ens ajudaria a tots; no «nosaltres», sinó en general tot el que està dins de l'arc parlamentari que nosaltres puguem representar.

Parla dels delictes d'odi en general, no només s'aturen sinó que creixen. Hi estic..., les dades són les que són, no? I a partir d'aquí, doncs, nosaltres el que fem és reforçar tots els nous..., el que tenim. Els he parlat del Proderai, però que hi actuem fermament. No només, que ho comentava la diputada d'Esquerra Republicana, no només, com he explicat, de justícia i educació, que és un camp. També treballem amb el món local, treballem amb les policies locals. Vull dir, el Proderai s'adreça, és analitzat..., però va molt més enllà de la feina policial. Vull dir, lluitar contra els delictes d'odi no només depèn de la policia, sinó que jo crec que depèn d'altres estaments. Nosaltres hi tenim un paper important. De fet, hi ha hagut un moment que han dit que les investigacions judicialitzades han augmentat. Vostès mateixos ho han dit, és una xifra que han tret vostès. Per tant, vol dir que la feina policial s'adequa a la realitat, no? Perquè quan la policia, doncs, presenta davant del jutge algun possible delicte, en aquest cas d'odi, si es desestima vol dir que sembla que la feina no pot estar bé, però si s'estima i si per tant té un procés judicial vol dir que la policia ha fet bé la seva feina.

M'han preguntat sobre els canvis de la Brimo. Jo li puc dir que són i responen a decisions operatives i professionals, en cap cas polítiques, no?, pel mateix que li explicava al diputat company de Ciutadans.

M'han preguntat si els plans s'avaluen, i si es modifiquen, en el seu cas. Sí, permanentment. El Proderai, el Minerva, tots els plans operatius, el POEA, que és l'antiterrorista: tots, evidentment, s'estan modificant permanentment i adequant-se a la realitat, eh?, i al que ens passa a cadascú.

Han parlat que la gran majoria... Jo els puc constatar que a la gran majoria de concentracions i manifestacions d'aquest país, els puc constatar que la policia no hi intervé. A la gran majoria, la policia no hi intervé; només és en fets puntuals i molt concrets i, potser, d'una índole determinada, però a la gran majoria no s'hi intervé. Això sí, la policia té presència per vetllar i per garantir els drets fonamentals, però majoritàriament no hi intervé.

Després, m'han preguntat sobre... «Els Mossos actuen contra aquelles persones que volen impedir...» Exacte. M'han dit... Algú, no sé qui, algun comentari..., m'ha semblat que era important citar aquesta dada, no? Els Mossos actuen contra aquelles persones que volen impedir de manera violenta l'exercici d'un dret fonamental, o sigui, és per això que actuen els Mossos: no actuen en funció de la samarreta que porta un individu, o l'idioma que parla, o el color de la seva pell, o la seva orientació sexual, o si pensa d'una manera o pensa d'una altra. S'actua contra aquelles persones que volen impedir de manera violenta l'exercici d'un dret fonamental, i això és el que ha de fer la policia: vetllar perquè tots –tots i totes– puguem exercir amb absoluta llibertat els drets que tenim, i com és..., un que és fonamental, que és el de la lliure ideologia, lliure pensament i manifestació.

Ajustant-me al temps, president. Moltes gràcies. Bona tarda.

El president

Moltes gràcies, conseller. Doncs, bé, està esgotat el torn del compareixent. Ara, només..., no s'obre un nou torn, sinó si algun diputat, algun dels portaveus, vol demanar algun aclariment, en funció de les respostes donades, en congruència amb les respostes donades pel conseller, doncs, tindrà un breu torn de paraula, perquè el conseller també, de forma molt breu, pugui respondre.

Per tant, si algú vol fer algun aclariment, alguna repregunta, em sembla que... La senyora Sirvent, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula.

Maria Sirvent Escrig

Sí. En primer lloc, el conseller ha apuntat en aquesta segona intervenció que una cosa és la tasca que fa l'Oficina de Drets Civils i Polítics i l'altra és la que fa el Departament d'Interior. Per una banda, l'Oficina de Drets Civils i Polítics ens diu clarament que la llei mordassa és un impediment per a l'exercici de la llibertat d'expressió i el seu departament, el Departament d'Interior, en tan sols vuit mesos ha obert 16.093 expedients administratius en base, precisament, a l'aplicació de la llei mordassa i en contra de la ciutadania. És cert que cadascú pot tenir les seves funcions, però aquesta descoordinació entre el Departament d'Interior i un organisme que ha creat el mateix Govern de la Generalitat nosaltres no l'entendem.

Per altra banda, i respecte a l'autorització o no de la manifestació, ha dit el senyor conseller, i en congruència amb aquesta segona intervenció, que ells no autoritzen manifestacions. Doncs, repreguntem: vostès han tingut coneixement i han expressat, precisament, aquest coneixement a Frente Nacional Identitario perquè el proper 9 de febrer es pugui manifestar a Santa Coloma? Vostès diuen que estan molt preocupats per la llibertat d'expressió, però, precisament, aquesta incongruència entre l'Oficina de Drets Civils i Polítics i l'obertura d'expedients en contra de la ciutadania en base a la mateixa llei que l'oficina diu que va en contra de la llibertat d'expressió, doncs, no ens diu el mateix.

Per altra banda, respecte a... A veure, que això ho tenia apuntat aquí, al punt 2. D'acord. Vostè ha comentat també, respecte al programa Proderai..., i diu que estan fent una gran tasca amb aquest programa. Membres del professorat que han assistit a aquestes sessions informatives, segons un article del mitjà *La Directa*, diuen que indicadors per saber si hi hauria algun risc serien, doncs, no celebrar el Nadal, no beure Pepsi o Coca-Cola, escoltar música occidental, anar a llocs on els joves van a discoteques o concerts, no veure la televisió, no jugar a futbol, fer classes de lluita, fer dibuixos amb armes, mirar pàgines islamistes, parlar del califat de Còrdova o de l'Al-Àndalus, tornar del Marroc amb les mans pintades de *henna*, tenir una durícia de resar al front, ser molt curós amb l'alimentació *halal*, o dir que marxaven de vacances a Síria o a l'Iraq. Aquests són els indicadors del programa Proderai. Nosaltres ja els hi hem dit en diverses ocasions: aquest programa estigmatitza i criminalitza tota una comunitat, i el que fan és acabar creant la realitat que estan prenent perseguir, i pot tenir unes conseqüències socials molt elevades, sobretot sobre els infants, i evidentment sobre la nostra societat.

Per altra banda...

El president

Senyora Sirvent, hauria d'anar acabant, perquè no és un segon torn, eh? Són uns aclariments, però no pot reprendre un altre cop la primera intervenció.

Maria Sirvent Escrig

Estic tota l'estona parlant de coses que ha dit el conseller, eh?, concretament.

Aleshores, vostè diu que la policia actua davant de les agressions feixistes. Però és que nosaltres només veiem un programa operatiu específic per actuar en contra de la gent i per ajudar a executar desnonaments. De fet, li hem preguntat en reiterades ocasions què signifiquen les 533.428 hores que destinen els efectius antiavalots a acompanyar comitives judicials i encara no hem rebut cap resposta. Esperem rebre resposta en el termini corresponent.

I finalment, i ja acabo, president, dir que entrarem aquestes preguntes per registre, que tampoc hem rebut resposta respecte a per què van retirar la pancarta, i vostè

nega que van retirar aquesta pancarta, però és que hi ha vídeos que concreten clarament que es van tallar les cordes d'aquesta pancarta.

Per altra banda, vostè ha dit en la seva segona intervenció que la policia actua en base a ordres judicials, perquè també fa de policia judicial, i que als desnonaments s'ha de veure si la família és o no vulnerable. Alguna autoritat judicial ha ordenat a la policia coordinar-se amb els «matons» de Desokupa? Això és així? Algú? Qui? El caporal va ordenar a la policia coordinar-se amb els «matons» de Desokupa? És que aquests vídeos estan corrent per la xarxa, senyor conseller. És que això ho ha vist tothom. Quin caporal va ordenar això? Quines mesures s'han pres exactament? Què han fet vostès des del seu departament davant d'aquesta situació, que és absolutament intolerable i que va en contra de qualsevol dret fonamental? Això és un model de seguretat que posa al centre les persones i els drets i necessitats de la ciutadania? De veritat que ho pensa, vostè, això, conseller?

El president

Algun altre grup demana aclariments o vol repreguntar? *(Pausa.)* En aquest cas, el Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. Conseller, en primer lloc, voldria posar sobre la taula un aclariment sobre el que ara ha parlat vostè del furgó i la incineradora. No és un cas tancat: s'ha desestimat una denúncia per un supòsit concret.

Escolti'm, vostè diu que «hauríem de disculpar-nos, que aquí no ha passat re». Escolti'm, és un cas que continua endavant, un cas que està obert i, com li he dit abans, no està tancat.

Tampoc li he sentit parlar –per això volia un aclariment, perquè no li n'he sentit dir re– del que va passar a Sant Antoni, a Barcelona, amb aquell atac que va patir el col·lectiu LGTBI; hi ha passat molt per sobre, però la concreció no l'hem vist. Igual que el que va passar a l'ICAB, eh? Hi havia un exvicepresident del Govern d'Espanya i un exministre de França, a dia d'avui, candidat a l'Ajuntament de Barcelona, on varen patir assetjament, escridassades, amenaces, insults... Tampoc n'ha parlat, d'això. No n'ha parlat, del que va passar a l'ICAB.

I acabo, perquè sembla que aquí hi ha grups parlamentaris que a vegades parlen molt del feixisme; ens volen recordar que a segons quina edat tots ens n'hauríem de recordar, però sembla que no es recorden que Convergència, en aquell moment, va ser qui es va emportar i va aglutinar més alcaldes franquistes, i els va aglutinar tots en un partit que se'n va dir Convergència i que ha anat canviant mil vegades de nom fins a convertir-se en el que veiem.

Dit això, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Castel. Per aclariments, havia demanat la paraula el senyor Castillo. No sé si... No vol la paraula? *(Pausa.)* Hi ha algun altre diputat que vulgui aclariments? *(Pausa.)* No. Per tant, per respondre breument, té la paraula l'honorable senyor Miquel Buch, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

D'acord. Molt ràpid, president; li ho prometo. Respecte a la llei mordassa, no només són casos com els que s'estan substanciant aquesta tarda, aquí. Dels 16.000 que vostè ha parlat, n'hi ha molts, moltíssims –per no dir la gran majoria, per no dir pràcticament tots–..., són d'altres índoles i no és de la que s'està substanciant aquí; per exemple, de salut pública, tinença de drogues, etcètera. Per tant, la llei mordassa, eh?, abasta molts espais i no només un en concret.

Parla de descoordinació amb l'Oficina de Drets Civils. Doncs jo li puc dir que no. En tot cas, nosaltres fem una feina determinada i ells o elles en fan una altra de determinada, i en tot cas, bé, cadascú des del seu àmbit fa aquesta feina i el que

es busca és millorar la seguretat i garantir els drets fonamentals dels catalans i catalanes.

Respecte a allò del 9 de febrer del Frente, jo ara, aquí, no tinc la dada. No li ho puc dir, però no tindrè cap problema a dir-li-ho, eh?, quan pugui parlar amb la Direcció General de l'Administració de Seguretat. Precisament avui, doncs, no és aquí el seu director general, però no li ho puc dir.

Respecte a les hores aquestes que ha dit, no em consta –a mi no em consta.

Respecte a la pancarta, miri si no es va treure que la delegada del Gobierno em va enviar una carta dient que havien patit per la seguretat del cap d'Estat. Imagini's, per garantir que hi era, eh? Perquè si no hi hagués estat, si hagués estat arrancada la pancarta... Que ha dit que ha vist vídeos, vostè: bé, doncs, miri, jo li puc dir que hi han vídeos que demostren que la pancarta hi era, i també li puc dir que la delegada del Gobierno a mi em va enviar una carta dient que per què no l'havia retirat. I això és públic i notori, perquè es coneix, ho van filtrar ells mateixos, així com nosaltres vam contestar. Per tant, que la pancarta hi era. Escolti'm, vaja, o no s'hi va fixar vostè bé o va mirar una altra façana, però la pancarta hi va ser en tot moment.

I, respecte al Proderai i als indicatius que diu vostè que estigmatitzen, doncs, home, ja li dic jo que l'objectiu no és aquest, per descomptat. L'objectiu no és estigmatitzar, sinó que són els objectius que els he explicat a la compareixença, i per no fer-ho més llarg.

I, respecte a Ciutadans, no l'hi he detallat. No li he detallat aquesta, no li he detallat l'altra, no li n'he detallat cap. He parlat en general de totes les activitats. Jo, si en volen una de concreta..., de fet, estic aquí parlant d'una de concreta, que és la del 17 d'agost, perquè m'ho han demanat vostès. El dia que vulguin que parli d'alguna altra de concreta, doncs, venen vostès, jo demano els informes corresponents i vindré a explicar-ho. Per tant, no he parlat de tots els casos.

I em limito a això, si no obrim un altre torn. I ja està. Perquè diria coses, però me les guardo i ja està.

El president

No, de fet, no en tenim, de torns nous, per tant... (*Veus de fons.*) No. Donem per acabada aquesta sessió informativa.

Ara farem un breu recés de cinc, deu minuts màxim, per una qüestió tècnica, perquè cal preparar la sala per a la següent... És una qüestió del vídeo, que s'ha de preparar. Per tant, fem aquest breu recés, i de seguida seguirem.

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i es reprèn a les cinc i tretze minuts.

El president

Reprenem.

Sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat

355-00048/12

Reprenem la sessió amb l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre la situació del Cos de Bombers de la Generalitat. En aquest cas, a més del secretari general del departament, acompanya el conseller en la compareixença el senyor Manel Pardo i Sabartés, que és el director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments. Per fer la seva exposició, per un temps màxim d'una hora, té la paraula l'honorable conseller d'Interior, el senyor Miquel Buch.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, president. Diputades, diputats, secretari general, director general, directors generals del departament, representants també dels sindicats del Cos de Bombers, molt bona tarda, senyors i senyores. Comparec avui a petició pròpia per exposar-los la situació del Cos de Bombers de la Generalitat, una àrea acomodada dins la Direcció General de la Prevenció, de l'Extinció d'Incendis i dels Salvaments.

(L'exposició del conseller és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Com els deia la setmana passada en el Ple del Parlament en el marc de la presentació del Decret 8/2018, i vull aprofitar l'ocasió una vegada més per agrair-los el suport quasi unànime de la cambra a la iniciativa que vam tirar endavant el Govern el 22 desembre, actualment, pel que fa als recursos humans i materials, el Cos de Bombers es troba en una situació inferior a la desitjada i desitjable. Una situació, la del Cos de Bombers de la Generalitat, força crítica si no s'actua amb rapidesa i amb compromís.

Des de l'inici, permetin-me que els ho digui clarament, he estat molt conscient, i som tots –crec que som tots– molt conscients al Departament d'Interior de les necessitats a les quals havíem i hem de seguir donant resposta. Així ho vaig reconèixer en la meva primera compareixença en aquesta Comissió d'Interior al Parlament de Catalunya i així ho he reconegut cada vegada que m'ho han preguntat vostès aquí a la cambra o els mitjans de comunicació en actes públics.

Com vostès bé saben, va ser una decisió adoptada per aquest Parlament des de l'inici de l'assumpció de la competència d'emergències i extinció d'incendis que el model que es va implementar a Catalunya comporta la presència i treball complementari de dos col·lectius imprescindibles per garantir la seguretat dels catalans i catalanes, i que conformen conjuntament el Cos de Bombers de la Generalitat. Em refereixo, com és evident, als bombers funcionaris i als bombers voluntaris, als professionals responsables d'una feina extremadament ben valorada per la nostra societat i als qui cal dotar dels equipaments i materials necessaris per tal de desenvolupar el més adequadament possible les seves funcions.

Des de la meva arribada al Departament d'Interior he tingut un especial interès en conèixer de primera mà la situació del cos. Pel que fa als bombers voluntaris, m'he reunit amb el Consell de Bombers Voluntaris de Catalunya, on són presents els legals representants d'aquest col·lectiu, i que han estat escollits democràticament pels mateixos bombers voluntaris. Amb aquest consell hem acordat la creació de dues comissions de treball per establir millores d'organització consensuades per optimitzar els recursos i els procediments de treball vigents en l'àmbit d'aquest col·lectiu.

Pel que fa als bombers funcionaris, també he pogut palesar personalment les seves necessitats i mancances, ja que durant tots aquests mesos he escoltat aquests professionals durant les visites que he anat fent al territori, tant amb els bombers com amb els seus comandaments i els seus representants sindicals, amb els quals ens hem reunit en moltes ocasions. I sí que la gestió del dia a dia en aquestes condicions s'ha fet i segueix essent feixuga. Però des d'un inici els he traslladat que aquest Govern estava disposat a treballar per revertir la situació, i, sincerament, crec que puc dir que en aquests sis mesos hem començat a fer creïble allò que en el seu moment alguns, i potser amb raó, deien que només eren paraules.

I això és el que avui vinc a explicar-los. Sense presses, però amb l'objectivitat i transparència que donen els fets, que en aquest cas, si bé és molt cert que estem molt lluny d'allà on volem arribar, crec humilment que l'esforç de l'equip que lidera el Departament d'Interior i dels comandaments al cap i al davant de la DGPEIS comença a donar els seus fruits.

Vull destacar que les necessitats ja havien estat aprovades en el Pla estratègic de la Direcció General per al període 2017-2022, un pla aprovat per l'Acord de Govern

de 17 de desembre de 2016, i on es van recollir les mancances pel que fa al personal, el parc mòbil, les infraestructures i tot allò que fa referència al vestuari i material operatiu. Unes mancances que, si ja aleshores no admetien més demores, a l'inici d'aquesta legislatura havien esdevingut crítiques. Des d'aleshores hem esmerçat tots els esforços perquè els recursos que el Govern destina al Cos de Bombers de la Generalitat estiguin a l'alçada del bon servei que presten els seus professionals.

En aquest sentit, doncs, en el pla hi van quedar recollides les actuacions per tal de posar al dia aquestes mancances, identificant les mancances actuals i les previstes a curt termini. Nosaltres hem seguit treballant en aquests quatre camps que els mencionaré a continuació.

A: les mancances estructurals amb relació al personal, tenint en compte, també, les jubilacions produïdes durant els darrers anys i les previstes, o les previsibles, a curt termini. B: l'envelliment del parc mòbil i el dèficit de vehicles actual. C: tot allò referent al vestuari i al material operatiu necessari per intervenir en l'atenció de les emergències. I D: la renovació i manteniment de les infraestructures de la direcció general per mantenir-les en un estat correcte d'ús i habitabilitat.

A continuació, i per anar seguint el fil de la nostra feina al capdavant d'Interior i atesa la situació de partida del Cos de Bombers que els he descrit fins ara, vull explicar-los les actuacions dutes a terme durant aquest mig any en l'àmbit de la DGPEIS.

Són aquelles que hem prioritzat i aconseguit tirar endavant, malgrat, fins i tot, un tancament de caixa a inicis de la tardor que va limitar parcialment el marge d'intervenció previst inicialment. En aquest sentit, el 2 de juny jo prenia possessió del càrrec, i aquell mateix mes de juny em vaig reunir amb tots els comandaments de Bombers a la seu central de Bellaterra per conèixer de primera mà les seves inquietuds. Em vaig desplaçar fins al parc de bombers de Sabadell per reunir-me amb bombers i saber també els seus neguits i necessitats més immediates. Vaig visitar el parc de bombers voluntaris de Sant Vicenç dels Horts, en el marc de la cessió d'un vehicle, i vaig visitar també els centres operatius de comandament –el Cecor– dels Jocs del Mediterrani, a Tarragona, i el centre de comandament del complex foc d'indústria que va patir l'Ametlla de Mar el 22 de juny.

Com poden comprovar observant la imatge, el mapa de punts de la presentació que vostès poden veure..., un primer eix de govern a Interior que em va servir per prendre el pols de l'organització en diferents moments i formats, des de les reunions amb comandaments fins a trobades amb operatius o visites amb dispositius d'emergència per veure la situació *in situ*, sobre el terreny, amb la voluntat d'escoltar tothom sense presses per tal de poder fer un bon diagnòstic. Vull destacar que això només reflecteix la meva activitat, i que el director Pardo ha visitat i s'ha reunit amb molts més bombers d'arreu del territori. A tall d'exemple, algunes dades en el calendari que poden veure a la pantalla.

Així mateix, i atesa la necessitat contrastada d'un compromís urgent del Govern amb el Cos de Bombers, a mitjans de juliol el president Torra va poder mantenir una trobada amb tots els comandaments de Bombers que va servir perquè des dels mateixos Bombers li poguessin traslladar al president, al molt honorable president, les seves preocupacions inajornables amb relació a la situació del Cos de Bombers. Una reunió que venia precedida pel nomenament de la nova cúpula de comandaments operatius de Bombers de la Generalitat, que, com podran contrastar àmpliament durant la meva compareixença, són part implicada i del tot necessària en el canvi de rumb que hem impulsat a la DGPEIS.

Unes visites que s'han succeït durant mesos, que s'han portat arreu del territori i m'han permès conèixer de primera mà la situació de Bombers a Catalunya. Davant aquesta situació, en aquests sis mesos des de la DGPEIS s'han licitat contractes per un valor de 5,3 milions, que es reparteixen de la manera següent –vostès ho poden seguir a la presentació que hem preparat–: 1.400.000 euros en vestuari de campanya forestal, botes, pantalons, granotes d'intervenció, etcètera; 1.370.000 euros en man-

teniment de vehicles; 1 milió en manteniment d'edificis; 400.000 en equipament de rescat urbà –motxilles de rescat amb cordes, arnès, eines d'escalada, casc, etcètera–, que feia molt temps que no s'actualitzava; 290.000 euros en 800 màscares per als equips de respiració autònoma, que significa la renovació total d'aquesta tipologia de material dels bombers i a partir de la qual ara se'n podrà fer una traçabilitat; 16.000 euros en 31 càmeres termogràfiques; 210.000 euros en equipament de salvament aquàtic –neoprens, aletes, etcètera–, que també feia molt de temps que no s'actualitzava; 200.000 euros en manteniment d'equips d'excarceració; 121.000 euros en mil mànegues; 100.000 en la instal·lació de cinturons de seguretat per als camions BRP, les bombes rurals pesades; 46.000 euros en 400 caputxes de rescat, que, connectades als equips de respiració autònoma, permeten evacuar persones d'un incendi.

Així mateix, el 2018 hem tirat endavant la licitació per a la nova construcció del parc de Moià; la licitació i redacció del projecte del parc de Solsona; la redacció del projecte de reforma i millora del parc de Balaguer; la licitació d'obres, reforma i ampliació del parc de Granollers; la redacció, projecte i licitació d'obres del parc de Girona; la licitació i execució de les obres de Santa Caterina de Girona, per acollir la sala de la Regió d'Emergències de Girona, i l'execució de les obres de reforma i millora del parc de Figueres. En total, 4 milions d'euros certificats en obres.

I això no és tot, perquè, com vostès saben, abans de finalitzar l'any 2018 el Govern va aprovar una nova convocatòria d'accés per a 250 bombers, quan en els darrers deu anys, a excepció dels 150 bombers en procés de selecció i els 153 més que es van graduar fa un any i mig, no hi havia hagut cap altra promoció d'accés al Cos de Bombers de la Generalitat. Ho poden seguir a la pantalla. Crec que aquest gràfic els el vaig ensenyar en la presentació del Decret 8/2018.

La nostra voluntat és que aquesta incorporació d'efectius no sigui puntual, ni casual, sinó que pugui repetir-se, com a mínim, durant tres vegades successives fins a incorporar un miler de bombers en els propers anys. Treballem per invertir, així, un dèficit estructural en aquesta plantilla que ha posat els Bombers en una conjuntura significativament deficitària d'efectius. Una necessitat, per tant, imperiosa, inajornable i urgent, que estic segur que comparteixen tots vostès, justificada pel dèficit estructural de personal, l'envelliment del cos i les previsions de jubilacions, unes previsions que el pla estratègic estima que fins al 2022 poden jubilar-se fins a un total de 684 efectius dels poc més de 2.300 que té actualment el Cos de Bombers de la Generalitat. És a dir, que en quatre anys es pot jubilar fins a un 30 per cent de la plantilla. De fet, i perquè tinguin una referència de l'esforç i del compromís del Govern amb els Bombers, vull destacar, com poden veure al gràfic, que en els darrers vint-i-cinc anys no hi ha hagut cap convocatòria de la magnitud d'aquesta darrera. Cap. I cal que ens remuntem fins a l'any 1994 per trobar una convocatòria que superés els dos-cents aspirants, concretament, el 1994 va ser de 222.

En total, l'esforç pot quedar senzillament resumit en una dada, i és que hem executat el 97,7 per cent del pressupost de la DGPEIS del 2018. Ho repeteixo: hem executat el 97,7 per cent del pressupost de la direcció general previst per a l'any 2018; tot i començar la legislatura al juny, i tot i el tancament de caixa a principis d'octubre, hem executat el 97,7 per cent del pressupost previst. Si vostès coneixen la maquinària administrativa, crec que poques dades reflecteixen tan bé l'esforç al qual jo els he fet referència.

I aquest fet, com els deia la setmana passada al Ple, no són paraules, ni paraules ni una bona declaració d'intencions, sinó que –i permetin-me que els ho digui humilment– és l'aposta més ferma que s'ha vist d'un govern de la Generalitat en el Cos de Bombers, una aposta que té com a objectiu fonamental i estratègic revertir la situació crítica en la que estava immers aquest cos essencial per al bon funcionament de les emergències de Catalunya.

Atès que la compareixença s'emmarca temporalment en l'incendi ocorregut a Badalona de fa unes setmanes, i enmig, també, de la negociació sindical amb els

bombers, permetin-me que obri un parèntesi per començar pels dubtes sembrats entorn del foc de Badalona.

A les 9.09 del dissabte 5 de gener de 2019 es va rebre a la sala de control territorial de la Regió d'Emergències Metropolitana Nord la carta avís del 112 relativa a l'actuació número 19/25/00385, d'incendi d'edifici a l'avinguda del Marquès de Mont-roig número 244 del municipi de Badalona. L'arribada dels primers efectius, vehicles del parc de bombers del mateix municipi, d'acord amb l'aplicació del SIG-Bombers de geoposicionament dels vehicles, es produeix a les 9.19, és a dir, tan sols deu minuts després de la recepció de l'avís. Doncs bé, davant d'aquest avís, el primer tren de sortida de l'incendi queda compost per un total de set vehicles i vint-i-dos efectius, que es van distribuir de la següent manera: quatre vehicles d'aigua –tres propis de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya, i un adscrit al Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de l'Ajuntament de Barcelona–, un vehicle autoescala de la DGPEIS, una ambulància del SPEIS de Barcelona, i un vehicle de comandament de la DGPEIS.

Més enllà de la primera sortida que els acabo de comentar, a la taula que vostès poden veure s'exposa la cronologia d'activacions dels recursos d'ambdós cossos de bombers, corresponent als moments inicials de l'emergència. Així, en els primers moments de l'emergència s'activen fins a sis vehicles d'aigua, dos vehicles autoescala, dues ambulàncies, un furgó d'equips respiratoris i dos vehicles de comandament, amb un total de quaranta-un efectius. I és important destacar que, atesa l'evolució del foc, i d'acord amb les indicacions dels comandaments desplaçats *in situ*, més tard s'incorporen al servei set vehicles lleugers i un segon furgó d'equips respiratoris. Vostès ho poden veure a la taula que també els hem preparat.

Així, doncs, en aquest malaurat sinistre, hi acaben participant vint-i-una dotacions amb un total de cinquanta-quatre efectius, vint-i-sis dels quals adscrits al SPEIS de Barcelona. Malgrat aquestes explicacions, la primera de les preguntes que vostès podrien fer-se és si la situació de personal d'alguns parcs en els que els bombers rebutgen fer hores extres –remunerades, evidentment– ha suposat algun dèficit en l'atenció al ciutadà, i si això en el cas concret de Badalona va poder agreujar la situació.

Doncs bé, vull fer-los avinent que la instrucció d'activació de recursos estableix que la sortida mínima en un incendi d'habitatge i/o activitat es compon de dos vehicles d'aigua i un vehicle autoescala, amb un total de set efectius, un dels quals comandament de nivell 1, preferentment sergent. Així mateix, també vull informar-los que la Regió d'Emergències Metropolitana Nord disposa d'una adaptació d'aquesta instrucció que incrementa fins a vuit bombers el nombre d'efectius en la primera sortida, i a més estableix la composició de les unitats bàsiques d'intervenció.

Com vostès poden comprovar amb les dades que he facilitat, i considerant únicament els serveis de la DGPEIS, per tant, els del Departament d'Interior –es podrien comptar també els Bombers de Barcelona, però comptant només els Bombers de la Generalitat–, es van activar en el primer tren de sortida un total de tres vehicles d'aigua, dues bombes urbanes lleugeres, una bomba urbana pesada i una autoescala –una autoescala automàtica–, i un vehicle lleuger de comandament, amb un total de tretze efectius, dos dels quals sergents –un d'ells de nivell 2 de comandament–, i dos caporals. Això suposa un increment considerable dels requeriments de les instruccions esmentades pel que fa al personal intervinent en la primera sortida.

En cas, com els deia, que a més, també, es comptabilitzessin els vehicles d'ajuda sol·licitats de forma immediata al SPEIS de Barcelona, aquests recursos incrementen en un vehicle d'aigua, una bomba urbana lleugera amb sis efectius –un sergent, un caporal i quatre bombers– i una ambulància, amb una infermera i dos bombers. Per tant, com vostès mateixos poden comprovar, i després de tot el que s'ha exposat, amb la transparència deguda, podem afirmar que l'actuació de Bombers va res-

pondre adequadament a les necessitats de servei del foc d'habitatges de Badalona. Malauradament, això no en va poder evitar les conseqüències, que vostès ja coneixen i que tots nosaltres lamentem. Però vull tancar aquest episodi d'ombres i dubtes al voltant de la professionalitat del Cos de Bombers de la Generalitat afirmant amb claredat que amb les emergències, amb el dolor de les víctimes, com amb la seguretat, no s'hi pot jugar políticament.

Finalment, no vull tancar aquest parèntesi que els havia anunciat fa uns moments sense abans intentar aclarir les ombres amb relació a la prestació del servei de Bombers a molts municipis, uns dubtes i neguits dels quals he pogut parlar amb molts, moltíssims alcaldes i alcaldesses, generats a partir de les tensions de la negociació sindical, i que malauradament s'han barrejat puntualment amb el foc de Badalona.

En els darrers mesos, aquesta negociació ha anat avançant i ha passat per diferents moments. Sí que vull dir-los que per part nostra hi estem abocant tots els esforços necessaris; prova d'això són les deu reunions que els directius de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments han fet amb els diferents representants sindicals, i de les que estic convençut que serem capaços de sortir-ne ben aviat –amb un acord, evidentment.

Saben la situació de pròrroga pressupostària del 19, saben que la situació de pròrroga pressupostària del 19 afegeix una complexitat més que supera l'àmbit de treball de la taula de negociació que implica Bombers i Generalitat. Una complexitat que no vull ni imaginar, però que pot esdevenir, malauradament, decisiva en funció de l'escenari de les properes setmanes amb el pressupost 2019.

Més enllà d'aquest escenari, en el que ara no vull aprofundir més, sí que vull deixar clar que, a banda les legítimes reivindicacions sindicals que ara tensionen l'organització i que han dut una part dels bombers a no fer més hores extres remunerades, els serveis d'emergències del país, tot i estar en una situació delicada, estan garantits arreu del territori. Badalona n'ha estat un exemple.

A dia d'avui, explicar-los que les propostes de millora de les condicions laborals s'estan fent des del diàleg constant amb els representants dels treballadors. Fruit del diàleg, aquestes són propostes que ara estan sobre la taula.

Proposta de convocatòria d'accés de 250 noves places en els propers quatre anys –les del 2018, com saben, ja estan han estat aprovades.

Proposta de cobertura per promoció interna de diverses categories: 216 places de caporal, 98 places de sergent, 100 places d'oficial, 25 places de sotsinspector i 7 places d'inspector.

Derogació, a proposta sindical, del Decret 74/2014, de jornada i horari del Cos de Bombers, que obliga a treballar 102 hores més a l'any els bombers a canvi de 1.700 euros a l'any.

Proposta de mantenir la jornada anual de 1.688 hores per als propers tres anys, amb el compromís d'assolir les 1.640 hores anuals l'any 2023.

Proposta de realització voluntària de jornades addicionals a la jornada obligatòria, en dos trams a escollir per cada treballador, amb una retribució per hora addicional d'un 17 per cent sobre l'hora ordinària.

I, finalment, es proposa la millora de la retribució de les hores extraordinàries en la carrera professional o la reactivació de la Comissió de Segona Activitat, entre d'altres.

Vull dir-los que part de les reivindicacions de millores són compartides, per això estem esmerçant tots els esforços a millorar els materials i eines dels bombers, a millorar les dotacions d'efectius amb noves promocions d'accés i de promoció, a millorar el parc mòbil i també les infraestructures. Amb bona part de les reivindicacions ens hi sentim solidaris, i no crec que ningú pugui dir que amaguem el cap sota l'ala.

En aquest sentit, considero sincerament que en els darrers mesos hem treballat fort, hem acostat posicions, i si res es torça –que espero, evidentment, que no–, desitjo que properament puguem tancar l'acord, que a hores d'ara tenim –crec– molt avançat.

Acabat aquest parèntesi, que entenc que era necessari, reprene doncs el relat de la situació del Cos de Bombers de la Generalitat. Passo a explicar-los el darrer bloc de la meva compareixença, relatiu a les previsions per a aquest any 2019, unes previsions, ja els ho avanço, que estem treballant des del mateix juliol del 2018, i que tenen una clara voluntat d'afermar l'impuls i els esforços del Departament d'Interior que hem tirat endavant, i els he detallat, aquests darrers sis mesos.

Com els deia, passo a explicar totes les previsions d'actuacions a la DGPEIS perquè vegin que estem treballant en tots els àmbits definits en el pla estratègic.

Així, les properes licitacions per al 2019 per a l'adquisició de nou material s'eleva a 34 milions d'euros i es concreten en –vostès ho podran veure a la pantalla– 92 vehicles de tipologia bomba rural pesada, valorats en 8,5 milions d'euros, i que suposen en el conjunt del rènting uns 103 milions d'euros; vestuari valorat en 10 milions d'euros i format per samarretes, polos, pantalons de rènting per a quatre anys per a cinc mil efectius, és a dir, tots els efectius de bombers; 179 equips d'excarceració, valorats en 3 milions d'euros; guants i botes, valorats en 1,8 milions d'euros, per a cinc mil efectius, és a dir, de nou per a tots els efectius de bombers; 125 càmeres tèrmiques, valorades en 937.000 euros; 411 equips de respiració autònoma, valorats en 550.000 euros, formats per màscara, casc i botella d'aire; 500 ampolles d'aire més, valorades en 170.000 euros; manteniment preventiu i correctiu dels vehicles 2019-2020, valorat en 4.720.000 euros; motxilles, portamànegues, valorades en 44.700 euros.

A banda de totes aquestes adquisicions de material orientades a abordar les diferents mancances del Cos de Bombers, com poden comprovar al mapa que els ensenyo a continuació la previsió d'actuacions majors en infraestructures tampoc és menor, i es reparteix arreu del territori en parcs de bombers funcionaris i bombers voluntaris.

Així, per a aquest 2019, les actuacions majors que estem en disposició d'iniciar-ne els tràmits sense més demora, atesa la seva elevada prioritat, i que estan valorades en 18.780.000 euros, entre el 2019 i el 2020, són les següents: Sant Fruitós de Bages, Manresa, Castellfollit del Boix, Seròs, la Seu d'Urgell, Bellaterra, Sant Celoni, Sabadell, Terrassa, la Garriga, Vilanova i la Geltrú, Collbató, Gelida, Tarragona, Reus, Flix, Gandesa, Móra d'Ebre, Ascó, amb diferents imports i amb diferents reformes concretes.

Tot això, acompanyat d'actuacions menors i de caràcter més ordinari associades a manteniment o petites reformes d'espais concrets dels parcs, com poden ser corbetes, vestuaris, sala de gimnàs, cuines, etcètera. Com poden comprovar una vegada més, una demostració que la maquinària del Departament d'Interior sencer, i per extensió, lògicament, la DGPEIS, no només és conscient de la problemàtica dels Bombers de la Generalitat, sinó que s'ha activat a màxims per posar-hi solució al més aviat possible i dins dels recursos de què disposem.

Vaig acabant, president. A títol de resum: treballem per reforçar el model de les emergències de Catalunya en un context de mancances de tot tipus, i per tant el Govern i el departament que tinc l'orgull de liderar actuen. Com poden observar, el que avui els he exposat és la demostració empírica que l'actual Govern de la Generalitat té molt clares les seves prioritats. Personalment, em vaig comprometre a posar-hi fil a l'agulla en la meva primera compareixença al Parlament a l'inici de la legislatura, i avui ja no només són paraules; són fets.

Caldrà seguir empenyent i seguirem empenyent, perquè amb el que hem fet fins ara, els ho dic de veritat, no n'hi ha prou –no n'hi ha prou–, però tota aquesta feina és la que hem estat capaços de tirar endavant amb molt esforç, i això no s'ho prenguin com a crítica, un retret o una feblesa, sinó com un reconeixement immens a la gran feina de tot l'equip de professionals de la DGPEIS.

La nostra vocació i raó de ser és protegir les persones i els béns, i això ho hem de fer amb professionals a les emergències com els bombers de la Generalitat, amb uns

recursos a l'alçada de les necessitats del nostre país. Per aquest motiu, vull dir-los ben clar a tots vostès que seguirem treballant amb aquest compromís i amb aquesta empenta, perquè la feina dels bombers pugui dur-se a terme en les millors condicions possibles.

I ara sí, acabo aquesta compareixença posant-me a disposició de tots els grups per intentar respondre les preguntes que considerin oportunes.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Ara tindríem l'opció de fer un petit recés de màxim quinze minuts. Jo crec que podem continuar, no?, llevat de que algun grup el demani. Per tant, ara és el torn dels grups parlamentaris per un temps màxim també de quinze minuts, que suposo que els donarà temps per tenir-ho tot ben ordenat. Per tant, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Conseller, començaré per una cosa que no és habitual: li dono l'enhorabona pel que ens acaba de presentar, encara que després entraré en mancances, i mancances de greuge, que hem trobat en aquesta presentació, però permeti'm que comenci donant-li l'enhorabona.

En primer lloc, jo pensava que avui veníem a parlar de la situació actual de Bombers, no –i permetin que ho digui així d'una manera afable– d'un cant de sirenes i un cant al sol, que volem tots –que volem tots– veure convertit en una realitat, i estarem molt amatents i fiscalitzarem tot això que ens ha presentat per veure la realitat, una realitat expressada en 18.780.000 euros entre el 2019 i el 2020.

Li vull recordar..., hem vist aquest últim apartat, aquest últim llistat; m'ha sobtat –m'ha sobtat– veure que no hi havia cap municipi de la província de Girona. M'ha sobtat, d'entrada, amb les mancances que la província de Girona té. Només li ensenyaré un gràfic: aquest gràfic. El color verd és el color més gran de les quatre províncies catalanes, aquest color més gran vol dir que Girona és la província amb més zona boscosa de Catalunya; casualment, dels 18.780.000 euros ni un municipi de Girona, amb les mancances i realitats que tenim.

Miri, i tenim realitats..., quan parlem d'inversió i tot el decàleg –mànegues, material, infraestructures, etcètera–, alguna vegada li ho he recordat: al parc mateix de Figueres, una torre de pràctiques –que la formació continuada dels nostres bombers també és una responsabilitat d'aquesta conselleria i de la Direcció General de Prevenció d'Incendis. Podia haver fet un esforç, entenc, en aquest parc de Figueres, que ja varen aconseguir fa un parell d'anys aquell milió d'euros que va arreglar les finestres, com teníem els dipòsits de gasoil i altres tantes mancances que vèiem.

Tampoc he sentit parlar de quina partida aniria potser..., i permeti'm que ho concreti en un municipi que no he vist, en una província que no he vist: Figueres, també. Teníem aquell nou camió que per casualitat aquell compressor que havia de talar l'excarceració, quan es feia i es portava a terme, no obria la pinça. Això ens va sorprendre, també.

Parlo de la inversió, del repartiment, de l'equanimitat, quan parlem d'inversió en una Catalunya, en una comunitat autònoma que li recordo que la formen quatre províncies.

Benvingudes, com li he dit al començament, benvingudes les polítiques... També li demanaré una cosa: no només les mancances puntuals, sinó que comencem a elaborar el que en diem i el que li he reclamat moltes vegades des del meu grup parlamentari, que són polítiques de previsió, aquelles que ens permeten, quan parlem de la jubilació... Miri, vostè ha fet com un reconeixement, al començament, de dir: amb aquesta presentació –i m'ha agradat i li he donat l'enhorabona–, que d'alguna manera expressa als problemes solucions –problemes imminents. Evidentment, li

acabo d'evidenciar que els problemes no hi són tots, ja em manca a dintre d'aquesta inversió una província que no en gaudirà, d'aquesta inversió, però que també constata que hem tingut més de sis anys d'inacció política per part dels seus antecessors. Jo no li tiraré la patata calenta del que ha passat abans, però poder el que ha passat abans s'ho ha trobat vostè en el moment que va entrar i va fer presa de possessió del seu càrrec, i sí que des d'aquell moment s'ha convertit.

Per això també li he fet d'entrada l'agraïment que li he fet. Rapidesa, compromís a arribar en aquest punt... Com li deia: és evidenciar que no hem tingut polítiques reals en aquest Parlament, que qui ha tingut la responsabilitat en diferents governs, més enllà de fer la feina, com he dit moltes vegades, potser estava preocupat per independències, processos i altres coses en comptes d'esmerçar esforços en la seva responsabilitat i corresponsabilitat directa.

Miri, parcs de bombers, per desgràcia tenim parcs de bombers que han estat..., i ara parlaré de l'actualitat, i li dono una dada d'un rànquing de parcs tancats entre l'11 de desembre del 2018 i el 26 de gener de 2019. Miri a on no hi ha inversió: Girona, eh?, que li he dit que no hi ha ni un euro d'inversió; encapçala el rànquing Calonge. És un municipi de Girona, conseller. Miri quin rànquing. Aquí tenim vint-i-dos parcs de bombers que durant un mes i una mica més, de l'11 de desembre del 2018 al 26 de gener del 2019, han estat tancats. Ens tanquen de sis a deu parcs de bombers diaris, no de forma continuada i sumada, però sí sobtada, per manca de personal: falta de previsió també quan parlem de les polítiques de previsió, que no han arribat o que no han previst tot aquest volum de jubilacions. Com vostè ha dit, i ho ha dit molt bé..., un cos que ha anat envellint i a darrere no hi ha hagut aquestes polítiques de prevenció actives que hi posaven solució.

Miri, un anunci d'avui... Veig que al director general li surt el somriure; a mi no em sortiria cap somriure, director, quan avui mateix el *Segre* evidencia vuit parcs de bombers més. A vostè el fa riure, això? A nosaltres ens preocupa, ens preocupa d'una manera seriosa, ens preocupa en aquest cas per a la província de Lleida, però entenem que, als problemes, solucions.

I li ho torno a dir: li agraeixo l'exposició que ens ha fet. Estarem al cantó... Un dia el meu grup parlamentari, Ciutadans, jo mateix li vaig fer una mà estesa a treballar conjuntament per aportar solucions als problemes, i ens tindrà al cantó per convertir això en realitats.

També, un pressupost que no hem vist, eh? Vull dir, aquí es parla molt del pressupost i ja porten mesos de retard en la seva presentació, però tot això entenc que haurà d'estar inclòs en diferents partides amb un pressupost. Que per què li deia «cants al sol» i «cants de sirenes»? Perquè a dia d'avui ni el pressupost l'hem vist ni és un pressupost aprovat, o sigui, això és una exposició i un decàleg de molt bones voluntats, que no les engloben totes –l'evidència, a Girona. I miri, a Girona el parc de bombers de Calonge, eh?, rànquing, el primer del rànquing. Mínimament, la província de Girona, entenem que, de rebut, havia de tenir una inversió en aquest sentit.

Mirin, els bombers han sigut posats a la corda i..., abusat d'ells i de la seva vocació de servei durant molt de temps, perquè són gent, vocacionalment..., en la seva feina tenen una gran vocació de servei, i el que no pot ser és que –i li ho vull recordar, eh?–..., els drets laborals, obligant-los a superar el volum d'hores extres establertes legalment. És que, miri, quan això ho fa una empresa i li podem posar la lupa i les diferents administracions li diran el que li toca o el que ha de pagar per incomplir o per cometre il·legalitats, què més que la institució la posem a sobre del pedestal en primera instància i doni exemple. El que no pot ser és que sigui la mateixa institució que de manera, i permeti'm que ho digui així, alegal, vulneri i no garanteixi..., la gent que treballa en l'aspecte i en l'àmbit dels Bombers, una feina que requereix una preparació física, que requereix un descans merescut. Explotar-los amb hores extres també. En un cos que està en una situació i porta a terme una feina de

circumstàncies perilloses i de posada en perill de la seva pròpia persona, què menys que garantir que no estiguin explotats amb les hores extremes que han patit.

Dit això, els sindicats també ja estimen la necessitat –diferents sindicats– de 1.200 noves places. Vostè ens ha dit un miler. Jo li voldria fer dues preguntes. Quan vostè diu «un miler», a mi poder m'ha mancat: quan? En quant de temps? –quan i en quant de temps? Poder se m'ha saltat...

Li volia demanar també –i en nom de tots els grups, entenc– si ens el pot passar també, aquest *pen*, i aquesta exposició per poder-la estudiar també des dels diferents grups parlamentaris. Poder se m'ha saltat la dada, eh? La visualitzarem, i ara la mirarem i l'analitzarem.

Actualment tenim 2.356 bombers. Vostè ha parlat d'aquest..., però ja li ho dic: és que això és un cant, per a mi i per a qualsevol, amb un pressupost no aprovat, amb un pressupost que no hem vist –poder sí, eh?, alguns grups d'aquesta cambra amb què els interessa negociar, perquè això és una evidència en els plenaries d'aquest Parlament, sí que l'han vist. Entenc que la responsabilitat de qualsevol Govern seria assegurar i haver-se assegut ja, a dia d'avui, amb mesos de retard en la seva presentació, amb tots els grups parlamentaris, cosa que no han fet.

Actualment hi ha una situació dels bombers de marxa de no poder garantir com es cobreix de manera simultània. Miri, ara mateix..., com cobrim les mancances? Ara mateix ens trobem que si hi ha un incendi en una comarca..., i li posaré la meua província un altre cop d'exemple: aquella mateixa setmana, que els fets que varen passar a Badalona arriben a passar en alguna comarca gironina amb set parcs tancats en les mateixes dates, poder, per desgràcia, i no vull ni pensar-ho, els números haguessin sigut al revés. Hem d'estar al cantó del problema, i li ho torno a dir, i permeti'm que li ho torni a dir: set parcs de bombers aquella mateixa setmana que varen passar els fets a Badalona; casualment, 18.780.000 euros i Girona no hi és. Em permetrà que hi faci l'accent, perquè amb dades de com està la província de Girona ens hagués agradat una petita partida també per als nostres parcs de bombers de la província de Girona.

Però, miri, vint-i-dos parcs de bombers han tancat a Catalunya, i cada dia, com li deia abans, entre sis i deu –entre sis i deu de forma simultània–, i entre vint i trenta sota mínims, i quan dic «sota mínims», de tot aquest decàleg..., aquest decàleg poder posarà solucions a molta mancança de material i infraestructura i de tot allò que depèn també l'efectiu i depenen els nostres bombers, però li dic una cosa: si simultàniament ens trobem amb dos focs alhora, a la província de Girona aquella setmana i a dia d'avui, poder tenim un problema. Perquè si tenim les dotacions a davant d'un incendi i se'n produeix un altre simultàniament a la mateixa comarca, li dic jo que tindrem un problema, un problema greu, un problema que es pot preveure i un problema que amb polítiques de previsió, que ja havien de venir de darrere...

Per això li he dit: a vostè en aquí li ha caigut la patata calenta d'una conselleria que ha deixat molts anys de fer la seva feina, i sembla que amb aquest decàleg, que ens agrada molt –que ens agrada molt; ens manca Girona, eh?, però ens agrada molt–, li haig de dir que... (*Remor de veus.*) Bé, això ho deia..., si em permeten, si us plau. Això ho deia un expresident que a dia d'avui està fugit no sé on, ben bé, ja, però això de «Girona més», als que som de Girona és una cosa de mofa, no?, de fer riure. Escolti'm, Girona és una província que té necessitats. El parc de bombers de Figueres. Sap quant porta la torre de pràctiques, que és l'entrenament, la formació continuada –poder a la direcció general no li interessa, fa així– dels nostres agents també suma a la formació que tenen. I posar en pràctica la seva formació, la mateixa que fem a vegades amb aquestes compartides amb França, amb els Pompiers de França, i ens en nodrim, no?, ens autonodrim del que fan els uns, el que fan els altres. Quina desgràcia que els bombers de l'Alt Empordà per pujar en una torre i fer pràctiques hagin d'anar poder a vegades al país veí.

Dit això, falta de material, falta i deteriorament de les mànegues. Miri, hi ha una dada que m'ha sobtat una mica. Les mànegues, que és un dels exemples de mate-

rial més utilitzat pels bombers, eh? A Girona mateix encara en tenim de cremades de l'incendi de fa anys a la Jonquera. Però pensi una cosa: vostè ens ha donat una dada que diu «mil mànegues, 121.000 euros». A 121 euros la mànega no haguéssim pogut canviar les d'un parc de bombers que estaven, la majoria, cremades? Això és irresponsabilitat per part de la conselleria, per part també de la Direcció General de Prevenció d'Incendis. Una irresponsabilitat. Quan els números ens diuen que un total de 121.000 euros..., poder sí que amb el pressupost no podia jugar, però quan parlem de, concretament, un o dos parcs de bombers a l'Alt Empordà, i li concreto l'incendi de la Jonquera, que va deixar malmenades pilons de mànegues –pilon de mànegues–, que les tenien i les vaig veure cremades. No les podien canviar, a 121 euros la mànega?

Jo crec que la voluntat, a vegades, és la que ens permet de trobar solucions. A vegades quan estem dedicats a altres coses, evidentment, no veiem el que és prioritari, perquè ens tenen embadalits, poder, idees que no van amb la responsabilitat de la nostra conselleria. Però..., i acabaré amb una cosa, conseller: el Departament d'Interior no actualitza les dades a les seves plantilles. Ara hem vist dades aquí actualitzades, però no actualitza ni les plantilles de Mossos, perquè l'altre dia donaven dades i no s'ajusten a les que vàrem veure, però tampoc de Bombers, per tapar la manca de plantilla, la mateixa que vostè avui comença a posar-hi llum.

I vull acabar com he començat: felicitant-lo, conseller, felicitant-lo. Avui estarem amatents i estarem fiscalitzant que el que ens ha vingut a explicar es converteixi i sigui una realitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Bona tarda de nou a tothom. Bé, conseller, jo el crec, jo li crec la bona intenció que té, la hi crec, però el problema és que el problema se'ls ha fet massa gran. El problema és que en un full d'aquest powerpoint que ens explicava, per exemple –ara ho dic de memòria–, del 2011 al 2015 no hi ha hagut cap nova promoció, per exemple. (*Veus de fons.*) Està bé, això interactiu, molt bé.

El problema és que vostè parla, per exemple: l'esforç de la gent que lidera el departament. Jo aprecio aquest esforç. Segurament n'hi ha. Però jo crec que perdem de vista l'esforç de la gent que tenim aquí darrere, que són els que realment posen en perill en alguns moments el seu físic, la seva vida, etcètera, per poder mantenir els estàndards de seguretat adequats en aquest país. És aquest, l'esforç que s'ha de remarcar.

Parla també de les reunions que s'han fet, i jo aprecio aquesta proximitat, i segurament els i les bombers també l'aprecien, però el problema no és reunir-se amb ells, el problema és fer-los cas, conseller, en el que li estan dient, en el que l'estan avisant: que no poden més, que estan al límit totalment. No és que estigui arribant ja el col·lapse, és que ja estem en el punt de col·lapse. No compleixen vostès els acords sindicals que han fet, que ja estan signats; no compleixen les resolucions del Parlament. I amb el powerpoint, doncs, jo realment no sé si ens..., i li ho dic, em sap greu dir-li-ho així, però no sé si ve a vendre'ns una moto o si és que la moto la hi venen a vostè. Dels 5,3 milions d'euros que ens ha parlat d'inversió el 2018, no és veritat que s'hagin executat els 5,3 milions d'euros. Hi ha encara algunes licitacions que s'estan fent, que estan començant ara mateix. Per tant, no és cert això que ens ha dit. Per cert, no he vist tampoc la inversió –bé, potser no és inversió– de 3,8 milions d'euros de lloguer d'un helicòpter, no l'he trobat.

Ens parla d'obres certificades també de 4 milions d'euros. Ens parla que, el 2019-2020, 18,7 milions d'euros en infraestructures. I, per exemple, permetin-me

i disculpin que parli en aquest cas de Tarragona, que ho conec més concretament. Clar, vostès fan unes obres de millora al parc de Tarragona. Jo crec que no són conscients de com està el parc de Tarragona. No s'arregla el parc de Tarragona amb unes obres de millora: s'ha de fer un parc nou, pràcticament. Jo he estat allà, jo ho he vist. No és que m'ho han dit els sindicalistes o els sindicats, és que jo he estat allà físicament i ho he vist amb els meus ulls, com se'ls mengen els «bitxos», com s'han trobat rates alguna vegada al posar-se les botes, com no tenen on posar la roba a assecar quan han acabat una intervenció.

Això és el que està passant actualment, i no només en el de Tarragona, en molts altres parcs. Per tant, quan veig que fa una inversió per arreglar el parc de Tarragona, és que no sé en quin món estan, de veritat, i no sé què és el que parlen amb totes aquestes visites que han fet a tants bombers i a tants parcs. Realment ens fa la sensació que fan les visites però no els escolten massa el que diuen. I a la inversió del 2019, de 34 milions d'euros, doncs també trobo a faltar l'helicòpter, perquè posats a llogar un helicòpter per 3,8 milions d'euros comprin-lo ja, que potser ens sortirà més barat a tota la ciutadania de Catalunya –potser ens sortirà més barat.

La situació, senyor conseller, se'ls ha fet massa gran, i el servei de bombers, que és un servei essencial, està en situació de caiguda lliure, en liquidació. El model del Cos de Bombers ja està compromès, i no es correspon a la seguretat que mereix la ciutadania i a què tenen dret els mateixos bombers, els mateixos treballadors de Bombers. Fins i tot el model mixt està mort ara mateix, i jo crec que està mort pel menyspreu i per la inacció de l'Administració, pel menyspreu cap als voluntaris. Sí, senyor conseller, no em miri així. El menyspreu cap als voluntaris, unes persones que, escolti'm, com a mínim tenen una certa preparació, una formació, una experiència, i jo crec que es pot aprofitar aquesta experiència en un moment en què tenim, en fi, una necessitat de personal tremenda; doncs què menys que aprofitar totes aquestes persones que estan allà.

Li recordo també, de passada..., no vull entrar tampoc en el tema, vull deixar-li més marge, però li recordo que tenim una reunió demanada per tots els grups parlamentaris amb vostè i amb dos consellers més, i li demano públicament en aquesta comissió, si us plau, que compleixin aquesta reunió, que ens donin ja una data per fer aquesta reunió. Jo crec que és important, jo crec que no és fàcil posar d'acord tots els grups parlamentaris en una mateixa sollicitud. Per cert, moltíssimes gràcies a tots, perquè crec que és un esforç interessant i crec que és una mostra del compromís per part de tots els grups parlamentaris amb la seguretat.

I, en fi, vostès han posat d'acord tots els sindicats contra vostès. També crec que és un fet bastant –bastant– inèdit, aconseguir posar tots –tots– els sindicats; tots els sindicats van a una amb la situació que hi ha actualment en el Cos de Bombers. I això és perquè la situació és absolutament límit.

Clar, parlen de 250 places, però –també ho ha dit vostè– s'han produït 400 jubilacions en els últims vuit anys. Els propers anys s'esperen 208 jubilacions noves. S'han fet 500.000 hores extres l'any 2017 –500.000 hores extres. Jo no sé si són conscients del volum estructural que significa fer 500.000 hores extres –i, per tant, denegació de permisos. En fi, no hi ha personal de relleu o que pugui rescatar companys en un moment donat. Hi ha un excés de treball, es pot produir un increment de la deshidratació per la temperatura als incendis. Si no hi ha una possibilitat de relleu, hi ha un risc real, no és que estiguem parlant d'un risc hipotètic; és que hi ha un risc real amb què fan el treball els treballadors i treballadores del Cos de Bombers. I vostès el que fan és que rebaixen amb dues circulars els mínims de torn. Com que hi ha un problema amb el nombre de personal que tenim, rebaixem amb una circular el nombre de mínim necessari i ja complim els mínims de torn. Home, això tampoc és de calaix, fer això.

S'ha arribat a un punt, fins i tot... Jo vull llegir molt breument una carta que s'envia a alguns alcaldes per part dels bombers. És una carta tremenda; no diré d'on és:

«Benvolgut/uda alcalde/essa, lamentem informar des del parc de bombers ics que aquest es troba sota els mínims legals, degut a la manca de bombers per una mala planificació de fa anys de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya. Des de fa anys, aquesta direcció no vetlla pel bon funcionament del Cos de Bombers. Falten bombers professionals, mitjans materials i un correcte estat de manteniment, tant del vestuari del personal com del material d'intervenció, els vehicles i les instal·lacions dels parcs de bombers. Els bombers realitzen des de fa anys hores extres perquè cada dia el servei estigui almenys en els mínims legals.» I no segueixo llegint perquè em fa una mica de vergonya, aquesta carta.

La provisió de caps de parc ha quedat..., parcs voluntaris, tres parcs que es volien proveir de nous caps del parc han quedat deserts: al Pont de Suert, Seu d'Urgell, a Tremp. Els parcs de bombers voluntaris –s'ha dit, i ja ho sabem tots i totes– no poden obrir per falta de mitjans i de personal, perquè es veuen absolutament limitats, i per no incomplir la normativa, que estan obligats a tenir un mínim de guàrdia, prefereixen tancar el parc, i em sembla bastant lògica, la seva postura. La carta als alcaldes informant. Per cert, el cas de Lleida jo crec que és especialment sagnant, amb el cas dels parcs voluntaris, perquè majoritàriament són parcs voluntaris i és un territori molt –molt– extens.

En general, la situació és absolutament desgavellada, i jo sé que vostè ho sap, però, clar, és que potser no és prou, l'actuació que s'està fent actualment, o potser no són prou conscients de la situació, o no volen ser prou conscients de la situació de risc en la que està la ciutadania, però sobretot els treballadors i les treballadores.

Per exemple, avui mateix acabem d'entrar –Rubí, Sant Cugat, Castellbisbal– una proposta de resolució per incrementar la plantilla de bombers al parc de Rubí, Sant Cugat del Vallès i Castellbisbal, per tal de poder garantir un servei efectiu i la seguretat dels bombers, apujant els mínims de torn a sis bombers al dia. I renovar tot el material caducat i que encara està en ús al parc de bombers de Rubí, Sant Cugat del Vallès, Castellbisbal. En fi, coses absolutament de calaix –de calaix.

I, clar, amb tota aquesta situació que tenim, doncs, veure aquesta contractació que els deia de 5,3 milions d'euros de mitjans aeris, amb una empresa que a més està bastant en qüestió, on s'anulla aquesta contractació pel Tribunal Català de Contractes del Sector Públic perquè detecta greus irregularitats, em sembla també curiós –em sembla també bastant curiós.

Les carències del Cos de Bombers de la Generalitat no són només de personal, també s'ha apuntat, no? Tenim edificis, una flota de vehicles absolutament també passada de moda; s'ha vist aquí, també: inversions per posar cinturons de seguretat. Clar, estem parlant de vehicles de més de vint, vint-i-cinc anys que no tenien cinturó de seguretat, és a dir, s'ha hagut de fer una partida per posar cinturons de seguretat; és que això s'ha de saber, és que és molt greu.

I jo entenc que vostè està intentant actuar, donar-li rapidesa a aquesta necessitat que hi ha, però és que se'ls ha fet molt gran, i portem molts anys avisant de que aquesta situació arribaria, i ha arribat. I ho sento també, conseller, però jo ja he escoltat dos o tres consellers amb bones intencions, dient que són conscients de les necessitats, que actuarien, que estaven actuant, i el Pla estratègic de 2017-2020, doncs, també ens l'han explicat tres o quatre vegades i veiem que no s'està complint.

I per tant, conseller, doncs, li demanem que realment posi les piles a tot l'equip i que intentem redreçar aquesta situació, que realment està posant en risc –hi insisteixo, ho repeteixo– els treballadors i treballadores que estan vetllant per la seguretat de tota la ciutadania.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem té la paraula l'illustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Saludar també el director general, que s'incorpora a la taula, saludar també els bombers que ens acompanyen i saludar també els treballadors del 112 que també ens acompanyen.

Bé, conseller, jo li haig de dir que crec que si estem aquí és perquè els bombers l'han collat de valent, aquesta és la meva sensació. Avui ha vingut vostè aquí amb una sensació de deures fets –o almenys de deures preparats o planificats, podríem dir, eh?–, i això és positiu. La sensació que ha donat amb la seva intervenció és que agafa una mica el toro per les banyes, i que per tant aquest rum-rum que hi havia, perquè hi ha hagut mobilitzacions de bombers i perquè els darrers dos plens vostè ha estat interpel·lat una, dues, tres, quatre vegades sobre Mossos i Bombers, avui, doncs, vostè va demanar aquesta compareixença i estem fent el debat. I, per tant, jo això ho valoro positivament, ja, d'entrada, perquè és un element de clarificació. Pensi que vaig fa mesos darrere del seu departament demanant aquests números, demanant què ens gastarem, en quines coses concretes ens ho gastarem, i fins i tot en el tema de la planificació de les plantilles, que, com molt bé vostè deia, anem a mil bombers nous, però els propers quatre anys en jubilem mil, de bombers, també, aproximadament, eh? Si parlem d'un 30 per cent de la plantilla, estem parlant que..., potser una mica menys, però és igual, però estem, d'alguna forma, en una situació crítica, i per tant hem d'anar a una ofensiva de forma imprescindible. Per tant, estem començant a parlar clar i català d'aquest tema, i per tant és un tema important.

En primer lloc, jo segueixo pensant que aquesta reunió –aquí hi ha el paper que vostès han rebut, signat per tots els portaveus d'aquesta comissió, tots, els del Govern i els de l'oposició– seria bo que la fes. I a més la pot fer presentant aquesta proposta, per exemple. Per tant, no ha de tenir cap por, en el sentit que vostè té la iniciativa, i no ho dic en negatiu, ho dic en positiu: el Govern ha de tenir la iniciativa, i l'oposició, en moltes ocasions, doncs, amb aquestes dades simplement diem *okay* i endavant. Sap que el nostre grup parlamentari..., té el nostre suport per augmentar plantilla i per arribar a acords econòmics amb els Bombers i amb els Mossos, perquè s'ho mereixen. I que el departament està fent números per poder donar sortida a aquestes negociacions.

Per tant, si en parlem, sap què passarà? Que quan jo em reuneixi amb els sindicats de bombers els diré coses semblants a les que els diu vostè, i això no és dolent, és bo, però vol dir que jo he de tenir un nivell d'informació i que ens hem d'entendre, perquè ens entenguem, i sortir una mica, en temes d'emergència i en temes de seguretat, de la dinàmica govern-oposició, que ens faria que com pitjor millor. Doncs no, com pitjor no és millor, perquè ens estem jugant la vida de la gent i ens estem jugant la vida de treballadors públics que realment s'arrisquen cada dia. Per tant, hem de parlar d'una manera diferent, amb un clima diferent i amb unes interlocucions diferents d'aquestes coses, que són coses de menjar, conseller. I, per tant, sap –almenys el meu grup parlamentari, no vull parlar per ningú més– que sempre parlem molt seriosament i sense demagògia d'aquestes qüestions tan importants.

Anem a pams. Hi han dues coses que vull parlar: Badalona i el que hi ha al darrere, i després parlaré del tema de plantilles i de la negociació salarial amb els treballadors, amb els bombers. En primer lloc, per què hem d'aclarir Badalona? Sap per què? Perquè si no surten capitans milhomes que fent demagògia ens volen donar gat per llebre i dir que a Badalona els responsables són els ocupes i la gent immigrant que està destruint la ciutat. I hem d'analitzar què hi ha darrere de Badalona, i preguntar als bombers què hi ha darrere de l'incendi de Badalona és una bona manera de començar, perquè ho saben. No concretament com va anar l'incendi, que evident-

ment també, perquè és un tema molt important, sinó que darrere de Badalona hi ha un problema greu de pobresa energètica i de traumes socials que hi ha a la nostra societat.

Miri, el 2017 a Catalunya un 13 per cent de la població tenia dificultats per mantenir la temperatura adequada dels seus habitatges. El 2016 els Bombers van apagar 4.497 incendis en llars, en cases, amb vint-i-nou víctimes mortals; el 2016 van augmentar les intoxicacions per CO₂ un 20 per cent. Els Bombers només investiguen un 15 per cent dels incendis domèstics, quan vostè sap que els incendis forestals s'investiguen al cent per cent.

Un bomber o un grup de bombers, molts dies, en ciutats com Badalona o com Hospitalet –per dir aquestes, en podríem dir d'altres–, sap el que fan? Entren en una llar que la gent ha trucat perquè la senyora d'aquella casa fa moltes setmanes que ningú la veu. Sap què es troben? Una dona que està a terra, que ha caigut, que està en unes condicions terribles i que és possible que serveis socials tingui –o no tingui– un avís de la situació d'aquella casa. Evidentment, situacions de gent que punxa la llum o que encén foc com pot, i que a través d'aquesta situació acaba provocant un incendi, un accident, inhalant substàncies tòxiques i, per tant, deixant-s'hi la vida.

Per tant, són un bons coneixedors de la fractura social que viu una part del nostre país i una part dels nostres barris. I avui he de dir que aquestes dades que els Bombers recullen tots els dies, perquè tots els dies surten i tots els dies entren en cases, l'Administració catalana no les està utilitzant adequadament. En primer lloc, perquè els Bombers, que tenien un programa pioner que amb quatre parcs –que eren els de Girona, l'Hospitalet, Tarragona i Badalona–..., el programa Eòlia, que va costar una milionada, per creuar les dades que els Bombers produeixen cada dia, aquest programa no funciona.

Dos, perquè els protocols de detecció que els Bombers tiren endavant no estan ben creuats amb l'Administració de la Generalitat i amb les administracions locals. I a vegades hi han bombers que truquen a l'ajuntament i diuen: «Ei, que en aquella casa m'he trobat això.» Però això no hauria de funcionar així, sinó que vol dir que a partir de la fitxa que els Bombers fan per a cada operació això s'hauria de poder creuar de forma automàtica. I, per tant, els Bombers són avui dia un factor important per al funcionament de l'estat del benestar a Catalunya, no només en el sentit d'apagar el foc sinó, com li deia, per detectar algunes deficiències en els nostres barris. Això és el que hi ha darrere de Badalona, en primer lloc.

En segon lloc, hem de parlar de Badalona, si l'operatiu va ser l'adequat o no va ser l'adequat. Jo aquesta informació evidentment me la trobo aquí; li agrairia també, igual que ho han dit altres diputats, que aquest powerpoint ens el poguessin passar, perquè és molt útil, ens serveix, eh?, per construir una visió global.

I, per tant, a Badalona saben que el dubte era si les escales, que havien d'arribar a un edifici que estava molt alt, estaven en temps i forma en el moment adequat. I, per tant, aquest aclariment era important, perquè sobre això hi havia dubtes i hi havia interrogants, que és un altre aspecte de Badalona. El que he dit abans és importantíssim, i l'altre és concretament si es podia haver fet millor la intervenció dels Bombers en aquest cas, eh?

I, per tant, aquest és un dubte que tenim. Que vostè amb el tema dels vehicles..., sap que amb el tema dels vehicles jo em perdo una mica, perquè molts vehicles no vol dir a vegades una intervenció qualitativa. I, per tant, són els vehicles adequats en el moment adequat. Aquest és un tema també molt important, perquè hi ha alguns vehicles d'acompanyament que en determinades circumstàncies, en determinats focs, com el de Badalona, realment allà hi fan poca cosa, i en canvi tenir una escala o tenir-ne dues és un tema molt important. I, per tant, aquest és un tema que m'agradaria, en concret, que aquest tema el pogués aclarir. No ja per mi, sinó perquè sap que ha sortit en alguns mitjans de comunicació, i per tant seria important que aquest tema el poguéssim aclarir perquè és important.

En segon lloc, el tema del paquet de salaris, condicions laborals, vestuari, equipaments, plantilla. Concretament, vostès pagaran o no pagaran? Vostès arribaran a un acord sobre la consolidació del complement salarial als Bombers de Catalunya de la Generalitat, sí o no? Com està el tema? Sí, sé que estan negociant. Ho sé perfectament. Evidentment, nosaltres volem que hi hagi un acord. Seria bo que també poguéssim conèixer els marges que hi han per ajudar en aquest tema.

Miri, una altra forma de fer demagògia és prometre el que no es pot fer. No els demano que prometin als Bombers ni als Mossos el que no poden fer perquè no ho podran pagar, però sí que podem explorar quins marges. Quins marges tenim? I pensi que hi han grups parlamentaris que en aquest tema actuarem amb absoluta lleialtat. No demanarem vint a veure si l'enfonsem amb això, perquè això seria un error terrible. Per tant, aquest tipus d'interlocució per nosaltres és important perquè nosaltres parlem amb els sindicats de Bombers. És la nostra obligació, és el nostre dret i ells tenen el dret i quasi l'obligació també de venir a parlar amb nosaltres perquè saben que és un mecanisme útil per fer-li preguntes, que potser ells no li poden fer en aquesta sessió parlamentaria però aquest diputat que els parla sí.

I, per tant, evidentment que jo no soc representant en absolut d'aquests sindicats, però m'interessa el seu punt de vista tant com el del Govern, fixi's bé el que li dic. Per tant, això és el que li pregunto en concret: aquest acord, el faran o no el faran? On estan, en aquest acord? Estan molt a prop? Estan molt lluny? Per tant, és una pregunta important.

I altres condicions laborals –no em repeteixo, eh?–, des del preu de les hores extres a altres aspectes que a vegades tenen repercussions econòmiques i a vegades tenen, simplement, repercussions organitzatives. I ho sé, i li ho dic al director general, que amb aquestes plantilles, evidentment, el problema organitzatiu és mastodòntic, i per tant estan tancant parcs per agrupar operatius per poder-los fer servir, perquè, veritablement, tenir un parc obert amb un parell de bombers no serveix per a re, perquè aquests bombers no poden anar enlloc, eh?

I, per tant, sé que és complicat, tot aquest tema, però si aquí vostè es compromet amb un calendari, doncs, hi han coses que les podrem entendre o ens les podrem empassar, perquè ens entenguem. Si això ho desconeixem, li donarem canya al mono amb el tancament dels parcs, conseller, i li farem el llistat dels parcs tancats.

Per tant, fem una interlocució intel·ligent, i així nosaltres també direm coses més encertades, coneixent a vegades, doncs, planificacions i calendaris que desconeixem o no tenim a les nostres mans. Però, evidentment, jo no li trauré el mateix que li ha tret el senyor Castel, que també el tinc per aquí, que és aquest formatge, eh?, amb les hores de parcs tancats per cada una... que també el tinc aquí, i perquè és una cosa que fa mal a la vista i és veritat que no agrada gens. Però torno a dir que aquest és un tema important.

Vestuari i equipaments: el mateix. Poder tenir un llistat –ho repeteixo–, fa mesos que estic quasi de genolls demanant això, eh?, poder tenir un llistat de què ens podrem gastar en aquest pressupost, per dir exactament des dels quilòmetres de mànegues que comprarem fins al nombre de botes de les quals disposarem, perquè això és una cosa que també fa mal: que un bomber li digui que ha d'apedaçar la roba és duríssim. Per tant, hem d'evitar que els bombers li diguin això –i que estic segur que no s'ho inventen–, o que han d'eixugar els vestits i coses d'aquestes; per tant, això vostè és el primer interessat en tapar aquest debat, i es tapa amb dades com les que ha donat aquí i fent conèixer i fent saber que es comprarà això, que es comprarà allò, etcètera. I segur que hi haurà algun tema que podrem dir: «Home, doncs, es podria comprar més això o es podria comprar més allò.» Segur, però ho torno a repetir: no ve d'una cosa concreta, ve que hi hagi una sensació que hi ha una prioritació i una planificació, i que això que els bombers diuen que ja han arribat al límit, doncs, el Govern ho ha entès i està donant una resposta perquè al límit no s'hi ha d'arribar, i per tant això.

I acabo amb el tema de la plantilla. Ja ho he dit: és important el creixement de la plantilla, amb la planificació de, també, la plantilla actual com la tenim, per anar veient si al final hauran de ser quatre anys a 250 o n'hauran de ser cinc. I, per tant, estic segur que vostès coneixen molt millor que jo aquesta planificació, perquè controlen la plantilla, saben quan la gent es jubilarà, i per tant ho saben millor que ningú. Però això ho hem de compartir: evidentment, ho han de compartir amb els sindicats –només caldria–, però ho han de compartir amb aquests grups parlamentaris, perquè si tenim tots una visió global l'ajudarem, conseller; si no tenim una visió global, doncs, el collarem, en un altre sentit, ja ho sap.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i per un temps màxim de set minuts i mig, té la paraula la senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Bé, tenim la meitat de temps de la resta de grups parlamentaris i per tant intentaré ser breu.

En primer lloc, dir i tornar a repetir que aquestes 275 places que es van aprovar no solucionaran el problema i són absolutament insuficients. (*Veus de fons.*) Dues-cents cinquanta més vint-i-cinc que ja estaven creades i aprovades pel Parlament, segons l'Acord de Govern 155/2018, publicat a 20 de desembre en el butlletí oficial, segons el que jo he pogut consultar i està publicat actualment.

Aleshores, amb relació a això, ens semblen insuficients, ens sembla que no cobreixen les condicions indignes en què treballen els Bombers, la progressiva i gradual privatització dels sectors que sembla que vostès estan defensant, les mancances estructurals i l'envelliment del cos.

Aleshores, tenint en compte això, sembla que vostès parlen d'aquesta situació com si els hagués plogut, com si hagués vingut del no-res. «Ostres, és que tenim unes mancances estructurals.» Doncs aquestes mancances estructurals tenen uns responsables polítics, i són dels mateixos grups que avui conformen el Govern. Això forma part d'una retallada progressiva dels serveis públics, d'una mala gestió, d'una mala planificació que també s'ha produït en altres serveis públics. Està passant en sanitat, en educació, i així s'han anat succeint diferents vagues en aquests diferents sectors.

Veiem que també hi ha d'haver una tasca de prevenció, i que aquesta mancança de serveis públics també afecta els Bombers, i també que no hi hagi polítiques d'habitatge o polítiques per cobrir els subministraments bàsics, com ha dit el representant de Catalunya en Comú.

Per tant, nosaltres el que sí que els demanem és que facin polítiques per respondre als drets i necessitats de la gent, per respondre que tothom pugui accedir a aquests subministraments bàsics, i que hi hagi, sobretot, una atenció a la dependència i que es cobreixin, per part de l'Administració, les tasques de cura, perquè les dones estem fartes de cobrir aquestes tasques de cura que no cobreix l'Administració.

Per altra banda, no sé què passaria –no sé què passaria– si els Bombers mantinguessin aquesta política de deixar de fer hores extres. Què passaria? És que resulta que el servei depèn de les hores extres? Que no saben vostès que les hores extres són per a eventualitats? I que ara resulta que aquest servei de forma estructural s'està cobrint amb hores extres? És que podem agafar un dia qualsevol i podem veure que a 43 de les 361 guàrdies de parcs de bombers hi ha manca d'efectius; que a 27 de 74 parcs estan sota mínims; que 5 dels 74 parcs estan tancats. Volen seguir vostès amb aquesta dinàmica, amb la dinàmica que sigui a costa d'hores extres, mal pagades,

que es cobreixi un servei tan important com aquest? Nosaltres creiem que aquesta no ha de ser la línia d'actuació.

Per altra banda, vostè parla que s'ha executat el 97,7 per cent del pressupost que s'havia previst, i vostè, doncs, presumeix d'això i diu que això marca quina ha estat la voluntat del Govern. Miri, a nosaltres ens faria vergonya dir que això és el que marca la voluntat del Govern. Si un aprova un pressupost, és per executar-lo en el seu cent per cent.

I ara em dirà vostè: «És que aquesta ha sigut una legislatura molt curta. És que estem en període de pròrroga pressupostària.» Ja, però és que amb un decret llei van fer el que feia anys que no havien fet, i és crear i dotar de pressupost places de bombers, sense necessitat de pressupost i en període de pròrroga pressupostària. A més a més, d'aquests 5,3 milions d'inversió del 2018, més de la meitat han estat per obligació i per requeriments d'Inspecció de Treball –per requeriments d'Inspecció de Treball. De veritat que a un cos tan important com el Cos de Bombers la meitat de les inversions que s'han fet han estat per requeriment d'Inspecció de Treball? És que és gravíssim, això.

Per altra banda, també els volem dir que com farà vostè front –si tenen pressupost, o amb un decret llei o amb algun dels instruments legislatius dels quals disposa el Govern– a la manca de material operatiu, a les baixes de vehicles, a la manca de manteniment a vehicles i parcs, a la manca de roba, a la necessitat de renovació de parcs i a la mancança de personal, agreujada per les jubilacions anuals? Com faran vostès front a la manca de planificació fins ara i a la poca efectivitat dels comandaments superiors en les tasques dels diferents òrgans interns? Això no és una qüestió de pressupost, és una qüestió de planificació.

Com faran vostès..., o quins mecanismes adoptaran per resoldre la problemàtica de dualitats i de superposició de tasques i equipaments amb altres cossos, com són els Mossos d'Esquadra i ADF a nivell d'equipaments de rescat, extinció i altres diferències en la qualitat d'equipaments, vehicles complets o bàsics, en concret, i que són diferents entre els cossos d'intervenció?

Exactament, què faran vostès per abordar aquestes problemàtiques amb un pressupost en què només es poden gastar 1.600 milions d'euros, i dels quals ja tenen gastats 1.700 milions d'euros amb les responsabilitats pressupostàries que van adquirir en l'exercici anterior? Ja han parlat amb el Departament d'Economia? Han concretat, exactament, aquestes partides amb el Departament d'Economia i saben que hi haurà disponibilitat pressupostària? Esperem que això sigui així i que no passi com en altres ocasions.

Per tant, nosaltres li preguntem: de quines partides, concretament, tenen el compromís ferm d'Economia? Concretament, quines estaran contemplades al projecte de pressupostos de 2019? Si hi ha aquest compromís i si vostès faran com van fer en una altra comissió, en què es van comprometre amb un pla estratègic, un pla estratègic del qual vostè ha parlat, però que després no el van dotar de pressupost.

Miri, l'altre dia, al Ple, es va aprovar una moció que va presentar el Partit Socialista de Catalunya. La CUP ens hi vam abstenir. No ens hi vam abstenir perquè no hi estiguéssim d'acord, amb els punts que plantejava aquesta moció, sinó per..., no ho vam fer per honestedat, perquè avui, per exemple, hi han hagut diverses mobilitzacions per part del Cos de Bombers que han anat a una conselleria d'Economia que semblava una fortificació, que jo ho he vist aquest matí, i que també han passat per la conselleria d'Interior, i que són aquestes mobilitzacions i aquest exercici del dret a la protesta i a la dissidència que està fent el Cos de Bombers el que permet que puguin aconseguir millores en les seves condicions absolutament nefastes, i no millores per a ells i per a elles, sinó millores per a la ciutadania, perquè si estem atacant les condicions laborals i les condicions de mínims que ha de tenir aquest cos estem atacant també els drets i necessitats de la ciutadania.

I amb això després enllaçarem amb el cas de Badalona, però els volíem preguntar primer, exactament, en quina situació està aquesta negociació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i què és el que passarà respecte a les reivindicacions que li van portar el dimarts els sindicats i si ja han aconseguit el vistiplau d'Economia, i si no és així com pensen desbloquejar aquestes negociacions. Nosaltres animem el Cos de Bombers que segueixin mobilitzades, segueixin al carrer i segueixin reclamant els seus drets laborals, perquè això afecta directament la ciutadania.

Respecte a Badalona –i ja acabo, president, perquè sé que se m'ha acabat el temps–, és un accident que mostra, precisament, aquesta infradotació general i sistèmica del personal i material dels Bombers de la Generalitat. Si no hagués estat per l'ajuda dels Bombers de Barcelona, el nombre de morts segurament hagués estat superior. La resposta protocolitzada no va ser suficient, i no hi ha capacitat d'una resposta real major en les condicions actuals. Si hagués passat això mateix en algun altre lloc de Catalunya, s'hauria d'actuar en base a tota una regió d'emergències per donar la mateixa resposta que es va donar amb els Bombers de Barcelona.

Ens poden explicar per què algunes comarques no tenen parc de bombers professionals, com Garrigues, Cerdanya i Val d'Aran, tot i dependre del Conselh? Per què la zona de Balaguer fins a la Seu d'Urgell està sense parc professional? Vostès saben perfectament que és molta –molta– distància a cobrir i que amb aquestes condicions laborals el que estan fent és perjudicar directament la ciutadania amb les seves polítiques.

I no estem parlant d'aquesta legislatura, estem parlant que fa molts anys que aquesta situació s'està consolidant, que aquesta situació va a més i que vostès no posen les solucions que són necessàries amb la finalitat de poder obtenir uns serveis públics de qualitat dels quals puguem gaudir totes de forma universal i que siguin cent per cent públics, perquè nosaltres no volem que els bombers voluntaris substituïxin les funcions del Cos de Bombers professionals.

El president

Gràcies, senyora Sirvent. En nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Fornells.

Montserrat Fornells i Solé

Moltes gràcies, president. Primer de tot, saludar tot l'equip del conseller que l'acompanya avui, també els companys de Bombers i membres del sindicat, que també estan presents avui, aquí, en aquesta sessió. Com hem fet sempre, des del nostre grup mostrem el reconeixement a la tasca que duen a terme tots els bombers i tot l'equip d'emergències, reconeixement a la seva dedicació, esforç i a la seva professionalitat, i molt més en aquests anys de sacrifici, en aquests anys de crisi, de contenció i de moltes mancances, com bé s'ha mostrat i els companys que ho han comentat. Agrair al conseller la seva compareixença i el fet de comparèixer i reconèixer la dura situació i la voluntat de solucionar aquestes mancances.

Ens hem reunit en els últims mesos tots els grups parlamentaris, en diverses ocasions, amb els companys dels diferents sindicats de bombers; els hem escoltat, hem escoltat les seves demandes, hem escoltat la situació de precarietat que pateixen i ens hem compromès tots els grups parlamentaris a treballar per posar-hi solució, perquè la situació és crítica; de fet, crec que tots els grups som conscients de les mancances, de les necessitats, i tots volem i desitgem que es puguin solucionar aquestes mancances. De fet, com molt bé explicava el diputat Castillo, en una de les últimes reunions que vam dur a terme amb els sindicats vam arribar a un acord totes les forces polítiques per tal de posar una trobada sobre la taula amb els diferents consellers afectats per tal de parlar sobre la situació i de posar-hi remei. I ara l'únic que fa falta, com bé ha dit, és fer efectiva aquesta reunió i portar-la en pràctica.

Com vostè ha dit, conseller, estem lluny d'allà on volem ser, d'allà on volem arribar. Des del 2009, com podem veure en aquest gràfic, amb la crisi, els Bombers han patit aquestes conseqüències de la crisi, ja que han estat uns vuit anys en què no s'ha pogut fer cap nova convocatòria, i això ha afectat que actualment tinguem una mancança d'efectius, com es pot comprovar. Ens alegrem –ja ho vam fer en el Ple– d'aquesta nova convocatòria de 250 places. Aquest és un primer pas dels molts que han de venir, perquè no soluciona totalment el problema de mancança d'efectius, però sí que és el primer pas per posar-hi remei. A més a més de les mancances d'efectius, també hi ha altres problemes, mancances que afecten el col·lectiu de Bombers. S'ha dit, se n'ha parlat: temes de material, temes d'infraestructures amb els parcs i els vehicles...

Els Bombers són un referent a nivell d'Europa i a nivell internacional; els Bombers de la Generalitat són model exemplar, com per exemple en temes d'excarceració. Ara bé, per continuar sent referents i exemplars cal que disposin de totes les eines necessàries i adients perquè puguin fer i puguin continuar exercint la seva magnífica tasca. Cal un compromís de país –cal un compromís de país– per abordar aquesta situació, per a decidir i posar en pràctica les inversions necessàries per afrontar aquestes necessitats i aquestes mancances. Cal, evidentment, cobrir tota la manca d'efectius per tal de garantir el relleu generacional que hi ha d'haver al Cos de Bombers, perquè a part de la manca d'efectius també hi ha la previsió de futures jubilacions en els propers anys, que si no es garanteixen noves convocatòries tindrem un gran problema de membres i un gran problema de garantir aquest relleu generacional dins del Cos de Bombers.

És evident que l'any 2016, després de molts anys, es va arribar a un acord entre tots els sectors amb l'aprovació del Pla estratègic 2017-2022, el qual posava una mica les bases de quines eren les necessitats, quines eren les accions i els compromisos que s'havien de dur a terme per solucionar aquestes mancances. Lamentablement, no s'ha pogut desenvolupar aquest pla estratègic, a dia d'avui, encara, perquè falta dotar-lo de pressupost, perquè també és veritat que es va aprovar el 2016 i el pressupost del 2018 no es va aprovar perquè amb l'aplicació del 155 això va acabar amb la legislatura. Per tant, cal dotar aquest pla estratègic i aplicar les mesures que hi consten, per tal de solucionar els grans problemes i les grans mancances que pateixen.

Com molt bé ha explicat, aquest Pla estratègic 2017-2022 marca les mancances de personal i efectius, i on s'han de tindre en compte les jubilacions. També marca el tema de l'envelliment del parc mòbil i el dèficit de vehicles actuals, també especifica el tema dels problemes del vestuari i el material operatiu que és necessari, i també, finalment, marca la renovació i manteniment de les infraestructures dels parcs que hi ha d'haver en els propers anys.

Pel que fa al 2018, tot i que no és la quantitat que voldríem, tot i que no és la quantitat que soluciona o pot solucionar, ha pogut solucionar totes les mancances greus, ens alegrem d'aquests 5,3 milions d'inversions de material. No obstant, evidentment tots voldríem, tots els grups polítics voldríem, que aquesta quantitat hagués estat superior i s'haurien pogut solucionar molt més les mancances que tenen en material, com també els 4 milions d'euros que s'han certificat en obres en diferents parcs, dels quals sí que n'hi ha de la demarcació de Girona, senyor Castel, dos a Girona i un a Figueres el 2018, sí... (*Veus de fons.*) Bé, jo dic el que ha mostrat la...

És evident que no són suficients, aquestes inversions, però també és veritat que s'ha executat un 97,7 per cent del pressupost, ha comentat, que això també és important.

Pel que fa a la plantilla, ja n'he parlat, del tema de les mancances. Per això és molt necessari que en els propers quatre anys es puguin dotar aquestes mil places noves de bombers per tal de poder fer front a la mancança d'efectius i també de cobrir les jubilacions, que vostè ha dit que serien 684 efectius el 2022, és a dir, un 30

per cent de la plantilla, per la qual cosa és urgent i necessari que aquestes mil places es dotin i es duguin a terme.

Pel que fa al tema del foc al barri de Sant Roc de Badalona, agrair-li les informacions que ens ha facilitat, conseller, sobre les dotacions i sobre com es va desenvolupar la tasca d'extinció. I també, per part del nostre grup, volem lamentar les morts que hi van haver i volem mostrar el nostre suport a les famílies.

I pel que fa a aquest 2019, la informació que ens ha facilitat de 34 milions d'euros per licitar l'adquisició de nou material i també 18,7 milions d'euros d'inversions en dos anys a dinou parcs de bombers professionals i voluntaris..., ens alegrem d'aquestes inversions; esperem que puguin posar remei una mica a les mancances que pateixen. Tots sabem les necessitats que tenim als nostres territoris. Jo vinc de les terres de ponent, per tant, soc plenament coneixedora de les mancances que tenim al nostre territori, que bàsicament l'estructura territorial és de parcs de bombers voluntaris; de parcs de bombers professionals no n'hi ha a totes les comarques del meu territori, i ho ha comentat la diputada Sirvent.

Per tant, governar és prendre decisions i decidir quines són les màximes prioritats. Evidentment, dins d'aquests 18 milions d'euros d'inversió en dinou parcs de Catalunya, tant professionals com voluntaris, tots voldríem, com a diputats territorials, que es destinessin aquests diners als nostres territoris, perquè tots volem que se solucionin les mancances que hi ha als nostres territoris. Però, quan estàs en un lloc de presa de decisions i governes, has de decidir quines inversions tenen màxima prioritat, i per tant, en aquest sentit, respectem quines són les necessitats que ha plantejat el departament, per invertir en aquests dos propers anys.

Per acabar, agrair la seva intervenció de nou, i per part del nostre grup seguirem treballant i vetllant perquè hi puguin haver aquests acords amb el col·lectiu de bombers, es puguin fer efectives totes les inversions necessàries per pal·liar les mancances i cobrir amb noves places de bombers els propers anys. Tots volem que el Cos de Bombers continuï sent un model exemplar i d'èxit en la seva tasca per garantir les emergències del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Fornells. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Ferran Roquer.

Ferran Roquer i Padrosa

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...conseller, secretari general, director general, altres directors generals, sindicats. Bé, no sé si hem assistit a la mateixa compareixença tots els diputats que estem en aquesta sala. Li deia el senyor Castel, en la intervenció anterior, que governar no és deixar passar el temps sinó que és fer coses. Home, jo diria que no podem dir que amb el temps que porta vostè en la conselleria no ha fet coses, eh? La primera cosa que ha de fer, i la primera cosa que ha fet i que havia d'haver fet, és fer una radiografia de la situació. Jo entenc que en la primera part de la seva intervenció vostè ha fet una radiografia de la situació. I la situació, doncs, no era la millor que es podia trobar vostè al moment d'arribar a la conselleria.

Vostè es troba amb problemes enquistats, vostè es troba que sortim de l'aplicació del 155, que sobre el seu departament ha tingut especial incidència; es troba vuit anys que no hi ha hagut convocatòries de Bombers o que hi ha hagut molt poques convocatòries; es troba que se li han jubilat bombers, sense convocatòries; es troba que no pot nomenar interins, no pot buscar interins, el Departament d'Interior no pot buscar interins per fer de bombers, perquè requereixen formació pròpia, tampoc poden buscar interins per fer de mossos d'esquadra, i des que s'inicia un procés de selecció de personal fins que estan plenament operatius passen al voltant de dos anys.

Vostès es troben que s'utilitzaven les hores extres com a increment de plantilla. Si es feien 500.000 hores extres equivalien a uns tres-cents professionals, a uns tres-cents bombers, no?, les hores extres. I es troben que sortim d'una crisi, i sortim d'una crisi que ha afectat totes les administracions, i en particular l'Administració catalana, en què no s'ha invertit en actius reals, no s'ha invertit en infraestructures, no s'ha invertit en material, no s'ha invertit en vehicles, i tot això ve un moment que està a punt de col·lapsar. I vostè arriba al Govern quan tot això està en el còctel a punt de col·lapsar.

Val a dir –val a dir– que el Cos de Bombers, el cos de policia, el cos de professors, el cos de metges són professions que la gent no les fa per anar a guanyar diners, són professions que la gent les fa per vocació, i hi ha hagut una gran sort que el servei de bombers, que la policia, que els professors –al qual tinc l'honor de pertànyer, al cos de professors– i el col·lectiu de sanitaris som vocacionals i hem intentat, amb la nostra aportació personal, cobrir les mancances, mancances que s'havien reconegut, fins i tot, amb un pla estratègic de bombers del període 2017-2022, que, com bé deia la meua companya, per diferents circumstàncies i vicissituds, no s'havia pogut implementar.

Entenc que, feta aquesta fotografia, el que fa el seu departament és aprofitar els mitjans que té. Els mitjans que té què són? Un pressupost del 2017 prorrogat, un pressupost del 2017 prorrogat que, vostè sempre ho diu, al començament de la tardor li tallen l'aixeta de poder gastar, eh? Doncs bé, vostè ha estat capaç –vostès han estat capaços, i jo els ho reconec– de crear 250 places, d'una planificació de mil; d'una planificació de mil, del compromís de mil, en creen 250, i en creen 250 d'una forma enginyosa, amb les taxes de reposició dels diversos departaments de la Generalitat, i això ho vull posar en valor, la voluntat del Govern de cobrir les mancances de seguretat d'aquest país, perquè tots els departaments tenen les places que tenen perquè les necessiten per prestar els serveis que presten, i tots presten serveis importants, i tothom les vol, les places. Però hem estat capaços de prioritzar, hem estat capaços de prioritzar en la matèria de seguretat, de seguretat i de prevenció i extinció d'incendis, dues circumstàncies molt importants per al governant.

No només això, sinó que han estat capaços de convocar places de promoció interna, 446 places de promoció interna, que això –això– dotarà de talent el cos, dotarà de talent, millorarà el cos, a més d'altres millores que vostè ha citat, com la derogació de diversos decrets o diverses propostes que han fet sobre mesures extraordinàries en els treballadors.

Dèiem que la crisi no només havia passat factura sobre els salaris, sobre les condicions del personal, sinó també sobre els actius reals de la conselleria, dels Bombers, i ens parlava d'inversions per valor de 4 milions d'euros ja certificades, entre les quals hi ha, senyor Castel, el parc de bombers de Girona, el centre de comandament de Santa Caterina, el parc de bombers de Figueres o, dos anys enrere, l'obertura del parc de Llançà, que és nou de trinca. Per tant, el que governa ha de triar, i triar té un cost d'oportunitat, i segurament es trien –joestic en plena confiança amb el que ha elegit el departament– els punts per actuar allà on hi ha necessitat, no on s'hi acaba d'actuar.

Bé, vostè ens parlava també que s'han invertit, amb els diners d'aquest exercici, 5,3 milions d'euros –en màscares, en equipaments de rescat... Aquest material, conseller, ja està en els parcs? Està licitant-se? Algun està en els parcs, altre encara està per arribar?

Vostè ens ha parlat, també, de les previsions d'inversió de 34 milions d'euros en millores dels equipaments de Mossos per a l'any 2019, un cop hàgim aprovat el pressupost. Esperem que quan arribi el pressupost en aquesta casa puguem aprovar-lo i tinguem diners i tinguem capacitat. Per cert, el felicito si han estat capaços d'executar el 97,7 per cent del pressupost. Certament, costa, i certament costa quan no s'han pogut fer polítiques durant tot l'any de despesa.

Pel que fa referència a l'incendi del Marquès de Mont-Roig de Badalona, la primera cosa que vull fer, en nom del meu grup parlamentari, és lamentar profundament les tres víctimes mortals i la resta de víctimes que es van produir a l'accident. I, naturalment, una reflexió sobre les circumstàncies que concierren aquell habitatge, eh? El fet de no tenir un comptador de llum, el fet de no complir el reglament de baixa tensió i els perills que això provoca sobre la seguretat de les persones..., per això es fa més necessària que mai la llei de pobresa energètica que ha aprovat aquest Parlament, i que va considerar convenient portar al Tribunal Constitucional el Govern de l'Estat espanyol.

A veure si ho he entès bé, perquè aquestes dades les he tretes de la premsa abans que vostè fes l'exposició. En deu minuts des que es rep l'avís, es desplacen els efectius que hi havia a Badalona fins al lloc de l'incendi, eh? Els camions que ha dit vostè... Després hi arriben els Bombers de Santa Coloma, quatre minuts després. És a dir, en catorze minuts arriben els de Santa Coloma, en deu minuts els de la mateixa Badalona i també arriben dotacions des de Barcelona, que formaven part del servei d'extinció d'incendis de l'Ajuntament de Barcelona. Després hi arriba fins i tot una dotació de Terrassa. És possible –crec que ho ha dit, a veure si les dades em coincideixen– que hagin arribat més efectius dels que habitualment s'haurien d'haver activat, més recursos dels que s'haurien d'haver activat segons la normativa?

Quan es produeix un incendi, a Barcelona, a Badalona o a Figueres, no només contribueixen a apagar-lo les dotacions del parc de bombers d'aquella ciutat. Les dotacions dels parcs de bombers que l'envolten contribueixen a apagar l'incendi. En aquest incendi van actuar dotacions de Badalona, de Santa Coloma, de Terrassa, de Barcelona, de Granollers, de Mataró i del Figueró. Dues preguntes, conseller: és normal una col·laboració amb Bombers de Barcelona? Els Bombers de Barcelona actuen sobre les zones que estan sota el comandament de Bombers de la Generalitat? Els Bombers de la Generalitat actuen a Barcelona, ajuden els Bombers de Barcelona en l'extinció d'incendis?

Per cert, aquesta col·laboració també es dona amb bombers francesos, i hi ha fet referència el senyor Castel. El que podria fer el senyor Castel és dir al Govern espanyol que quan baixen dotacions de bombers cap allà o cap aquí la policia de fronteres no els aturi mentre s'està produint el foc.

Hi van participar catorze unitats del Sistema d'Emergències Mèdiques, unitats de suport psicològic i catorze patrulles dels Mossos d'Esquadra, tècnics de Protecció Civil i diverses unitats d'emergències de l'Ajuntament de Barcelona. Va ser suficient, tota aquesta participació? Era la que requeria l'incendi?

Molt bé. Tenint en compte la situació financera de la Generalitat, la conjuntura política, totes les situacions que descriu el Pla estratègic de mancances del Cos de Bombers, un estat que juga a la contra en convocatòries diverses del seu departament, un exercici pressupostari tancat al mes d'octubre, i un pressupost per al 2019 que a hores d'ara no està aprovat, l'encoratgem a seguir treballant: a seguir treballant en la mateixa línia; en la mesura del que fos possible, si les disponibilitats pressupostàries ho permetessin, fins i tot a incrementar les previsions que té vostè d'inversió sobre el cos. I l'encoratgem també a entendre les legítimes demandes del Cos de Bombers, i trobar l'equilibri entre les demandes d'un col·lectiu laboral i l'interès públic. Només d'aquesta manera, si som capaços de trobar una entesa entre el col·lectiu, entre l'interès públic, tindrem uns serveis de qualitat, uns serveis de qualitat que faran una societat de qualitat i, en definitiva, un país millor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Roquer. Abans de donar-li la paraula al conseller perquè respongui als grups, els vull informar que ja tenen al seu correu electrònic la presentació que ha fet el conseller, el powerpoint en què s'ha recolzat per fer la presentació. En

tot cas ara, per respondre als grups parlamentaris, i per un temps màxim de trenta minuts, té la paraula l'honorable conseller, el senyor Miquel Buch.

El conseller d'Interior

Gràcies, president. Mirarem de no exhaurir aquests trenta minuts. Jo, si em permeten... Bé, si em permeten, no, els ho dic: gràcies, de veritat, moltes gràcies. Gràcies perquè veig que podia haver pensat que aquí trobava un escenari més complicat del que m'he trobat i no, el que trobo són aliats, aliats en la defensa del projecte de millorar el Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya.

I això em lliga amb que, doncs, recordo una reunió que vaig tenir amb els sindicats, que els vaig dir: «Escolta, quan nosaltres tinguem tancat l'acord, ens n'hem d'anar al Parlament de Catalunya i parlar amb els diversos grups perquè hi hagi un acord que perduri en el temps. Perquè el que ens ha passat avui no ens torni a passar demà.» O sigui, ara podem esmerçar-nos al màxim, arreglar una situació que tots, jo crec que tots compartim que és una situació crítica, desastrosa, i, home, ens hem de conjurar que no torni a passar, no? A nosaltres ens ha tocat gestionar aquest moment. Molt bé, el gestionem tan bé com sabem i tan bé com puguem, i hi posarem..., no, «hi posarem», no: hi posem, hi hem posat i hi posarem tots els esforços i tot el que tinguem a les nostres mans.

Però, home, també ens hem de conjurar perquè això no torni a passar. Si més no, jo no li desitjo a cap altre conseller d'Interior que passi per aquest moment, els ho dic de veritat, perquè és una situació extremadament complicada. No és fàcil gestionar aquest moment –no és fàcil–, quan veus que tot està, diguem-ne, deixat durant molt de temps de la mà de Déu. Ha estat oblidat. I amb això no culpabilitzo ningú, vull dir, ni els que van governar abans ni els que van governar després, ni els de més amunt ni els de més enllà, ni els dels meus ni els dels altres: no culpabilitzo ningú, constato una situació, i una situació realment crítica, la qual jo crec que tots ens hem de conjurar que no passi.

I per això els vaig recomanar als sindicats, els vaig dir als representants sindicals: «Quan tinguem el nostre acord tancat ens n'hem d'anar al Parlament perquè això no ens torni a passar mai més.» I aquí, doncs, tots hem de deixar de banda les nostres lícites ideologies o partidismes, els hem de deixar de banda perquè estem en aquest camp concretament. Perquè en d'altres podem discutir, això crec que el primer dia, en la primera compareixença que vaig fer, ja els ho vaig dir: «En d'altres podem discutir d'ideologies, de política, del que vulguin, però en el camp de la seguretat i les emergències tenim menys marge –menys marge.» Jo, si estigués en una altra conselleria, tindria més marge per discutir ideològicament de política amb vostès, però joestic en aquesta, i vostès també estan en aquesta, i per tant tenim menys marge. Per què? Doncs perquè hi ha un bé que està per sobre de tot, que és la seguretat de les emergències que nosaltres tenim la sort i l'honor de representar. I a partir d'aquí, aquesta és la nostra feina i el nostre deure.

Jo els contestaré algunes preguntes que m'han fet molt concretes, perquè en la resta jo comparteixo absolutament el seu discurs. És que el comparteixo. Vull dir, no m'he sentit pas ni assenyalat, ni que em retreguin ni em deixaran de retreure, perquè jo els he constatat una situació crítica amb la qual ens hem trobat i hem treballat, hi treballem i hi continuarem treballant. Per tant, molts comentaris dels que fan vostès jo també els faria; els subscric, molts, perquè és la realitat, no podem dir pas que no, és tal com ens ho hem trobat.

En tot cas, concretament els 18 milions d'obres el 19-20 bàsicament és que l'execució de les obres, com vostès saben, no... Vull dir, les obres són lentes, no es poden executar en un any, i per tant les executem en dos anys i per això hem previst aquests dos anys, no?

Respecte a Girona, només que ho sàpiga: quan hem parlat de tot el material, per als de Girona també n'hi ha, de material. No només és per als altres; els de Giro-

na també en tenen, de material, eh? I, en tot cas, el que vostè atribueix a la manca de..., que li sembla que a Girona no n'hi ha, bé, és que es va actuant per prioritat de la situació del parc. O sigui, a mi m'agradaria viure en un moment en el qual dius: «Planifiquem que, d'aquí a set anys, aquest parc l'hem de fer nou, i comencem a treballar.» Però és que no anem aquí, anem amb el retrovisor; o sigui, anem mirant enrere, i a partir d'aquí s'emmarca la prioritat en funció de la realitat del parc.

Mirin, jo la setmana passada vaig estar a Moià, un dels primers parcs que vaig anar a veure va ser el de Moià. A Moià mig parc està clausurat, està tancat; la gent no pot anar a aquell parc perquè aquell parc té unes esquerdes de quatre dits, gairebé, perquè pot caure, i està tancat. I, llavors, tenen uns mòduls provisionals al costat des de no sé fa quant de temps, i allà intenten... Tres anys? Tres anys. Des de fa tres anys tenen uns mòduls al costat. Bé, doncs es va adjudicar aquell parc el dia que vaig ser a Moià; casualment, aquell dia es va adjudicar la reparació del parc. Moià és perquè és de Barcelona i no és de Girona? No, perquè té esquerdes de quatre dits i perquè mig parc està tancat, i perquè allà tenim bombers que estan en un mòdul al costat, i això no pot ser. Per tant, no mirin el tema d'equilibri territorial, sinó que mirin que la situació és que no ens permet ni decidir on han d'anar, perquè la situació ens la marca la realitat de l'edifici, la realitat del parc.

El pressupost 19, si no l'aproven, doncs, ens haurem d'espavilar. Si vostès no aproven el pressupost del 19, en el qual nosaltres tenim tot això fet aquí, si vostès no l'aproven, si el Parlament de Catalunya no aprova el pressupost del 2019, doncs, miri, haurem d'anar al prorrogat del 17, i amb el que tenim farem el que podem. Evidentment, no és la millor situació. Coi, jo voldria tenir el pressupost del 19 perquè aquí, concretament, comptin: en recursos destinats a equipaments, vehicles materials per als bombers, any 2018, s'han gastat 31,9 milions d'euros –any 18, 31,9 milions d'euros. En el pressupost del 2019 és de 53,2 milions d'euros. Per tant, un augment d'un 67 per cent en bombers. En recursos destinats a equipaments, vehicles i materials per a bombers.

Per tant, el pressupost del 2019 respecte a la meva conselleria, que m'ho ha preguntat la representant de la CUP: que quina garantia tinc? Tota. Tota, perquè és un acord que tenim pres des de la tardor amb Economia. Una feina que han fet els secretaris generals de tots els departaments, que han treballat amb el secretari general d'Economia, entre els consellers també hem treballat, i aquest és el pressupost. Per tant, nosaltres ja el tenim tancat i hi comptem, amb aquests diners. Ara, depèn de vostès, del Parlament, que ara vostès per aprovar-lo toquin, moguin, apugin, abaxin... Si ens donen més per a Interior, estarem encantats. Després, potser, a la comissió del costat hi haurà algun conseller o consellera que li'n trauran i aquell potser sortirà perjudicat, però si ens en donen més per a nosaltres, escoltin, doncs, ens els gastarem. Perquè no ens els gastarem, els invertirem, aquests diners.

Per tant, nosaltres el que preveiem, o el que tenim aprovat internament –pendents de l'aprovació definitiva del pressupost, o de l'aprovació del Parlament del projecte de pressupost–, que l'any 2018 hem invertit 31,9 milions d'euros, i l'any 2019, 53,2 milions, per tant, un augment del 67 per cent.

Respecte a les mil mànegues que comentava el diputat, això és 2018, eh? Les mil mànegues, la xifra, és concretament 2018. Per tant, és el que vam invertir en aquests tres mesos d'execució de pressupost.

El diputat del PSC parla de l'esforç dels treballadors. Des del primer dia –des del primer dia– li ho he reconegut, i des del primer dia he dit que empatitzava amb les seves reclamacions. Si és que hi tenen dret, hi tenen tot el dret i tota la raó del món. Jo m'he trobat una situació en la qual durant molts anys, com hem vist aquí, se'ls ha anat carregant als treballadors i treballadores un esforç, un sobreesforç, i que, bé, quan t'ho expliquen dius: «És que teniu raó, no puc dir que no. Empatitzo amb totes les vostres reclamacions.» I quan la Generalitat, o sigui, quan l'empresa no ha complert el que s'ha signat, m'agradí o no, d'això me'n corresponsabilitzo, de dalt a

baix. Discutirem pels nous acords: discutirem, debatrem, com és normal. Vull dir, Generalitat i representants sindicals discutirem sobre els nous acords, però, amb els anteriors, aquells me'ls he de fer meus, per tant els he de complir. Per tant, l'objectiu és complir-los tots.

Respecte a la reunió amb Economia i Funció Pública que m'han dit tots els grups, nosaltres estem a la seva disposició. Convoquin i vindrem aquí, al Parlament, si els sembla bé. Com que tenim tres departaments implicats, ens convoquen vostès, venim aquí i en tot cas podem fer la reunió aquí. Jo és la proposta que els faig.

El diputat Nuet diu: «L'han collat.» D'acord, sí, m'han collat. Però les mobilitzacions comencen al desembre, i a l'octubre em tanquen el pressupost. Les mobilitzacions comencen al desembre, i al novembre teníem tancat el pressupost del 19. Per tant... Sí, home, sí, els treballadors han fet feina i han collat, totalment d'acord, però nosaltres venim amb una feina feta prèviament.

Ha dit allò de «com pitjor, millor, aquí no»... Absolutament; ho comparteixo absolutament.

El material que es compra es decideix bàsicament a nivell operatiu, vull dir, són els responsables operatius que decideixen «necessitem això, necessitem allò, necessitem allò d'allà», no ho decidim..., la part política no ho decidim en cap cas.

Respecte a la CUP, hi ha hagut un tema que ha parlat de les dones i dels bombers, i no ho he acabat d'entendre. Jo sí que li puc dir que a tots els parcs que vaig de bombers els pregunto si estan preparats per tenir bomberes, per tenir un espai per canviar-se les dones, eh?, perquè volem... Jo, personalment, crec que s'ha d'incorporar la dona en el món de les emergències dels bombers, també a la policia. En el cas de Mossos d'Esquadra tenim un 20 per cent de dones dins del cos; en el cas de Bombers és molt més baix, i per tant crec que és molt important que s'hi incorpori. Molts parcs no estan preparats; per tant, aquest també és un dels objectius nostres, preparar els parcs perquè en el cas que hi hagi, doncs, bombers dones també puguin utilitzar el parc amb absoluta normalitat. Si és per aquí, eh?, sàpiga això, perquè no he acabat d'entendre el que em deia de dona i...

Respecte a les preguntes: els 5,3 milions on són? Doncs estan en fase de... Vostès saben que la burocràcia de l'Administració és la que és, i quan es pren una decisió després comença l'escalonat, no? I ja, d'aquests 5,3 milions que ja estan al parc, directament ja estan allà; n'hi ha que estan en el procés, n'hi ha que estan pendents de que el proveïdor ens doni el material que s'ha comprat. Per tant, estem en aquest procés. Però, comptablement, són 5,3 que ja estan, no hi són, i sort que no hi són, perquè si ho haguéssim pretès fer el 4 d'octubre ja no hi serien. El 4 d'octubre vam fer un tancament de caixa, perquè si no el pressupost de la Generalitat hagués acabat malament econòmicament, per entendre'ns, i tindríem..., doncs, haguéssim generat un dèficit superior, o haguéssim incomplert uns objectius que teníem, i per tant el 3 d'octubre es va tancar. Res a dir-hi –res a dir-hi. Nosaltres ens trobàvem aquesta situació. Si ens ho haguessin fet el dia 4, no, no haguéssim pogut invertir aquests 5,3 milions. Per tant, estan a dins, tots, del procés.

Diu: «Hi han dedicat més recursos dels que tocaven, a Badalona?» Mai en dedicarem prou –mai en dedicarem prou–, de recursos, davant d'un incendi, davant d'una situació en la qual moren tres persones. Deixin-me obrir un parèntesi: jo agrairia que davant de situacions com les de morts ningú en faci politiqueig, bàsicament per respecte a les persones, als difunts, d'acord? Tanco el parèntesi.

És normal, la col·laboració amb Barcelona? Absoluta. De fet, jo li dic una cosa: el director general de Bombers de la Generalitat de Catalunya va renovar el conveni quan era director general de Bombers de Barcelona. De fet, nosaltres, la Generalitat, hem agafat, hem fitxat, hem contractat el director de Bombers de Barcelona, de l'Ajuntament de Barcelona; l'hem contractat i l'hem portat cap aquí. *(Veus de fons.)* Eh? Bé, ha tornat a casa –ha tornat a casa. Però si –i això ens passa– diem: és que l'Ajuntament de Barcelona té, ara mateix, un cos de bombers que el té superprepa-

rat, que té vehicles nous, que té material, que té no sé què, i se'n parla, i els mateixos bombers ens parlen de que Bombers de Barcelona estan molt ben dotats. Coi, doncs, allí vaig, fitxo el que ho ha fet.

Diu: la Generalitat ajudaria Barcelona? Sí, evidentment, és el conveni. Però el conveni que tenim amb Andorra; el conveni que, per exemple, estem tirant –obro un parèntesi–..., per exemple amb França, per al que és l'Empordà; el tirem endavant, cooperem, eh?, que és un projecte que és amb fons europeus. Per què? Doncs perquè el foc no té una ratlla, eh? Jo miro un mapa i té una ratlla, i diu: «Catalunya», «França», eh?, i té una ratlla. Però l'incendi no té ratlla. Per tant, s'ha d'apagar; independentment d'un costat o de l'altre, s'ha d'apagar. Perquè tot el que crema per aquí pot arribar..., eh? I a més, ara allà, en funció del vent et pot menjar, et pot entrar directe, eh? Per tant, el tenim igual, d'acord?

Per tant, jo, escoltin: de veritat, molt –molt– satisfet d'aquesta compareixença. Recordin que ens hem trobat amb una manca de personal real; que els bombers, igual com la policia, no existeixen sinó que es fan. Pot haver-hi la vocació però no la formació, i per tant, a diferència de tots els altres cossos de funcionaris de la Generalitat, tots primer fan les oposicions i després fan els estudis, la formació; així com un arquitecte ve amb la carrera feta, nosaltres fem les oposicions i van cap a l'institut a fer la formació. Per tant, això què vol dir? Que un bomber, igual que un policia, trigués un temps a tenir-lo, d'acord? Nosaltres, per a aquesta convocatòria de 250 que hem tirat endavant, hem fet una reducció del temps i anirem molt –molt– ràpids, però anant molt ràpids seran dotze o quinze mesos, no? Dotze –dotze– mesos. O sigui, un bomber trigarem..., els 250 trigarem un any a veure'ls, per entendre'ns, eh? Això què vol dir? Que trigués més a tenir un bomber que a tenir un fill, per entendre'ns; trigués més a tenir un bomber o a tenir un policia que a tenir un fill, d'acord?

Per tant, la previsió aquesta que reclamava el senyor de Ciutadans, doncs, miri, nosaltres ara mateix no podem anar més enllà, ara el que hem de fer és recuperar el que tenim. Per tant, trigarem un any a tenir aquests 250 bombers. Què hem de fer, el 19? Doncs tornar a recuperar el Decret 8/2018, fer-ne un que sigui 2019 en la mateixa línia.

Què hem fet amb el 19? Doncs hem agafat les places de tots els departaments –de tots–, ens les hem quedat i hem fet mossos i hem fet bombers. Per què? Perquè nosaltres no podem contractar interins. Ensenyament pot contractar interins, Salut pot contractar interins, Economia pot contractar interins, però en el cas de Bombers i de Mossos no podem contractar interins. Per què? Perquè primer fan les oposicions, després fan la formació, i aleshores pots comptar amb ells. I això trigués un any, un any i mig.

Com s'ha aguantat fins ara, no? Després de tot aquest gràfic que hem vist, com s'ha aguantat fins ara? Doncs s'ha aguantat amb un decret de l'any 2014 que obligava a fer cent dues hores més als bombers, i amb hores extres. S'ha aguantat així. No hi havia cap altra solució, perquè, si tu no tens gent, els que tens els fas treballar més. I això ha durat fins ara, que nosaltres hem arribat. I nosaltres vam arribar al mes de juny, i ens trobem que no ens volen fer més hores extres remunerades al mes de desembre.

Per tant, si triguem un any, un any i mig a tenir un bomber, fins ara s'ha aguantat amb els bombers que hi eren fent més hores del compte i ara no les volen fer..., lícitament: no ho critico, en cap cas, eh? En cap cas ho critico, perquè al final són voluntàries de fer. Si ens trobem que ara no es volen fer, clar, és que... Bé, quina solució hi ha? Hem de contractar bombers o hem de demanar, davant d'un incendi, l'ajuda d'altres comunitats autònomes, d'altres estats? Hem de fer això?

Què hem fet, nosaltres? Estem intentant arribar a un acord, i ja els ho he dit, perquè més d'un m'ho ha preguntat: d'una forma jo vull pensar que ràpida arribarem a un acord. Ahir vam fer una reunió amb els sindicats, i espero que sigui la penúltima. No vam fer una reunió, ahir? Diu que no. (*Veus de fons.*) Ah, d'acord. Sí, tota la tar-

da vam estar reunits, com tantes altres vegades, d'acord? Aquí vam fer una reunió, i espero –que una vegada més no depèn d'Interior sinó que depèn d'altres– poder arribar a aquest acord. Jo espero arribar a aquest acord.

El que he vingut a fer aquí no ha sigut a treure pit, ha sigut a constatar una realitat, amb unes dificultats que hi han i amb una voluntat de superar-les. I el resum és que en tres mesos hem invertit aquests 5,3 milions d'euros; hem executat el 97 per cent del pressupost. En sis mesos hem tirat endavant 250 places de bombers, un fet inèdit en tota la història dels últims vint-i-cinc anys –inèdit. Mai ningú havia fet una promoció de 250 bombers. És més, l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya diu: «Dos-cents cinquanta, per tal com estem conformatos nosaltres, potser no en podem abraçar tants de cop», perquè si no haguéssim fet una promoció de cinc-cents. Però l'espai és el que és. I en set mesos, espero que en set mesos tinguem un acord laboral.

Haguéssim pogut fer dues coses. Arribar al mes de juny i lamentar-nos de la mala situació que estem passant; lamentar-nos i dir: «Oh, que malament que estem –que malament que estem». Però això no ens hagués portat cap solució. Què hem fet? Hi hem posat el coll –hi hem posat el coll. I no –ho repeteixo–, no és per treure pit, és perquè és la nostra obligació. I amb la nostra obligació hem tirat endavant el que tenim fins ara, que és el que he intentat explicar-los durant aquesta estona.

Què volem fer? Volem continuar endavant. Jo això els ho he dit, inicialment els he dit: no estem contents amb tot això perquè hem d'anar a molt més, perquè la situació està molt malament –està molt malament. Però, bé, no ens lamentem ni abaixem el cap sota l'ala, donem la cara. Ens reunim les vegades que faci falta, ens discutim amb qui faci falta per fer, doncs, per exemple, aquest 67 per cent més d'increment en els Bombers.

I perquè és un problema que no és meu. No és del director general ni de la secretària general, és un problema de tots, és un problema de país. I aquest problema de país l'hem de superar junts. I, sobretot, no només hem de superar aquest moment: hem de superar aquest moment i hem d'establir les bases perquè això no ens torni a passar mai més. Perquè, ho repeteixo, no voldria que cap conseller o consellera d'Interior passi pel que està passant un servidor de tots vostès, que patim permanentment pels treballadors que tenim treballant, que estan disposats a jugar-se-la, a donar la vida per salvar la dels altres amb un material i amb uns parcs i amb uns vehicles de la *señorita* Pepis. En una situació laboral que els demanem que facin més hores del compte perquè no hi ha prou bombers. I això, de veritat, no li ho desitjo a ningú perquè el patiment és molt gran –el meu, imaginin-se els que estan allà.

Per tant, aquí jo crec que ens hi hem de conjurar tots –tots–, per tal que això que ens està passant no ens torni a passar mai més –no ens torni a passar mai més–, ni d'aquí a vint anys. El nostre objectiu, jo crec, el nostre, en aquesta legislatura, és posar els fonaments perquè això no ens torni a passar mai més. Arreglar el problema i posar els fonaments perquè això mai més torni a passar –en el camp de la seguretat i les emergències; en altres camps no em correspon a mi, però en aquest jo vull que ens conjurem. I em trobaran a mi, doncs, amb la mà estesa per buscar les solucions hagudes i per haver i per solucionar el problema.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller.

Bé, fins aquí la sessió informativa, llevat de que algun grup vulgui... (*Jean Castel Sucarrat demana per parlar.*) Senyor Castel?

Jean Castel Sucarrat

Per fer tres aclariments al conseller.

El president

Si us plau, molt breu. Un màxim de dos minuts, eh?, no més.

Jean Castel Sucarrat

Dos minuts. Miri, el felicitaré per doble vegada. És la primera vegada que tenim un conseller aquí que evidencia la no-feina realitzada d'altres governs que potser tenen el mateix color. Li ho agraeixo, però també li agraeixo el que li he dit abans, el que ens ha ensenyat avui.

Ens demana aprovar el pressupost? També li ho farem; quan ens presenti tot el detall d'aquest pressupost podrem encabir també les esmenes necessàries, que entenem que, amb la bona voluntat que ens demana, vostè tindrà la mateixa. Punt 1.

I el punt 2: veig que el blanquegen molt per aquí. Quan han de parlar en una compareixença o en una sessió informativa han d'interpellar el compareixent, no a un servidor. Però només una última pregunta: dintre dels 250 –2019, 2020, 2021 i 2022–, entenc que vostè deu haver parlat amb el senyor Torra? Que no faci el mateix que va fer el senyor Puigdemont: que hi vagi –que hi vagi, sobretot. Perquè ens pot demanar als grups de l'oposició la bona voluntat per aprovar un pressupost, però el senyor Torra ha d'anar a la conferència de presidents d'una autonomia catalana –autonòmics, perquè som una autonomia, eh?–, a lluitar també i a demanar que en el concepte de solidaritat autonòmica..., tindrem un increment, que haurem de fer front a nivell pressupostari per tenir els diners necessaris també per pagar aquests increments no només puntuals, sinó futurs, i de les polítiques de previsió que hem de tenir en compte.

S'ha dit –i amb això acabo, eh?, president– aquí, i és un aclariment, que el 155 famós ho va parar tot. Escolti'm, el 10 d'octubre del 2017 el 155 ni hi era, ni estava proposat, ni aprovat, ni aplicat. I li diré més: vostès varen preferir fer una DUI que després immediatament es va suspendre el 27-10-2017 i havien de presentar els pressupostos el 10 d'octubre. El 10 d'octubre, vostès, no hi havia 155 i no feien la feina. Així que no vinguin a tapar les vergonyes i a blanquejar una compareixença.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Castel. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, el senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Conseller, dir-li que crec que li agafem la paraula per aquesta reunió pendent i que els portaveus ens autoorganitzarem ràpidament, perquè en seu parlamentària crec que seria perfecte poder intentar fer aquesta reunió, perquè crec que també ens ajudarà a..., potser l'ajudarà també a acabar de tancar aquest acord que quasi que el tenen, però que hi falta l'última empenta, i aquesta última empenta la podem donar nosaltres.

Gràcies.

El president

En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Sí, dir que estem molt d'acord amb que es faci aquesta reunió, i agrairíem als grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Esquerra que es coordinessin amb el conseller amb la finalitat de proposar-nos una data.

Per altra banda, confirmar que sí, que són 275 places: 250 de bombers i 25 de sotsinspectors, segons l'acord. (*Veus de fons.*)

El conseller d'Interior

Els vint-i-cinc ja són bombers. I és formació interna per... (*Veus de fons*). Però jo els ho he detallat, eh? Els inspectors, sotsinspectors... N'hi ha diverses.

Maria Sirvent Escrig

Però són 250 de bombers i una promoció interna...

El president

Sí, si us plau, seguim amb el debat. La senyora Sirvent ha acabat ja?

Maria Sirvent Escrig

No, no; era per aclarir aquest extrem. Per altra banda, no són necessaris uns pressupostos; és que ja ens ho han ensenyat, vostès. Amb un decret llei és suficient, si hi ha una majoria parlamentària que hi està d'acord.

I finalment –i ja acabo, president–, respecte al tancament de caixa: és que ara el conseller diu que es troben en una situació molt complexa i que no li desitja a ningú que tornem a passar per això, però és que resulta que són ells mateixos els que estan complint amb les regles d'austeritat que marquen els mercats financers i que han decidit tancar caixa pressupostària abans de temps per complir amb els objectius d'estabilitat. És que vostès no es poden lamentar, tenint en compte que la situació en la que es troben prové de polítiques que vostès mateixos estan aprovant i a les que estan donant suport. És que és contradictori.

El president

Moltes gràcies, senyora Sirvent. Per respondre breument als grups, té la paraula..., bé, el conseller declina.

En tot cas, dir-los que la proposta que ha sortit, i que l'ha deixat caure també el conseller, la fem nostra des de la Mesa de la comissió. Saben vostès que són tres consellers els que hi hauran de participar; per tant, farem una proposta de sessió informativa amb tots tres dins d'aquesta comissió al més aviat que es pugui tancar. (*Veus de fons.*)

Ferran Roquer i Padrosa

No demanàvem la compareixença en una comissió dels tres consellers. Demanàvem una reunió amb els tres consellers per parlar de la situació, que és una cosa diferent, eh?

El president

D'acord. Per tant, serà una reunió informal d'aquesta comissió, que, en tot cas, liderarem des de la mateixa comissió per mirar de gestionar-la al més aviat possible. No serà una sessió ordinària de la Comissió d'Interior; en tot cas, serà una reunió en la que els sindicats hi assistiran, eh? Però que quedi clar que és una reunió dels grups parlamentaris amb els consellers.

Molt bé. Doncs sense més punts de l'ordre del dia, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i cinc minuts.